

Елеазар Хараш

УСТРЕМ

Асқарту XXX том

Елеазар Хараш

УСТРЕМ

Окултни лекции, държани в град Варна
през 2019 г.

Варна, 2020 г.

*Лекциите в настоящата книга са били изна-
сяни изключително и само в устна форма. В това
издание редакторите са се старали максимално
да съхранят автентичния стил на тези лекции,
поради което в тях са оставени някои думи и из-
рази от разговорната реч.*

Елеазар Хараш, 2020

ПРЕДГОВОР

Истинният Устрем е звук от Тайната Сила на
Чистия Дух.

Устремът е докоснат от Безвремието.

Устремът няма гроб. Устремът е Духовно Све-
тилище.

Устремът е Мистичен.

Какъвто е Устремът, такава е съдбата ти.

Устремът вселява Дух в мрака — Дух в светли-
ната.

Устремът пробива скали.

Устремът е Птица отвъд небето.

Устремът е Дух, който прекосява Вселената — тя
не може да го задържи.

Устремът звучи, но не е музика.

Устремът пронизва смъртта: тя не може да го
спре.

Устремът осмисля и молитвите, и медитацията:
без Устрема, те не постигат Целта.

Човекът на Устрема е излязъл от Истината и в
Нея се връща.

Чистият Устрем е виждащ, той знае Пътя си към
Ясната Неопределеност.

Устремът е Вихър отвъд света.

Устремът е Благовестието.

Устремът е Чист Лъч от Божията Същност.

АУМ

Елеазар Хараи
Варна, януари 2020 г.

2 април 2019 г.

СУФИ

(Лекция 1)

ИСТИНАТА

(Първа идея за размишление)

ЛЮБОВТА

(Лекция 2)

САФА – ЧИСТОТАТА

(Втора идея за размишление)

БОГ

(Лекция 3)

МЪДРОСТТА НА СУФИ

(Трета идея за размишление)

Да си направим ограждащата формула.

Днес ще говорим за Суфи. Днес разбрах, че в Иран тази дума са я забранили да се произнася. Все едно да забраниш думата *Чистота* да се произнася. Преди да започна, само се сещам — един древен египетски жрец казва: „Краят на света ще настъпи, когато човечеството бъде обсебено 90 %“ — това ще е белегът за края на света. Има и други дълбоки неща, но както и да е...

СУФИ

(Лекция 1)

Всичко, което става, произлиза от Бога.

Казват Суфи: Върху съкровище седиш, а умираш от бедност.

Бог е най-близък, но хората са далече от Него.

Постоянството решава делото.

Суфи казва: Първо е очистването, после е Просветлението. Чистото Сърце вижда грешките на другите като добри дела.

Тука малко ще се отклоня. Учителя казва: Грешката е цвят, тихо изворче... Като попадне в човека, тя се радва, защото може да му помогне и той може да тръгне да си оправя грешките.

Още нещо казва Учителя: Човек, който прави грешки, ще научи неща и няма да прави тежки престъпления. Грешките са нещо много важно — и който казва: „Аз знам всичко“, от там нататък започват престъпленията. Грешките именно това помагат: човек да избегне съвсем тежки престъпления.

Възлюбиш ли злите хора — казва Суфи, — победил си себе си.

Мъдростта не се нуждае от информация.

Бог — Той е Виждането на очите, Той е Очите на очите.

Твоите действия бяха създадени — Суфи казва — преди тебе.

Тука ще допълня — един коментар. Един Старец казва, че в тебе е вродено Древното Правилно Поведение: няма нужда от никакви Божии заповеди, всичко е написано в Сърцето. Цялата работа е да си събудиш Сърцето.

Само умереността може да проявява Доброто.

Само достойният човек вижда смисъла на живота.

В нашия свят няма абсолютно зло.

Суфи казва: Първо стани възприемчив, за да бъдеш наставляван. (Говорили сме: в затворено шише не можеш да налееш вода.)

Признаваш или не — Бог е Един. (Всъщност няма нужда от твоето признание. Това се знае. Цялата Вселена го знае — и камъните го знаят. Въпросът е дали ти ще се събудиш!)

Да те вкара Бог в Тъмнина — казва Суфи — е велика чест.

Ще обясня. Ако те вкара преждевременно в Светлина, много ще загубиш. Но когато — сецям се, казва Учителя: Когато Бог те изпрати на дъното, стигнеш ли до дъното, от там нататък няма съмнение, няма предположение, няма раздвояване. И Божията Сила идва и почва да те води правилно нагоре. Така че Бог знае кого да вкара в Тъмнина, кого — в Светлина, понеже Той знае крайния резултат. Така че, ако искате някои хора да ги вкарате в Правия Път, трябва да проверите дали Бог иска да ги вкарате, защото може да избързате и последствията да станат по-лоши.

Ако ти много искаш изцеление, а Бог не иска, това изцеление ще се превърне в голямо нещастие.

Ключът на всички действия е в Неговата Ръка.

Опитът — казват Суфи — е придобиване на съвсем нов Разум.

Шестото чувство няма нищо общо с Божествената Мъдрост и Всезнанието.

Ако трябва, друг път ще обясня. И седмото чувство е бедно... Има нещо съвсем друго, което решава този въпрос, тука само ще го загатна: това е *Тайната на Чистото Сърце*.

На много неща се противим, защото не знаем нищо за тях.

Светската култура е само информация, религиозната е правила, а културата на Избраните е Саморазвитие.

Суфи е мъртъв за себе си и е жив за Бога и за Истината.

Има само едно щастие, сега и в бъдеще: да общуваш с Мъдреци.

От ръката на глупака не приемай и балсам.

Бог чертае и добро, и зло — защото Той знае.

Бедствията са следствие на страстите.

И да не иска, гаупакът, той вреди — просто той така е устроен.

Той трябва да си извърши своите гаупости, не трябва да го осъждаме: от там ще му дойдат уроците. Той е влязъл вече в този път и той не може да го избегне — той е като в капан.

Увереността е знание без съмнение.

В този тъмен свят, в тази тъмна нощ, само Духът, Чистият Дух е лъч прекрасен.

Розата и бодлите имат един и същ корен.

Някои казват: „Плодовете са важни, цветовете...“. Тайната Наука казва: Коренът е плодът. Ако не беше коренът, от плода нищо нямаше да излезе... Но коренът е скрит в Невидимия свят.

До смирен човек, дяволът не може да се приближава.

Аскетизъм — това е освобождаване на сърцето от съблазните на света.

(Тоест: не да отидеш в манастир, а нещата са вътре в тебе. Манастирът няма да помогне.)

Истинското Сърце не съдържа и най-малка частичка желание към света.

(Разбира се, трудно се придобива такова Сърце. На думи е лесно, но е много трудна задача.)

Мълчанието на Суфи е Свещено.

Казва един Суфи: Преди бродих много, за да търся познанието, но сега станах птица. Не чух по-добра дума от Безмълвието.

Баязид Бистами казва: „Очистих сърцето си и сега станах творение на Създателя, а не на родителите си и на света“.

В едно от предните интервюта* казах за него — когато са го питали: „Ти си велик Суфи — в какво е твоето величие?“, той казва: „В моята нищожност“. Който умее как да бъде нищожен, т.е. смирен, Бог влиза в него.

„Сега съм жив — казва — посредством Бога, а не посредством себе си“ — ето го истинския Живот. Хората мислят, че са живи; светът си мисли, че има някакво независимо съществуване... Няма независим свят: всичко зависи от Бога.

Баязид казва: „О, Аллах, Ти бъди мой, но без мене!“ — т.е. той не иска да пречи на Бога.

И наистина, сещам се, Учителя казва: Ако човек иска всички негови желания да се сбъднат, това ще стане задължително нещастен човек. И ако въобще... Хората понеже не знаят какво искат — и Слава на Бога, че не позволява и Той ръководи, защото Той знае кое е най-доброто за човека... Някои мислят, че някой болен, като оздравее, че това е добро. Точно

* Интервю пред Портал 12 (бел. ред.).

болестта преподава дълбоки уроци — и болката; те са *Тайни Учители*, които ще произведат след време Добри хора и Истински хора, а не въображаеми добри хора.

ИСТИНАТА

(Първа идея за размишление)

Суфи е изключително зает с Бога.

Всичко, което пречи по пътя на Истината, за Суфи е неприемливо.

Молитвата е път към очистване, за да се познае по-късно Истината — т.е. молитвата е една продължителна подготовка, за да имаш след време достъп до този свят.

Когато познаеш Истината, всички задължения и предписания се анулират — всички правила. В Будизма има над три хиляди; и в Исляма има много... Всичко изчезва, защото вътре в Бога... Бог става твоето Правило и Той измества всичко.

Уединението на Суфи е Истина без раздвояване.

Който гледа хората с очите на знанието, той не може да ги обича; а който гледа с Очите на Истината, той вижда нещо друго.

Съблюдаването на Истината е по-високо от всички практики. Много хора много неща практикуват; но когато не практикуваш Бог и Истината и особено ако нямаш Чисто Сърце, всичките ти практики са едно забавление — те ще ти помогнат, но някъде в близко бъдеще или в далечно бъдеще.

Познаването на Висшата Истина в уединение превъзхожда всяко знание.

Истината идва след висшите състояния и екстаза, измества ги и заема тяхното място. Тогава сърцето ти става омиротворено — когато е станало Истинско Сърце.

Във всяка работа, която ти се дава, търси помощ от Бога и от Истината. Търсиш ли Истината, ще изоставиш много неща. Още като ученик навремето го разбрах: изоставяш и братство, и приятели, и близки, и роднини, и баща, и майка, и тн., и тн. — такъв е Законът. Ученикът е самотна птица, уединена птица — живее в Тайна Пълнота. Никой не може да види тази Пълнота — просто Бог му я дава, заради твърдия избор. Търсиш ли Истината, ще изоставиш наистина много неща.

Баязид казва: „Истината ме научи да виждам Истината. Истината ми даде Истинен Поглед“.

Попитаха Сатана:

— Защо не се откажеш от пътя си?

Той казал:

— Никога няма да продам Бога!

Това е стар, верен Служител на Бога от повече от 700 хиляди години. Ако си спомняте, в предното интервю, случая с Мойсей, той казва, Луцифер казва на Мойсей:

— Аз и ти черпим от един и същи Извор, защото Бог е Един!

После Мойсей му казва:

— Защо не се поклони на Адам?

— Защото това не беше заповед, а изпит. Ако Бог беше ми заповядал...

Въобще Луцифер е Дълбоко Същество и знае неща, на които даже Велики Суфи Учители се възхищават; но той си остава второстепенен спрямо Бога — и човек може да го разбере... Учителя казва: Ако не разберете дълбоко злото, не може да се развие правилно... Защото там действа Скрытият Бог; и ако не разбереш защо така действа Бог, няма да имаш правилна представа за нещата. Затова много важно е на първо място да поставиш Бог — после всичко друго бавно ще ти се подрежда и ще почнеш да Го разбираш.

Казва самият Сатана:

— Моят Път е от Бога даден — а аз съм Негов Замисъл.

Всъщност няма нещо, което да не е Негов Замисъл: всичко е в Негови Ръце.

Бог казал на Сатана:

— Поклони се на Адам!

Но Иблис Му казал:

— Само на Тебе се покланям!

Той знае Кой е Върховният Бог. Суфи тълкуват винаги правилно. Те тълкуват Поклонението към Бога и към нищо друго. Те казват, че самият Бог е внушил на Кого да се поклони Сатана, т.е. всички трябва да знаят, че Бог е Единствената Истина. Това е наистина Великата Истина, Която е отвъд всички събития, всички религии — и Тя ги превъзхожда. Това означава, че само Бог може да те научи да виждаш Истината.

Ще обясня. Когато човекът допуска неприемливи постъпки, той ще плаща за това; но когато Истината ги допуска, той ще бъде просветляван отвътре и ще види неща, които другите не виждат.

ЛЮБОВТА

(Лекция 2)

Суфи за Любовта...

Човекът на Любовта е Божие Дихание.

Дълбокото Висше състояние на Любовта е Дар.

Казвал съм: Има разлика между *Любов* и *обич* — Любовта е към Центъра; обичта е към периферията. Първата Заповед е *Любов към Бога*, а не към хората. Към хората може да имаш обич — към Бог ще имаш Любов и тогава ще постигнеш някога мярката.

Сърцето първо е Духовна субстанция, а после е физически орган.

Суфи казва: Нека Бог да направи така, че да не възлюбим друг освен Него. Нека Бог ни внуши честото да Го споменаваме — това е знакът на Неговата Любов.

Ще обясня. Ако Бог ви е позволил много да Го търсите, много да се молите, много да мислите за Него и за Чистотата на своите скрити постъпки — това е Призоваване.

Само в Суфи се среща една изключителна Любов и по този начин те сякаш държат Бог в ръцете си — но разбира се, Той им е позволил.

Сърцето е Любов само когато се е пречистило от всичко, което не е Бог.

Значи, не може да заместиш Бог с родители, със семейство, с деца, с професия, с живота или... т.н. Бог е Първият — ако искаш след време всичко да го разбереш правилно. Пък, ако станеш някой патриот, по-хубаво да не ти казвам последствията!

Вътре в нас има армия от земни страсти, с които трябва да се справим.

Истинският човек посвещава дълго време на Духовното си пречистване и така той заобиква всички народи, понеже Бог е Един.

Без Любов към Бога, само пропаст може да промени човека.

(Някой път дори и пропаст, дори и катастрофа е много трудно. Сещам се за Айнщайн, който казва: „По-лесно е да се разруши атомът, отколкото предразсъдъкът“ — опасно нещо е предразсъдъкът: умира човекът и няма промяна.)

Пътят на Истинската Любов е освобождение от всичко, което не е Бог.

Суфи казва: Невъзможно е да съществува нещо по-прекрасно от този свят.

Защо? Защото този свят е част от Милостта и Съвършенството на самия Бог. И ако Бог е в тебе, ти ще видиш този свят чрез Негова гледна точка. А когато Бог е твоята гледна точка, може ли нещо да е лошо, тъй като всичко е в Него?! Това правят Суфи: отдавайки се на Бога, Той става техните очи, техните уши, тяхното сърце, техният говор и т.н., и т.н.

Ако Бог е в тебе, ще видиш и Милостта Му, и Съвършенството Му, и всичко, защото Той е всичко — а не светът.

Пътят на Любовта в Суфи е изключителен. Този Път е в три степени.

Първата степен е: *от човека към Бога*.

Втората степен е: *от Истинския човек към Бога* — това е важната и подготвителна степен, след като човек се е пречистил.

И третата степен е съществената: *Фана — Изчезването в Бога*. Който е изчезнал в Бога, само той е възкръснал, връща се и може да живее правилно. Връща се от другия бряг — преди сме говорили за *Третия Бряг на Реката* — връща се, но вече със съвсем друга гледна точка. Тук се унищожава самото унищожение. Тук се ражда истинският Мистик — но първо битието на Мистика трябва да е погубено, както и при Христос: първо Бог Го унищожава и после Го възкресява; същото става и в Суфи. И така Мистикът навлиза в *Свръхсъществуването на Бога* — но той се завръща заради хората. Тук Мистикът е погълнат и е станал *Отсъстващ*. Ти може да го гледаш, но нищо не виждаш, защото той отсъства. Тук вече Бог гледа чрез Мистика, чрез него, т.е. онова, което е Горе, е станало Тайнство долу. Много просто: сляло се е с Бога и такъв човек е реално дълбок и спокоен. Колкото е по-дълбок и спокоен, толкова

по-дълбок е неговият екстаз, но той е над екстаза. Той е нещо друго; той отива още по-навътре, защото екстазът също е елементарен — дори той надраства и Любовта.

Говорил съм ви за Толтеките, *Божествената цивилизация* — постигат най-високи нива на Истинска Любов — седма и осма степен; и накрая се отказват от Истинската Любов, защото Бог е по-скъп от тази Любов. По-дълбок е, по-голям е и Той я превъзхожда — но това са дълбоки неща.

Тези, които са стигнали това ниво — в Суфизма казват, — те са влезли в *Курбан*.

Ще ви обясня думата *Курбан*, защото нито Ислямът, нито Църквите са я разбрали. Това е *Суфи дума* в арабския език. *Курбанът* в Суфизма означава *Свръхприближаване до Бога*. Няма нищо общо с тези животни и т.н. Много хубаво го е казал Сай Баба: Ако искаш да даваш жертва, не давай жертва агнето извън себе си, а убий звяра в себе си — т.е. овладей злото в себе си, и най-малкото зло, и тогава ще разбереш какво е жертва.

Тука Суфи се намира в Дълбините на Скрытите Истини, но разбулването на най-дълбоките Истини също е унищожително. (Малко се отпуснах в предното интервю и потекоха и заплахи, и закани, и т.н. И разбира се — скрита красота отзад.)

Тука Суфи казва само едно нещо: *Животът ми е Свещено Преклонение*.

Гибел е за Суфи да се влюби в нещо друго освен в Бог — но Суфи не прави такава грешка.

САФА — ЧИСТОТАТА

(Втора идея за размишление)

Истинският Суфи не издава своята Чистота пред хората: показва някой път малки слабости, някакви дефекти, крие. Показва слабости, крие Чистотата си: така става още по-дълбок. Той държи да е Чист тайно и само пред Бога, а не пред хората; той избягва показ.

Благата са дадени, за да вървиш към Бога, а не към себе си.

Чистият изгаря в Бога, за да остане само Бог.

Ако Суфи е станал Суфи, за да бъде авторитет в познанието, той се проваля, защото вече не може да бъде Чист, не може да бъде Сафа и не може да носи името *Суфи*.

Само който е в Тайната на Чистотата, може да бъде в Бога; и само той е в Истината и може да обучава другите в Истината.

Да се смяташ за авторитет, е голяма катастрофа — ти вече си извън Чистотата и ще бъдеш потънко заблуден, и вече не ти трябва друга катастрофа.

Сафа, или *Чистотата*, е пълно Доверие в Бога — и тогава сам Бог урежда всичко, включително и земните ти дела, включително и подробностите в земните неща. Той навлиза и урежда, защото всичко е в Неговите Ръце. Той е Уредителят, Той е Устройващият.

Бог гледа в сърцето ти, а не как изглеждат делата ти.

Всеки, който се оплаква от нещо, се отдалечава от Бога и от Чистотата, защото оплакването от всяко нещо е недоволство от Скрытия План на Бога — това е отдалечаване.

Тука мога да добавя, че благодарният човек, колкото по-благодарен става, в един момент ще му бъде позволено Дълбоко Развитие, а по-нататък — и познаване на Истината. Докато недоволният човек, неблагодарният, е натоварен с тежки същества; и колкото по-недоволен става, толкова повече обеднява, независимо дали има някакви земни успехи.

Знанието не е Чистота и затова е казано: Знаещият загива, когато започне да говори; а Любящият загива, ако замлъкне да говори.

Който е Чист, Бог му е позволил да Го познае. А който е познал Бога, не общува с хора. Ще обясня: общува с Бог в хората. Не с хората, а с Бог в хората

— и затова той различава нещата. Чистотата е различаване.

Дяволът казал на един Сафа, Суфи — на един Чист:

— Когато в началото влязох в тебе, бях голям колкото камила, а сега съм като врабче.

Суфи го попитал:

— Защо?

Дяволът му казал:

— Ти ме унищожаваш със Зикр.

Тоест — с *постоянното си спомняне за Бога*. Тоест: ако постоянно помниш Бога, това е изстреблението на злото — тотално изстребление. Който е разбрал това, много неща е разбрал.

БОГ

(Лекция 3)

Бог е Скрит, защото е Свръхизявен, т.е. толкова е ясен, че изглежда скрит. *Едновременно е скрит и открит* — казва Кабала.

Могат да Го зърнат само тези, които имат *Басира* — на Суфи езика това означава *Тайната на Сърцето*, или *Чистото Око на Сърцето*. Това Сърце е Дълбока, Съкровена, Тайна Наука, изучавала се е още в Атлантида и в Египет, и затова в Египет много се е уважавала — Тайният Блясък на Смъртта... Те са се

подготвяли, за да влязат в Безпределността, която изглежда като смърт.

Това Сърце — Чистото Сърце — е Дълбока Наука; и то е докоснато от Бога поради тайни причини.

Който е в Бога, е благословен цялостно, заедно и с грешките си.

Това не означава, че човек, като влезе в Бога, е безгрешен — но той прави допустимите грешки, а не грешките на човека. Има грешки на ученик; има грешки на Мъдрец... И Мъдрецът — казва Учителя — на годината прави една грешка... Но той дълбоко я вижда, дълбоко се смирява и дълбоко си прави Тайни Поучения. Той не държи някой да му я каже. Той вижда дълбоко и знае защо Бог му я изпраща... Защото, ако той се възгордее, ще тръгне надолу.

Който е без Бога, все едно е колко е праведен. Само Бог може да ни предпази от нашата праведност, от собствените ни злини.

Тука само за малко ще се отклоня. Буда — изключителен, велик, велико Същество от Древната раса на Боговете — Буда никога не е искал да стане светец и той не е светец. Ако беше светец, щеше да стане грешник. Грешникът пък може да стане светец: това са полюси — и двата полюса са бедни. Буда е надраснал полюсите — и доброто, и злото. Той е като истинските Мъдречи, той не е добро и зло, той е Любов, той е Безпределност — затова е трудно да

бъде разбран. Той е постигнал Висшата Реалност, без да говори и да споменава думата Бог. Богословите говорят за Бог и не постигат; Буда не говори, но е постигнал. Всичко това е въпрос на подход. Но Буда е Древен и не е лесно да бъде разбран... След време ще ви говоря и за него.

Само Бог може да ни предпази от нашата праведност — казват Суфите, — от собствените ни злини.

Светците са искали да станат светци, защото са направили големи, коварни, лицемерни грешки. Колкото повече стават светци, толкова по-опасно, защото само Бог е Свят. И който иска да мине за Свят, малко или много, е в опасна зона. Ал-Халладж казва: Бог може да направи един светец, само за едни миг, грешен... Но такива като Буда не може да ги направи, защото те са Отвъд. Бог може в един миг да направи грешника светец чрез един обет и коренна промяна — те са в Ръцете на Бога... Но има Същества, които са Отвъд всяка двойственост.

Бог те опазва да не упрекваш и съдиш другите; и така Той те държи в Своята Милост. Тоест: трябва да различаваш, но никога да не вкарваш никаква критика, някакво вътрешно жило; защото критиката, елементарната критика, е омраза.

За този, който е видял Бога, послания не са му нужни. Не са важни и размишленията: важно е постоянното помнене на Бога.

Постоянното помнене на Бога е излизане от човешките качества и влизане в Бога.

Малко ще се отклоня. Има хора, които се борят с егото си, с недостатъците си — няма нужда от борба. Те се побеждават без борба. Просто: Посвети се на Бога и на Любовта! И когато тази Божия Любов влезе в тебе, тези недостатъци, те просто ще изчезнат — защото там, където е влязъл Бог, не може да припари нищо нечисто.

Хората са благодарни за благата на Бога, а Суфи е благодарен за Битието на Бога.

Суфи казва: Бог ми е казал — „Ако Ме желаеш, бъди Чист!“.

Търсачът търси само Бог; а знанието е проявление на невежеството.

Знаете, Учителя казва, нарича невежеството „ученото невежество“. Светът страда от учени хора. Ако те бяха Любящи и Мъдреци, Подходът щеше да е друг — но те са учени.

Суфи отвън служи, а отвътре съзерцава само Бог.

Суфи знае, че Бог знае нуждите му много по-добре от самия него.

Кой може да съществува — казва Суфи — освен Бога? Кой може да има живот, освен Бога?

Аскетизмът е очистване от всичко, което те отклонява от Бога.

Правилното търсене е съхраняване на Бог в себе си.

Постигането на Бога става само чрез Бога.

Който наистина е видял Бога, той вече е Дух, а не е човек. Изглежда на човек, прилича на човек, може да му направиш сто снимки и да кажеш, че това е човек, но той е осъзнат Дух.

Скръбно е за този, който е гледал, но не е видял Бога, защото е гледал със себе си, а не чрез Любовта и Истината, не чрез Бога.

Който е Истинен, желае само това, което желае Бог.

Инквизицията е тази стълба, която води към Бога и към Небесата. Бог е допуснал Инквизицията, за да отдели Своите Си и да ги вземе при Себе Си. Бог използва всяко зло в света и го превръща в Добро. Всичко е в Негови Ръце, Той знае как да го използва. Така че Инквизицията тайно се е ръководела от Него, за да избере Избраните и да ги вземе при Себе Си. Така че Голготата е задължителна за всеки, който иска да стане Истински човек.

Питат:

— О, Баязид, как ти постигна това положение, да си в Бога?

Баязид отговаря:

— Постигнах го, като излязох от кожата си, както змията излиза.

Ако не съвпадате с Бога, грози ви опасност — независимо дали минавате за праведни, или правите добрини. Защото, ако едно добро не е одобрено от Бога... Познавах такава жена, която правеше много добрини и много съжаляваше и отричаше Бога. Разбира се, че ще отричаш. Когато не си в Единство с Бога, твоето добро няма как да е Чисто.

Ако не съвпадате с Бога, грози ви опасност!

Навсякъде се проявява само Един Бог — и Той е Всезнаещият.

Бог е скрит и в това, което е скрито.

В очите на Любящия — казват Суфите — светиш Ти.

Суфизмът е Многобожие.

Ще обясня. Това е Истината — и Тя е реална, защото Суфизмът обича всичко: всички религии, всички Учения, всички хора, а особено много обича еретиците. Значи, това са хора, които не признават религия, църква и правила: признават само Бог. Но аз говоря

за истинските еретици. Спомнете си преди време какво ви казах, думи на Ал-Халладж: „Истинският еретик, за да е истински, трябва да е отречен най-малко от хиляда човеци“. Ако най-малко хиляда са го отрекли, той вече навлиза в своята Истина — има там нещо дълбоко, което смущава другите, тъй като той се съобразява само с Бога.

В очите на Любящия — както казах — светиш Ти!

Ако ти си в Покоя, той ще ти каже: *Аз съм Бог.*

Който е в Бога, разбира смисъла.

Суфи не вярва в бъдеще — и няма бъдеще.

Много просто: като имаш Бог в себе си, за какво ти е бъдеще! Всички, които вярват в бъдеще, са изпуснали Бога и искат да Го гонят в бъдеще. Ами нали в бъдеще ще отидеш със себе си, а не с Бога, така че... Но те трябва да почакаш, защото са отложили Любовта, Мъдростта и Истината.

Пак ще повторя: *Суфи няма бъдеще, той има само Бог в себе си.* Въобще може ли бъдещето да е по-важно от Бога!

Бог — Той пребивава във всяко събитие и във всеки миг!

Бог е Единственият, Който помага или пречи. Някой път може да мислиш, че еди-кой си е враг. Бог иска да надраснеш този враг, Той ти го изпра-

ща — и Той ще го победи. Ти само трябва да си буден и да се молиш, защото не можеш да победиш злото със своите сили. „Злото е унищожавало цели цивилизации“ — казва Учителя. Който си мисли, че може да се пребори със злото, той нищо не е разбрал, защото отзад работи Скрытият Бог, Който учи другите на други неща.

Любовта става друга, когато Бог е в мен — казва Суфи.

Още с пускането ти в този свят, са ти дали стълба, за да излезеш от него.

Не прави от Бога примамка, чрез която да печелиш благодеяния и приятели!

Никога не придобивай такова знание, което ще те отведе далече от Бога!

За Суфи, една глътка Бог е по-ценна от целия свят.

Само когато си изчезнал в Бога, можеш да оживееш. Докато ти не си изчезнал, ти си мислиш, че живееш, но всъщност умираш посвоему.

Суфи — това е Духовност, потопена в Същността на Бога.

Суфизмът — това е Школа за възплащаване на Бога в живота.

Когато си в Бога, и лишенията са радостни и благодарни.

Могат ли някакви лишения да смутят Бог в тебе? Не могат.

Бащата на Абу Саид бил голям ислямист, почитал *Корана*, специално само *Корана* и султан Махмуд, и направил в къщата си цяла стая с плакати и надписи на султан Махмуд. Малкият Абу Саид — говорил съм ви за него, който впоследствие става голям Суфи — искал отделна стая и написал на стената *Аллах*. На въпроса на баща му: „Какво означава това?“, Абу Саид още като дете му казал: „Всеки пише на стената името на своя султан“.

МЪДРОСТТА НА СУФИ

(Трета идея за размишление)

За Суфи, Любовта е Храм на Безумието.

Тази дума, *Безумие*, е много красива, тука накратко ще я обясня, няма да се впускам в нея. Това означава *огромна, неизчерпаема Радост*. Да имаш такава Любов Божия в себе си — това е Безумието на Суфи. *Огромна, неизчерпаема Радост* — затуй някои танцуват. Танцуват с часове, по трийсет и няколко часа не могат да укротят тази Радост, защото това е Безумна Радост. Толкова е голяма, че е труд-

но да се опише... Но това е, когато си трупал много прераждания Благородни постъпки и Чист живот, и сега можеш да танцуваш и няколко дена.

Дяволът носи в себе си едно голямо и скрито утешение — казва Суфи — и това е, че сам Бог е пожелал той да Му служи.

Любовта не може да се научи от хората. Тя може да се преподаде само от Бога.

За малцина е достъпно да се отрекат от себе си.

Суфи-Мистиците имат истински опит — за разлика от тези, които говорят.

Не загърбите ли своята воля, не си мислете и въобразявайте, че имате воля.

Практиката никога не усъвършенства човека. Човекът се нуждае от контакт с Истината. Той трябва да практикува Истинолюбие, Чисто Сърце, т.е. да практикува Бог. Който не практикува Бог, всичките му други практики... Тоест: Бог е Правилността на нещата. Щом не практикуваш това, всичките ти други практики ще се отлагат.

Същността на Благородството е в тайните дела — казва Суфи. Колкото по-скрито е едно добро, толкова по-хубаво.

Не се осланяй само на това, което си преживял.

Тука искам да кажа и ще допъня: Осланяй се на Учителя, защото опитът на Учителя е от милиарди години — а твоят хубав, положителен опит си остава нещо бедно... Затова Бог изпраща Учители в света, защото техният опит е изключителен — и Учителя го е казал: „Една Моя лекция, ако я разберете правилно, спестява 25 хиляди години прераждания“. Ти можеш да си мислиш, че се движиш сам и че вървиш по правилен път, и донякъде може и да е така, но достатъчно и дълбоко можеш да изостанеш.

Няма друга сила освен Бог, Който да върши нещата.

Не съм аз — казват Суфи — Този, Който действа. Само Бог действа, а не инструментите. Ако ти копнеш на лозето, не може да си въобразяваш, че лопатата е работещият инструмент: лопатата е само инструмент. Тоест: само Бог действа, а не инструментите.

Ние не извършваме нещо, освен това, към което Бог ни тласка. Дори и да е погрешно: от там ще научиш нещо; ако е правилно, още по-хубаво — значи, Бог иска да растеш тайно в своята Душа и Дух.

Бог ни ползва като Свои инструменти.

Когато постигнеш Обетованото Състояние на Суфи, вече можеш да се потапиш в Бога — позволява ти се истинско Уединение.

Казвал съм ви разликата: едно е *самота*, друго е *Уединение*. *Уединение* значи *У Единния Бог* — а това е над всичко: Бог да ти позволява да проникваш в Него. Казва един Суфи: „Така открих, че Изчезването в Бога е краят на света и началото на Пътя“.

„Да, стигнах до Него — казва един Суфи, — но не мога да Го разкажа.“ Ако можеш да Го разкажеш, ще е човешко. Точно това е Неизразимото!

Сега се, Учителя разказал една лекция и попитал:

— Разбрахте ли лекцията?

— Не я разбрахме.

— Много добре! Ако я бяхте разбрали, щяхте да влезете в знайното, а сега сте в Незнайното — там са дълбоките неща.

Със скритите неща се разпорежда Бог.

В света, Истината се познава само чрез хората на Истината.

Абу Талиб е казал: „Не познавай Истината чрез хората! Познай Истината чрез Истината — и тогава ще разбереш кои са хората на Истината“.

Природата е подчинена на Бог — тя не действа самостоятелно. Всички стихии на Природата са слуги на Бога: тя е Служител.

Знанието е бездънно — и ако не узнаеш Бога, погиваш. Ако Го разбереш напълно, пак погиваш. Никой не може да разбере напълно Бога, но може постоянно да се приближава.

Учителя казва: Боговете пред Бога са като деца и не Го познават... Пък за Ангелите да не говорим...

Ако разсечеш — казва Суфи — сърцето на една капка вода, ще видиш стотици чисти океани. В Единството няма различия.

Който няма Чистота, никога не достига целта.

Който е познал Бога, е станал Светлина Божия.

Началото и краят на света е Любов — казва Суфи, — защото всичко, което се случва, е от Бога.

Ако Бог ти е позволил да вървиш съсредоточено към Него, Той те е спасил от хиляди и милиони безполезни усилия. Пак ще го повторя, защото е много важно: *Ако Бог ти е позволил да вървиш съсредоточено към Него, Той те е спасил от хиляди и милиони безполезни усилия.* Многобройни практики — Той ти спестява този дълъг път.

Без Бога, и най-хубавата градина е пустиня. Тя може да изглежда като райска градина, но всъщност тя е пустиня.

Тайната на Единението превъзхожда Словото.

Това беше за днес — другия път ще продължим. Едно от нещата, за които ще говорим, е за *Тайната на пустинята*. В предното интервю казах: В пустинята най-важното не е водата, а Свободата. И в пустинята най-важна е жаждата за Бога, а после — за водата. Който е разменил местата, пустинята ще го убие. Пустинята е Тайна на Нищото, тя е Мистично място. Едно от нещата, за които ще говорим другия път, е: *Афоризми на пустинята и Тайната Мъдрост на пустинята.*

АУМ

7 май 2019 г.

ЦИГАНСКИ АФОРИЗМИ

(Лекция 1)

АФОРИЗМИ ЗА УСМИВКАТА

(Първа идея за размишление)

АФОРИЗМИ ОТ ПУСТИНЯТА

(Лекция 2)

АФОРИЗМИ ОТ ПУСТИНЯТА

Продължение

(Втора идея за размишление)

АФОРИЗМИ ЗА ЗЛОТО

(Лекция 3)

АФОРИЗМИ ЗА ЗЛОТО

Продължение

(Трета идея за размишление)

Да си направим оградящата формула.

Следващата лекция — на 4 юни: това ще бъде една Мистична лекция. Ще говорим за някои неща, които са по-дълбоки от Бога, тъй като Майстер Екхарт казва, че дори и Бог не е крайната цел на развитието: има нещо по-дълбоко — и самият Бог го подготвя.

ЦИГАНСКИ АФОРИЗМИ

(Лекция 1)

Ще видим тяхната Мъдрост — най-вече руските цигани.

Първо, нещо да ви кажа за този народ. Те са скитниците на света, живеят в изкривена реалност. Съдбата им е много тежка, много белязана. Въпреки всичко, те са запазили жизненост и даже чувство за хумор; и ще видите, имат и много мъдри поговорки. Те силно вярват в късмета, а пък дали той ще дойде — това е друг въпрос... Още от миналото си те са странно събрани от различни народи. В своето минало те са имали стара и силна вяра, но сега тя е станала хитрост — но има и такива, които се отделят от

този път. Както казах, те са стари скитници, сродни с една индийска каста, която се казва *Домар* — населявали са някога Северна Индия и Хималаите. Те отдавна са изгубили истинското знание: те говорят по спомени. Техният живот е все страдалчески; в известен смисъл, те са осъден народ, както и евреите, както и гърците, и т.н. (Но в този свят, ако вдигнем летвата, почти всичко е осъдено... От друга страна обаче, всички са осъдени след време да познаят Бога и да Го осъзнаят.) Те трябва все да се скитат и да не намират нито мир, нито Бога. Приели са съдбата си безусловно, но те нямат и избор. Опитват се да се радват и да се веселят, но винаги нещо важно им липсва. (Не говоря, разбира се, за изключенията.) Окултната история казва, че те са повредени най-много от лъжата и от хитростта. Запазили са свое собствено чувство за хумор. Един пример — едно циганче се заклепило на върха на високо дърво и майка му го подканя: „Хайде, слезни бс, Гагарин такъв!“ — пазят чувството, имат много веселие, много жизненост в себе си. Големият им проблем е, че са избягали от Бога и са обикнали нещо друго повече от Бога. Например: обичат повече Слънцето от Бога, наричат го „баща“; обичат повече конете — имат ли кон, все едно имат Бог, даже нещо повече.

И така — техни афоризми...

Когато умре баща ти, плаче умът ти; когато умре майка ти, плаче сърцето ти.

И злото, и доброто все идват от думите.

Трудно е да върнеш думите си обратно, когато те са се скрили зад завоя.

Всички избори в България са „Хитър Петър“.

Скрий крилете си, когато си между дяволи.

Всички вещици са от дяволската банда.

Който има зла жена, Ад и Пъкъл не му трябва.

Неблагодарността е по-лоша и от магия.

Бог не ни е дал добър живот — трябва да преживеем лошия си живот.

Не се боя от дявола с рога, а от дявола с усмивка на устата.

Циганинът с решителност придобива своето нещастие.

Когато циганинът пее, песента страда.

Циганинът не познава униние и отчаяние.

(Аз лично не съм срещал отчаяни цигани — даже мисля, че не съм срещал и с очила. Въобще, те са нещо странно...)

Който пее от сърце, бедите не могат да му навредят.

Не търси подкова, а сам си създай късмета.

Бог ни е дал разум, а Дяволът ни е дал хитрост.

Не си ти, който се смееш над другите.

Сдобри се със себе си, за да ти провърви.

(Ето един прекрасен закон — но не е лесно да се сдобриш със себе си.)

Скъпи гости, отидете до реката и си налейте чай!
(Някои така черпят...)

За един хубав кон, заменям трима Богове.

На крадеца, Бог съвестта му е откраднал.

Тези, които са спорили с Бога, са изменили своята съдба.

АФОРИЗМИ ЗА УСМИВКАТА

(Първа идея за размисление)

Усмивката е Царство.

В истинската усмивка има Тишина и Светлина.

Усмивка, която се ражда пред голяма трудност, е осъзната сила.

Усмивката е половината изцеление на човека. (Наистина, ако един човек е болен, но се усмихва и е много радостен, той събира сигурна енергия за своето оздравяване.)

Усмивката е повече от дума, повече от слово и от мисъл.

Усмивката е невидим приятел.

Усмивката е ефирен свят.

Истинската усмивка е състояние на Свобода.

Усмивката е безмълвен свят, безмълвен смях.

В усмивката има нещо, което дарява Живот.

Има усмивка, заради която отиваш на смърт. Ако Бог ти се е усмихнал, ти също можеш да се усмихнеш на кладата.

Усмивката е Тайнството на Душата.

Мистикът има усмивка от Незримото — вътрешна усмивка.

Често ни се усмихват същества от Другия свят, наши близки и любими същества — но ние не знаем това.

Усмихни се на обидата — и ти вече си я разсеял.

Светлата усмивка е красиво явление — но и тя още не е мярка за Истината.

В усмивката има неизречено слово.

Усмивката е тих подарък от сърцето.

Истинската усмивка е Слънце в сърцето и Еликсир на сърцето.

Истинската усмивка си има строго определено място и време.

Усмивката смущава студа, защото тя е част от едно скрито Слънце.

„Нещо ме мъчи, но аз имам усмивка, по-дълбока от това мъчение“ — казва един Мъдрец.

Усмивката е бисер в сърцето.

Истинската усмивка свети тайно в сърцето.

Дълбоко истинската усмивка е символ: това означава, че Бог е скрит в сърцето.

Щом се усмихваш, никога не си самотен.

Има думи, които ни се усмихват.

АФОРИЗМИ ОТ ПУСТИНЯТА

(Лекция 2)

Първо, нека да ви кажа нещо за пустинята.

Пустинята е Мистично място, тя е част от Нищото: това е земя на Свободата. В пустинята има друга Пустиня — и тази Пустиня е Нищото. Това е Мистична земя. На Древния език, думата *Хатария* (Пустиня) означава *Част от Върховното Нищо* — особено в местата без вода. Има едно племе, Туареги, които могат известно време да живеят и в места без вода.

Пустинята е Духовно Измерение. Има хора, които имат особена връзка с Душата на Пустинята — но те са от Избраните, от Призованите. На тях пустинята разкрива своите богатства.

Пустинята е могъщ символ на Единението с Бога. За да обикнеш пустинята, тя трябва да те е поискала. Пустинята е място за среща с Бога: там ставаш повече Дух, отколкото човек.

Хатария — това е величието на самотата. Да можеш да издържиш самотата в пустинята — това е Духът. Сам с Бога, това е грандиозно преживяване в пустинята. В Хатария, в пустинята, времето е

откъснато: тя е Несътворение, тук сътворението е несъществуващо.

В пустинята, водата не я пиеш, но я целуваш — това е Поклонение, това е оценяване.

Сахара е пленителна, но за друг вид очи.

Ако Бог те е изпратил в пустинята, то е, защото иска да се сближи с тебе. В този смисъл, Сахара е Райската градина, градина на Бога.

Пустинята е Промисъл, ако си Призован — това означава, че Тайна те е повикала насаме.

И така, афоризми...

Велико умение е, когато си в бурята на пустинята, да се скриеш в сърцето си.

В пустинята не палиш свещи, а вярваш тотално.
В пустинята няма религия — а само Дух и Бог.
В пустинята няма свят — а само възприятия.

Пустинята е остров от Безкрая, остров от Нищото.

Ние отиваме в пустинята, за да съворим Бог в себе си.

Пустинята е було на Бога — тя е звукът на Нищото и звукът на Безкрая, а Истинският Човек е съставен от Пустота, от Безкрайност.

(Както казва Майстер Екхарт, се сещам: Искрата в нас, която е есенция на Духа, нещо по-дълбоко от Духа, въобще не иска и да помисли за Вечност и за

време — тя мисли само за Безкрая. Толкова е дълбока Искрата в нас, но... Другия път ще говорим.)

Ако водата в пустинята обича човека, тя му дава очи да я открие.

В пустинята не пиеш вода, а пиеш Бога.

В пустинята, Безкраят е Образът и Подобие.

В пустинята се усмихваш на сърцето си.

Пустинята е Учение без писания.

Пустинята е Изначалното състояние на Живота.

В пустинята най-важното е не водата, а Свободата — но това е само за тези, които имат велик контрол над себе си. За тях пустинята е Покой в Бога. Казано по друг начин: Доколкото си в Бога, дотогава си в Покоя. Покоят е мярка и показва доколко си в Бога. Няма значение дали има трудности, или не — мярката е Покоят: имаш ли го, в Бога си.

В пустинята, първо е жаждата за Бога, а после е жаждата за водата — тогава всичко се подрежда.

В пустинята, Нищото е твоята опора.

Не можеш да завладееш пустинята: тя те завладява.

В пустинята има само едно годишно време: времето на Духа.

В пустинята успяващото е Търпението.

Тук само ще добавя: Търпението е Духовно качество, а не някакво умствено качество. То е чисто Духовно качество. То е силата — казва Учителя — на Любавта.

В пустинята най-важното, което споделяме, е Бог, т.е. споделяме Несподелимото.

Пустинята преподава Неуловимото. (Много тънки неща.)

В пустинята не тече време — тече Дух.

Морето е знание за живота, а пустинята е знание за отвъд живота.

Светът е място за разсъждения; пустинята е място за Дълбини.

В пустинята пиеш Мъдрост и Безмълвие, а това е изцеление от сътвореността.

Пустинята иска твоята Несътворена Любов. Истинската Любов е тази, която е Несътворена, несподелена. Щом можеш да я споделиш, нещо вече е изгубено. Истинската Любов е несподелена.

Учителя казва за пустинята: „За да се изчисти човек, той трябва да се превърне в Пустиня“.

„Аз казвам — казва Учителя — едно кило вода в пустинята (*едно кило вода!*) струва повече, отколкото всички богословски теории и отколкото всички научни теории“.

И казва Учителя: „Човешкото сърце е отличен оазис. Когато някой Висш Дух слезе на Земята, той влиза в човешкото сърце да си почине... Пустинята е място на Чистота“.

АФОРИЗМИ ОТ ПУСТИНЯТА

Продължение

(Втора идея за размишление)

В пустинята трябва да станеш Извор в себе си.

Пустинята не е физическо място, а Отвъдно — Отвъдно място.

Сахара е единственото място, в което можем да отидем на гости на Смъртта и след това да се приберем у дома.

В света красивото е споделимо; в пустинята красивото е неизразимо.

В Невидимото живеем, а във видимото умираме.

Очарованието на пустинята е заимствано от очарованието на Нищото.

Знаете: Нищото, Безкраят — това е Великата Пълнота, място на Несъществуване, т.е. неограничение. Всичко сътворено е ограничено; всичко несътворено е свободно. Тоест: ако си сгрешил да се родиш, трябва да минеш през този път — но след време, когато се освободиш, вече ще имаш друг поглед за тези неща.

Ако в пустинята не липсваше водата, Свободата нямаше да се превърне във вода на пустинята.

Оазисът е затвор, а пустинята е спасение.

Туарегите — най-древното племе — смятат, че ако спреш в оазис, имаш някаква слабост в характера. Трябва да продължиш към по-дълбоки места. Тоест: не да търсиш уют, а да търсиш Истината.

Водата е Светица, която се жертва, за да даде живот.

В този свят, нашият спътник е водата.

Водата е течащо време.

Водата е Душа за тялото.

Водата губи себе си, за да живеем ние и да се очистим от себе си.

Водата лекува нашата сътвореност и нашата реалност.

Истинският Пустинник е свободна, вечна птица, т.е. той е Душа. Той е изгорил света в себе си и затова търси в пустинята Тайната на Единния Бог.

Мистичният оазис съществува не някъде отвън: той е скрит вътре в човека, в сърцето.

Светът е тяло, а Пустинята е Дух.

Ако Бог е в сърцето ти, наистина пустинята е оазис.

Пустинята прегръща преданите и отдадените на Бога.

Който съумее да махне булото на пустинята, той ще види Бога.

В пустинята човек може да хване Нищото, Отсъствието в шепите си, знаейки, че то е онова, което ще го нахрани повече от водата. И наистина, този човек, който постигне тази Пълнота, той е хванал Нищото в ръцете си.

АФОРИЗМИ ЗА ЗЛОТО

(Лекция 3)

Злото е празнота — липса на Благо в себе си, липса на Бог. Злото е лишеност — лишеност от Бога: ако

Бог влезе в него, то изчезва... Но засега Бог не влиза, защото има Замисъл.

Злото съществува само в някакъв нисш смисъл — в дяволски смисъл, но не в Божествен смисъл. От Ангелските светове нагоре, злото го няма.

Един египетски жрец е казал (това, което ви казах предния път, ще го повторя): Страшният съд ще дойде, когато тъмните сили обсебят 90 % от света.

Ислямът казва, че Страшният съд ще наближи, когато 90 % от човечеството гласуват за гей браковете. Това ще бъде белегът за... друга мярка за края на света.

Дяволът знае кога сме отпуснати и кога сме в съмнение; и веднага — атакуване. Достатъчно е само един миг да се отпуснеш, да не мислиш за Бога или за нещо Духовно — и той знае това.

Бог не дава реална сила на Дявола да изкушава Избраните и не позволява на Дявола да ги побеждава. Наистина, Бог може да направи така, че един светец да се изкуши за секунди и да се провали; но понеже те са Негови деца, Той ги обича, не ги поставя — обикновено такива и Мъдреци — никога не ги поставя в такива изкушения, в които да се провалят, защото те са избрали твърдо Пътя към Него... Но тук исках да ви кажа, че властта е в Него. Тук Бог позволява, при такива хора, изкушенията с мярка, за да направи Своите Избрани още по-силни и да

ги укрепи в Себе Си. Той ги обучава, Той ги тренира и Той ги възкачва в Себе Си.

Няма такъв светец, който, ако е честен, да каже, че не греши, защото Бог може да му изпрати изкушение, многократно по-силно от него.

Сатана и демоните никога не знаят какво реално знае Бог и какво прави в човека. Това знаят само Избраните, и то — ако им е дадено Откровение от Бога.

Грехопадението е недостиг на Реалност, липса на Бог — и това самият Бог го е решил, а не някакъв си Сатана или Адам. Те са нямали избор: просто Бог има друг План. Бог знае защо, а това е Промисъл.

Сатана и Адам са били отделени от Божествената Реалност — и тук никой не е могъл да се противи, защото Бог никога е нямал противници.

Бог всякога вижда Сатана и демоните, включително и под земята, във водата, във въздуха и т.н., но те не Го виждат.

Няма такава пращинка във Вселената, която да се движи случайно. Не съществува такава случайност.

Дяволът изкушава и Избраните, но Божията Сила е с тях: това означава, че те тайно израстват в Бога и в своите Дълбини.

Кръстените хора въобще не объркват плановете на Дявола. Дяволът продължава да си живее в тях,

защото Христос остава неразбран и Божият Зами-
съл остава неразбран.

Кръстеният човек не се е завърнал в Бога: това
е нерешен въпрос в християнството, но Учителя не
иска да го разкривам...

Няма как Дяволът да реши да бъде независим
от Бога: нищо не зависи от него.

Когато в Древността Луцифер е сияел и е из-
гледял връх в Творението, Великият Бог в него се
е криел и в самото това сияние: то не принадлежи
на Луцифер, а на Бога, то е Божие — и Бог чрез това
сияние е наблюдавал съществата и самия Луцифер.

Бог е създал Луцифер като голямо сияние; после
пък го е превърнал в голям мрак. И в двата случая
Луцифер е нямал избор.

Единственият Действащ е Бог!

Бог има Абсолютна Власт над всяко правосъдие.
Няма такъв съд в света, в който Бог да не може да
влезе. Но ако Бог не иска да влезе в това правосъдие,
Той оставя дяволите да се разпореждат — защото
Той знае миналото и настоящето на хората, Той знае
миналите прераждания и затова, когато трябва, се
оттегля. И вие знаете какво се случва...

Един от поздравите на Сатана е (към своите си):
„Желая ти вечна гордост!“.

Всички земни амбиции са верен път към Дявола:
те са част от земното невежество.

Христос е слязъл при евреите, защото този на-
род е имал много стар договор за живот в Сатана;
и Христос е слязъл да разбие този тежък договор —
частично е успял.

Чудовищата — това са деформирани, извратени,
стари, провалени хора, които в своето минало са
били много упорити в злото.

Тука се сещам, само за малко ще се отклоня,
днес го разказах: за октоподите. Октоподите — в тях
живеят и дяволи, и демони. Когато живеят дяволи-
те, те хващат с пипалата си и изсмукват жертвите;
когато влязат демони, ги карат да изяждат пипала-
та си... Но след като дълго време натрупат тежка
съдба, влизат демоните и ги карат да изяждат себе
си... Но Учителя е видял нещо хубаво в октоподите:
Ей такива пипала да имате, така да хванете Бога, че
никога да не Го изпуснете! Това е мярката.

Дяволът много обича да разпалва спорове. Той
се интересува от спора, Истината не го интересува.
Той иска да има спор!

Дяволът е този, който силно отрича всяко ра-
зумно нещо.

Реалността на Бога е толкова дълбока, че нито Лу-
цифер, нито демоните, нито Боговете — не говорим
за Ангелите! — нито Боговете я познават. Те също не

знаят Неговия Замисъл. Бог, от най-голямото зло, може да изкара добро; затова Той допусна кладите, тази жестокост на Църквите, тъй като те са в голям застой. Там демоните и дяволите това чакаха. Той ги допусна и изкара Същества, които направиха Подвиг, и ги взе при Себе Си — Богомилите и т.н. Така че това е голяма привилегия, Бог да те вземе в Себе Си завинаги. Както виждате, Бог всичко може да използва за добро; и колкото и зло да прави Дяволът, Бог го превръща. Няма такова нещо, което Бог да не може да го превърне.

Бог не желае злото, но го е допуснал заради бъдещото добро.

Луцифер, злото, Дяволът и демоните се управляват, без изключение, от един Всемогъщ Бог. Те никога са нямали избор. Този, Който ги владее, е Бог.

АФОРИЗМИ ЗА ЗЛОТО

Продължение

(Трета идея за размисление)

Който иска да се спаси от демоните, трябва да се моли на Бога, а не на светци, защото демоните са били Богове — знаят Тайни, по-дълбоки от светците. Някой път, ако трябва, ще го обясня. Имат знания, за които светците въобще не са чували, нито пък Ангелите. Демоните не са дяволи.

Ако злото имаше сила, то щеше да бъде противник на Бога — но всички такива същества имат частична сила, а цялата Сила е в самия Бог. Бог е допуснал злото, защото наистина е Всемогъщ: Той го владее. Злото служи на Негови цели, без да знае какво прави; дори някой път то не знае защо прави зло — но Бог отзад знае...

Както казах: Бог няма противници, защото е Един без втори — няма втори.

Злото е влияние; Бог е Присъствие. Там, където присъства Бог, няма зло. Злото е влияние, а Бог е Силата.

Злото няма живот в себе си и затова не може да бъде източник на живот. То няма реална същност и затова е нещо временно. Ако Бог влезе в злото или в Дявола — както казах, — те се обезличават и изчезват. Ако Бог влезе във вълка, вълкът става приятел на човека. Ако Бог влезе в онази акула, за която съм говорил: акулата спасява една жена, избутва я на брега — тя става мека, Бог може да я направи памук и пеперуда, и каквото си иска, защото абсолютно всичко е Негови инструменти. Ако влезе в акулата, тя става безопасна.

Христос дойде да ни спаси от тези заключени тела в материята, защото, който е познал Бога, става Свободен Дух.

Божественото Знание е твоето освобождение, а не религия и ритуали.

Бог е скрил Своята Божественост, за да не пречи на нашата Свобода.

На Дявола е дадена голяма власт в света, поради това че хората не искат Божиата Воля. Иначе те повтарят там, знаете: „Ако е Твоята Воля“, само че после казват: „Ако може, да е моята воля“... и тн.

Същността на греха се състои в това: да имаш намерение да извършиш зло спрямо някого. Дали ще го извършиш, или не, ти си в греха. Самото намерение показва, че ти си в греха — няма значение дали ще ти дадат, или няма да ти дадат да го направиш.

И злото, и доброто са недостиг на Любов. Добрите хора са също дълбоко неустроени, много далече от Истината. Някога те са се провалили, в миналото — и доброто се е провалило, и злото. И тука са събрани, взаимно да си учат уроците.

Първородният грях е можел да се случи и без Змията, но Бог е избрал Змията.

Учителя казва: Махнете Бог от човека — и от човека няма да остане нищо хубаво.

Сатана съществува в Бога, а не в себе си. И Учителя казва: Всяко същество съществува, докато Бог

мисли за него. В момента, в който Бог прекъсне мисълта Си, това същество заминава.

В своята скритост, *Дървото за познанието* води човека до Тайната на Бога и затова е създадено грехопадението. Това е скритият замисъл: Бог е поискал да сподели Себе Си с човека — не с Ангелите, не с Архангелите, те не могат да Го познаят. Тайната на човека е огромна. Тези, които са ми гледали онова интервю*, знаят за какво става въпрос — и накрая ще кажа нещо в тази връзка. Бог е поискал да сподели Себе Си; не да даде блага на човека — самия Себе Си!

В това *Дърво за доброто и злото* е скрита дълбока Тайна Мъдрост, която я няма в света на Ангелите. Чрез падането в това Дърво, Адам и Ева, т.е. човечеството, хората започват постепенно да разбират кое е добро и кое е зло.

Кое е зло?

Зло е да се страхуваш от смъртта, вместо да се подготвиш за нея.

Зло е отлагането да преобразиш лошия навик.

Зло е разговорът, който не носи радост и разбиране.

Зло е, когато обвиняваме, вместо да благославяме.

Зло е, когато зрялата възраст не е съпътствана от Покоя.

* Интервю от 22 март 2019 г. пред *Портал 12* (бел. ред.).

Зло е това, което кара мислите ни да препускат към неприятни неща.

Зло е всичко, което хвърля съмнение в съзнанието на човека, че той е Избран и че е Слово Божие.

Злото не е нещо за своето предназначение. Злото не е нещо, защото е само инструмент на Божия Замисъл.

Бог движи всичко към добро — но според както е Неговата Воля, а не както е волята на хората. И много е хубаво, че е така, защото хората наистина не знаят какво искат.

Злото е само етап, чрез който ще се постигнат по-високи степени в развитието.

Всички несгоди са наше старо зло, сторено от нас. Човекът е предизвикал Божия Закон — и точно тогава е влязъл в злото. Хората са изпаднали в проклятие заради своите постъпки. Излизането от проклятието означава промяна на пътя. Не да искаш помощ — да искаш промяна!

Всеки, който иска да обсеби Любовта, той тръгва към тъмнина и празнота.

Първо Луцифер е бил създаден от Бога, а после е бил унищожен. Казано по друг начин: действали са Божията Милост и Божият Гняв — Бог знае защо.

Който презира Сатана и злото, също ще изгуби Бога, също ще влезе в падение, защото Сатана не е враг, а инструмент на служенето и замисъл на Бога.

Самият Луцифер е казал: „Само на Тебе се покланям, не заменям Любовта си с друга любов. Жаждата ми е само за Тебе, Господи!“ — думи на Луцифер.

От много хиляди години Луцифер е бил съсредоточен в Бога. И като сияещ, и като прокълнат — все е служител. Вярно е, че няма избор — но вярно е, че Бог го е избрал.

Ако си във вярата — казва Тайната Наука, — няма да разбереш Бога.

Ще обясня. Вярата не е Същност: тя е само подготовка. Любовта е Същност, т.е. ако си в Любовта, тогава вече и вярата е намясто — но тя става Доверие в Бога и в Невидимия свят, Абсолютно Доверие.

Луцифер е можел да каже: „Прекланям се само на Бога“ — но искам да обясня: той има още много да се учи. Също е назад в развитието си, поради голяма преданост и Любов към Бога, но самият той не е станал Любов — и не може да каже това, което Ал-Халладж е казал: *Аз съм Истината; Аз съм Бог*. Луцифер не може да произнесе това нещо.

Ангелите също не знаят кое е добро и кое е зло, затова те си остават много ограничени. Те са чисти, но никога няма да станат Дълбоки Същества.

Това Дърво, което иначе се води като падение, то се оказва Път към най-дълбоките Тайни Божии, към Премъдростта Божия. Това Дърво е Таен Извор на Божествената Мъдрост и затова е създадено.

АУМ

4 юни 2019 г.

ЯКОБ БЬОМЕ: БОГ

(Лекция 1)

ЯКОБ БЬОМЕ: ВЕЛИКАТА МИСТЕРИЯ

(Първа идея за размишление)

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: БОГ

(Лекция 2)

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: СЛОВOTO

(Втора идея за размишление)

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: БОГ

Продължение

(Лекция 3)

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: ЗЛОТО И ЛУЦИФЕР

(Трета идея за размишление)

Да си направим ограждащата формула.

Това са върхове в немската Мистика — изключителни Учители. След време ще имаме и афоризми от тях, така, по-сгъстена Мъдрост, една част — тука...

ЯКОБ БЬОМЕ: БОГ

(Лекция 1)

Бог не обладава знание за самия Себе Си, защото е Безкраен, защото е Съкровен и Непознаваем.

Същественото за човека е в какво направление се движи той: дали в Любов към Бога, или е насочен към Божия гняв.

Творението е Божие дело, чрез което Бог прави Себе Си видим и намираем.

Всичко се случва в Бога, а не в света.

Бог не дава никой да Го опише и да Го изрази, затова няма категорично определение за Бога — няма да има! — особено когато става въпрос за Скрытостта на Бога, защото навътре Той е Абсолют.

Бог, в Своето най-вътрешно ядро, съдържа в Себе Си изключително силна и ужасяваща Острота. Тази Всемогъща Острота на Бога, ако Той реши, може да я превърне в голям и страховит студ — и тогава животът се вкаменява, водата се вледенява; и тогава би настъпил леден, жесток мрак. Тук животът губи основата си — това се е случило с динозаврите.

Велика и могъща е Остротата, скрита в Бога. Такова е Неговото най-вътрешно ядро. Това е Прадревният, Всемогъщ гняв (както ще видим после, той е свършен — не произлиза от слабости). Този Всемогъщ гняв... Той нарича сам Себе Си „гневен и ревностен Бог“. Ще обясня. Той е гневен и ревностен, но не от слабост, а поради абсолютното Си отношение към Истината — и там иска да заведе съществата, — в Която (в тази Истина) всички трябва да се завърнат, и затова работи Неговият гняв.

От това качество, *Острота* и *Строгост* (която някои погрешно наричат *жестокост*, а то е скрито Милосърдие, скрита Любов), се състоят Адът, Пъкълът и т.н., демоните и дяволите. От тази Острота и Строгост са били родени Дяволът, демоните, както казах, Адът; Пъкълът е още по-ниско ниво и т.н. И затова Учителя казва: Трябва да бъдеш Истинен, а не добър. Значи: Търсачът не търси добро; Мъдрецът не търси добро; Любовта не се храни и Висшата Душа не се хранят с доброто. Душата се храни с Любовта, а Духът — с Мъдростта.

Бог е създал човека по подобие — образ на Себе Си, защото Той иска сам да обитава в човека. (Това не може да се случи при Ангелите... и т.н.)

Когато човек потъне в своето чисто Аз, той става част от Нищото, в което за малко отсяда Бог. (Тъй като човек не може да понесе дълго време Бога — освен ако Бог Си е направил място от Древността.)

Бог е Нищото, Коего иска да стане Всичко.

Когато човекът е влязъл там, в Бога, той ще чуе непроизносимото и истинско Слово Божие — и тогава човекът ще знае отвътре, че наистина го ръководи Бог.

Тук само ще добавя какво казва Кабала: Когато човек се посвети изцяло на Бога, Бог отстранява всички други гласове — и Той почва да го ръководи. Гласът на Бога е несъмнен, става несъмнен — няма никакви две мнения, тъй като човекът е Избран.

Тука едно малко отклонение ще направя, макар че следващото интервю* ще бъде за индианската Мъдрост: една случка в индианската история.

Една индианка се посветила изцяло на Свещеното — тотално, без примеси. И един мъж искал да я оскверни и да я изцапа, тръгва към нея... И тя насочва цялата си вътрешна енергия, пада мъгла върху него: и свидетелите виждат, че като се вдига мъгла-

* Интервю пред Портал 12 (бел. ред.).

та, са останали само кости. Това е рядко събитие в индианската история, то е пример за тези, които са отдадени — там работи Бог, Обетованата Земя, там никой не може да пристъпва. Това е за тези, които наричаме *Жестока Преданост*, както са и Суфи жените... и т.н.

Истинското Божие Слово е само за този, когото Бог сам е избрал.

Тайното Име на Бога отговаря на *Творящото Могъщество*.

Мъдростта е също Велика Тайна на Бога.

Духът Божий знае Истината за всяко същество.

Ако Бог ти е дал Истинна Преданост да се движиш към Него, значи, Той те е взел при Себе Си. (Ако ти е позволил такава Преданост!)

Тази могъща Острота, която е в Бога, е необходима — тя е Строгостта, която съхранява Истината. Тя е Божественото Ядро на Бога — и там нещата се пазят.

(Неразбирането на тази Острота се явява най-вече когато тя напусне Ядрото на своя Трон, своя Център, когато тя излезе навън, във външните светове — това се е случвало в Атлантида при големия

потоп, в който умират над 60 милиона. И Учителя казва: Питайте Атлантите дали Бог е Любов... Защото, когато са нарушени законите, Бог не е Любов — Бог е Строгост, Бог е Острота. И досега — казва Учителя — те стоят, душите им, на дъното на Атлантическия океан, заключени. Разбира се, някога ще имат шанс за развитие..., но са заключени.)

Бог е вътре, в скритите Тайни на Живота, и те са Истинският Хляб за Душата — т.е. истинската храна на Душата, така наречената *Лахма* на арамейски; т.е. Душата може да се храни с Любовта и със Същността (другите храни за нея са повърхностни), т.е. Насъщния Хляб.

Словото се утвърждава само в чистия слух. И Бьоме казва: За тези, които нямат вътрешен слух, тяхната църква е каменна и каменната църква е техният Бог. (И Суфите го казват: Външната църква, фалшивата, е от тухли и от хоросан. Истински влюбените имат вътрешна Църква в Тайната на Сърцето, в Тайната на Чистото Сърце — там е Храмът.)

Воля, която е отделена от Бога, се учи и образува от мисли, чувства... и т.н., а това е много дълъг и бавен път — дълга еволюция, защото тази воля се е отделила от Бога и от развитието.

ЯКОБ БЬОМЕ: ВЕЛИКАТА МИСТЕРИЯ

(Първа идея за размисление)

Великата и Бездънна Мистерия — това е Бог в Своята Скритост, наречен *Абсолютът*.

(И Учителя казва, че понеже Абсолютът никъде не може да Се побере — нито във Вселената, нито извън нея, никъде — Той Се ограничава и става Бог. Част от Него става Бог и Той си ръководи всички неща. Това означава, че всички Души са обречени да Го познаят след време: няма да остане Душа, която да не познае Бога, включително и демоните — понеже Планът е в Него, Замисълът е в Него... и понеже Той е Велика Любов.)

Абсолютът е без основание, без начало и без край. Той не се нуждае от нищо друго; докато Божествената Същност се нуждае от вечно Рождество, вечно обновление. Бог има начало; Абсолютът няма.

Бог е Воля на Бездънния Абсолют. Това е Волята, която е слязла и породила всичко и поставила начало. Но Той си остава в Себе Си Безначален.

Когато тази Бездънна Мистерия слиза, Тя самопоражда начало — и точно това начало е наречено *Бог*. Нудата е излъчила Единица; Единицата е станала Начало. Тази Велика Мистерия е поискала да Се са-

моразкрие: и Тя станала Бог. (Някаква достъпност; пак Несътворен, пак Дълбок — но някаква достъпност. Тъй като Абсолютът е абсолютно недостъпен — и създал достъпност.) Тази Бездънна Мистерия обладава, в Себе Си, Мистериозна Мъдрост; и търсенето на тази Мъдрост е вечният смисъл.

Тази Бездънност е изрекла нещо от Себе Си; и част от Нея е станала Бог, и Тя е вложила в този Бог прелестния вкус на Любовта. Дарена е била чудна Есенция (става въпрос за Любовта): тнар. *Еликсирът на световите*.

Тази Бездънна Мистерия и Бог се възприемат в Дълбинното като чисто и свято Единство. Те взаимно се чувстват, виждат и слушат. В тази Есенция на Любовта е прелестният вкус.

Тази Велика Мистерия е слязла и Се е облякла в Отеца... (Тука само ще кажа, че в тайните книги Христос въобще не говори за Отец, а за *Праотеца*, т.е. *Абсолюта*.) Тази Велика Мистерия е слязла и Се е облякла в Отеца, за да подготви всички за Себе Си и да ги привлече към Себе Си, и след време да ги поведе към Мистерията на Абсолюта.

Тука после ще стане въпрос и при Майстер Екхарт: казва, че в човека има нещо по-дълбоко от Душата и от Духа, по-дълбоко от Любовта и от Смирението — една Дълбока Отреченост, една Искра. После пак ще го кажа: тази Искра въобще не иска да чуе за Отец, Син и Святий Дух. Никакви такива

неща не я вълнуват, а да не говорим за църкви и храмове... Тя жадува само за Мистерията, за Бездната — не за Вечността: за Безкрая и за Мистерията на Бога... Мистерията е по-дълбока от Бездната. Така... После ще стане въпрос.

Значи, тази Велика Мистерия е слязла и Се е облякла в Отеца, да подготви всички за Себе Си и да ги привлече към Себе Си с Божествен Подход; но тогава обръщението вече няма да бъде *Отче наш*, а както съм дал тази формула: *О, Велика Мистерия*. Защото в тази Велика Мистерия няма „наш“ и „ваш“, и няма *Отче*, а *Велика Мистерия*, защото наистина това е Велика Бездънност, няма дъно. И затова Майстер Екхарт казва: Крайната Цел на живота дори не е Бог: Той е само подготовка за тази Мистерия. Тоест: всички велики Същества вървят към нещо Безднно — отвъд Бога. Значи, крайната Цел в живота дори не е Бог: Бог само е слязъл да изработи в нас Чистия Божествен Подход и да ни подготви към Своята Мистерия — Скритост, Абсолютът, към тази наистина Бездънна Мистерия.

Тази Мистерия е живяла вътре в Себе Си милиарди години, в Своята Безкрайна Тишина, в Своята Неизбродима Цялост. Така Нищото е породило Вечното Начало — това е ограничение. И Бог е Начало, което ще ни води към Безначалното. Тази Божествена Бездна е Великата Мистерия, наречена *Мистериум Магнум*.

В своите Дълбини, тази Мистерия е Тишина без Същност; на най-дълбок план — Велика Тишина без Мъдрост. Единствено тази Тишина може да бъде наситена само от Истинската Любов. Всичко друго там е някакъв шум.

Тук, в тази Мистерия, нищо не може да съществува, защото всяко нещо, което съществува, трябва да умира — то е ограничение. Истинският Живот е в Несъществуването — Мястото на пълната Свобода. Значи, тук, в тази Мистерия, нищо не може да съществува; защото, ако нещо съществува, това би било ограничение. Тази Бездънна Мистерия е последната Дълбина. Атлантите я наричат *Седемнайсетата Дълбина*. Не смея да кажа дори, че това е Величествен свят, защото това също е ограничение.

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: БОГ

(Лекция 2)

Както знаете, това е Мъдрост около XII век, преди Бьоме — Дълбока Мъдрост: Мъдрост, която не може да остарее.

Майстер Екхарт казва:

Колкото повече познаваш Бога, толкова по-малко Го разбираш.

Божията Дълбина — казва — е моята Дълбина.

Всеки, който се е посветил на Бога, получава най-доброто за своя Път.

Без Бога, човекът живее само въображаемо. (Днес го има — и утре не се знае какво става...)

Ако аз се стремя — казва — единствено и само към Бога, нищо няма да ми тежи и да ме натъжава. (Бог е Велика Лекота. Наистина Лекота, без никакво бреме. Той няма в Себе Си нито сътворени светове, нито несътворени — Велика Лекота.)

Дано Бог ни помогне — казва Майстер Екхарт — да станем Едно с Него.

Единството е нещо по-чисто и от Благостта, и от Истината. Може да си благ и милосърден, може да си Истинен, но въпросът е имаш ли Велико Единство с Бога — там, в Дълбините. Единството е висока мярка: така, както Отречеността е по-висока — казва Майстер Екхарт — от Любовта. Може да имаш Любов, но да не си напълно Отречен. Отречеността е по-високо измерение и малко хора го постигат.

Велика, могъща и непроницаема Воля държи Вселената в Ръцете Си.

Тази величествена Воля ние никога няма да разберем, защото тя е отвъд всяко разумно Слово. Пред тази Абсолютна Бездънност, понятията *Отец*, *Син* и *Святий Дух* — казва Майстер Екхарт — са толкова бедни, че трудно е това да бъде обяснено.

(Затова и Майстер Екхарт си е имал взимане-даване с Инквизицията... Разбира се, велик монах, отдаден, изпратили са го да проповядва и като са чули какво говори... А той обичал Душите и Истината, искал да разкрие, че ни чакат велики неща, а не просто някакво бъдеще и някаква вяра.)

До тази Древна Мистериозност са се домогнали само Двадесет и Четири Старци и други подобни Независими Старци, т.е. било им е позволено, но също — без да познават тази Велика Мистерия. За тях Тя си остава Върховна Мистерия. Тя е нещо отвъд Бога, отвъд Словото, Вселената, Разума — всички те имат Начало, дошло от тази Велика Мистерия. Какво може да каже Словото в сравнение с тази Неведома Безкрайност? (Тука само ще кажа, че думата *Неведомост* е много специална — тя е по-дълбока и от Несътвореното, и от Незнайното. Ако трябва, друг път ще я обяснявам.)

Ето защо жреците в Египет са били влюбени в Безмълавие като Път към тази Прабезкрайност и Върховна Мистерия. Ето защо и Сфинксът мълчи; защото това е посоката, в която той гледа: Дълбокото Безмълавие — там, където се разкриват нещата... Но ти не можеш да постигнеш Дълбоко Безмълавие, ако нарушаваш Закони на Словото, ако не познаваш правилността на Словото.

Казва: Там, в Дълбините на тази Прамистерия, всичко е немислимо.

Въобщее не може да става въпрос, че има елементи: вятър, вода и т.н. Там няма такива неща — те са деца на Бога и слуги на Бога, извън Мистерията. Всичко е немислимо: няма осезание, няма схващане, никакво долавяне... Към Бог има; към тази Мистерия няма. Тук няма никакви числа. Туй, дето Питагор казва, че всичко е числа — тука всичко увисва. Никакви числа, никакво Слово. Тук достойно е само Безмълавието, т.е. Велика Почит, Велико Благоговение — без въпроси „Защо?“

Тук е Абсолютът, Прамистерията — казва Майстер Екхарт, — тука няма нито знание, нито Мъдрост, нито Истина. Той превъзхожда всичко: Той ги е родил, но Той ги превъзхожда. Нито царство, включително и Царство Божие, нито Божественост, нито Благодет, нито Синовство, нито мрак — Абсолютна Мистерия, Която никой не може да проучва. Тук нищо не е допуснато — казва Дионисий. (Дионисий, от който Майстер Екхарт се възхищава.)

Абсолютът е Абсолютна Неизвестност, Която наричаме *Неведомост*. Тук всичко е Неназовимо. Тази Неведомост винаги ще бъде Мистерия — и тука дарът е Безмълавие, Абсолютна Безсловесност.

Докато Бог е казал за Себе Си: „Аз Съм, Който Съм“, то при Абсолюта нищо не може да се каже, защото Абсолютът не може да бъде назован. Това е условно име, но Той не може да бъде назован, защото там няма Слово. В началото, в тази Древност,

е било Безмълвието — никакво Слово. Словото идва по-късно като начало, за да се изправят съществата. Тука няма нито Слово, нито мълчание; тука нищо от тези неща не е уместно. Това е Древната Мистериозност.

Това е такава Дълбочина, такава Дълбина, че Майстер Екхарт казва: Избледнява дори (забележете!) и Безкраят. (Въобще не говорим за Вечността тука.)

Тук е място само на Велико Благоговение и Почит, но — казва Майстера — Абсолютът не се нуждае от тях. Той не се нуждае от нищо. Докато Абсолютът, слизайки като Бог, е частично вкоренен във Вселената, за да може да я изцели, то Абсолютът е вглъбен единствено в Бездънната Си Мистерия.

Бог е Велик и Божествен; Абсолютът е Неизречен и Неведом — Той е Неназовим. Зад Бога е скрито нещо абсолютно немислимо. Самият Христос говори за Него в апокрифите с голямо изумление и страхопочитание. Там, в тези, забранените книги, Той Го нарича *Праотецът*.

Бог и Абсолютът са Върховно, Неделимо Единство.

И Майстер Екхарт казва: Ние сме произлезли от Храма на Бездната, от Безкрая.

Докато Бог твори и действа, то Абсолютът е извън това ограничение. (За Него творчеството е ограничение.) Той е вглъбен единствено в Своята Мистерия.

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: СЛОВОТО

(Втора идея за размисление)

Това, което вдъхва Живот на Душата, е Вечното Слово; това, което вдъхва Живота на Духа, е Безмълвието — безмълвното, неизреченото Слово, не-сътвореното.

Великият Бог, или Отецът, изрича Вечно Слово.

Синът, Христос — казва — не е историческо събитие: Той е Откровение на Бога във времето, но не спада към историята. (Христос няма история: ако имаше история, означава, че има начало. Той няма история.) Синът е само посещение в този свят, а не събитие.

(Гносисът казва, че Той е смален 75 милиона пъти, за да стане достъпен за хората и да не ги изгори. Това съм го казвал преди.)

Синът е само посещение, а не събитие, защото Той не е от този свят, нито от Другия свят, нито спада към времето. Той е по-дълбок от всяка история и от всяко събитие, защото е част от Бога, а не от света и от историята.

Светът е *изгубената овца* — казва Майстер Екхарт — (това е тълкуването на стиха в Библията, *изгубената овца*) и целият свят е *изгубената овца*, която Христос търси.

„В Началото бе Словото“, т.е. чистото Божествено мислене.

Вечното Слово се изговаря вътрешно в Сърцето, в Съкровеното.

В Словото е казано: „Буквата умъртвява, а Духът Оживотворява“. Що е буквата? Това са външните дела, показната вяра: всичко това спада към смъртта, това са човешките работи. А вътрешният Живот в Истината — казва Майстер Екхарт — това е Животът в Духа. Истината е Оживотворяващият Дух, а външният живот е убиващият път.

Словото Божие е Велико, а Мъдростта Божия е Бездънна.

Учителите са Духовни и Божествени състояния на Словото.

Христос не говори за човешки неща, а Вечни Думи.

Мъдра Воля управлява Вечното Слово.

И казва Майстер Екхарт: По-угодно е Богу Рождението на Христос в чистата Душа, отколкото рождението на Иисус във Витлеем.

Много хора имат правилни мисли, но нямат Праведност на волята. Те също ще бъдат наказани.

Синът е Словото, защото Синът Христос е част от Нищото. Тоест: това е Същество, изчезнало в Бога — затова е Син и затова е Служител. Само който е изчезнал, може да бъде Служител. Това е Великата Несътвореност. Христос се води сътворен, но Той е Несътворен, обаче изглежда сътворен; но влизайки в Бога, изхождайки от Бога, Той може да твори истински, но само чрез Него. Ето защо Синът е познаване на Бога по всяко време.

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: БОГ

*Продължение
(Лекция 3)*

Майстер Екхарт казва:

Бог е Бездна от Божественост.

Който е посветил себе си на Бога, Бог Се излива в него.

Бог иска да ни подготви, за да ни даде в дар Себе Си.

(Не блага, а Себе Си — най-дълбокото нещо; такава е Любовта на Бога.)

Ако ти мислиш, че само твоето учение е право, ти не си от Бога изпратен. (Всяко учение, което мисли, че то е правилното, а другите не са... Защото Бог работи навсякъде — и някъде е много прикрито. Включително и в така наречени „секти“, Бог работи дълбоко. Ал-Халаадж също се е смятал за сектант, а той е постигнал едни от най-високите нива в самия Бог.)

Бог приема при Себе Си хора от всяко учение. (При Него няма ограничение.)

Ако Бог нещо — казва Майстер Екхарт — не ми дава, Той ми е така скъп, както и когато ми е дал.

(Защото Бог знае кое е правилно да ти даде и кое — да не ти даде.)

Великото извисяване на човека в Бога се намира в Дълбоката Бездна на Смирението.

(Това е едно от най-важните качества. Разбира се, има една Велика Отреченост — тя е по-дълбока, но това е друга тема... Но Смирението е подготовка за тази Велика Отреченост.)

Смирението е коренът на Абсолютното Добро.

Бог е Последната Дълбина. (Става въпрос за тези светове; защото Абсолютът е нещо повече от Дълбините.) Бог е Последната Дълбина — Абсолютът надминава това понятие.

И Майстер Екхарт казва: Дори Бог не е крайната Цел на развитието: ние се движим към Бездънната Мистерия на Абсолюта.

И казва още: В своето Дълбинно Аз, аз не съм нито Бог, нито човек, нито творение. Аз съм Нищото. И натам политам и се извисявам над всички Ангели. И сам Бог иска това; и сам Абсолютът тържествува в това.

И Христос казва: „Много имам да ви кажа, но не може да понесете“. (Става въпрос за тези неща.)

Бог е излъчен вътрешно и създаден: пак е Нещворен, защото чрез Него всичко се самоусъвършенства по Пътя към Абсолюта — това Неведомо, Изначално Прасъщество; но първо всичко трябва да мине през тази Велика Божественост.

Тук не говоря за Духовност: трябва да мине през тази Велика Божественост. Богомилите са били Духовни Същества, много напреднали. Древните Атланти са Божествени и те вървят към други Дълбини. Това са Пътища.

Самият Отломък, Бог, е в неизменно и неделимо Единство с тази Праначална Мистерия — Абсолютът, Който Христос в забранените книги нарича *Праотец* или *Скритият*. *Праотец* означава *Излъчен навън от тази Мистерия*. Тоест: Бог е излязъл от този Праотец и е станал излъчен навън. След като е бил излъчен, Той е станал начало и край (но това не

означава, че има начало и край!) — Той е станал начало и край на нещата, но Бог съществува навътре в Себе Си: и там, в Себе Си, Той няма начало.

Когато Бог влезе в тебе, това ще стане много Единно и просто.

И да познаеш Бога, ти нищо не можеш да кажеш за Него — никакви описания.

Който търси навътре, някога ще постигне в себе си Сияещия Бог и чак тогава ще узнае красотата на Истината.

Бог не се интересува — казва Майстер Екхарт — от нашите дела, а от нашата Любов. (Тоест: каквито и да са делата ти, дълбокият въпрос е имаш ли тази изключителна Любов към Бога. Тя е по-дълбока и от най-добрите дела, даже не може да се сравнява.) Бог не се интересува от нашите дела, а от нашата Любов, от това дали имаме Любов в себе си и какви са нашите дълбоки намерения и цели.

Каквото и да прави човек, няма нищо по-необходимо от това да има Абсолютно Доверие в Бога.

Блаженството не се заключава в нашите дела, а в нашето възприемане на Бога.

Дали си в Бога, или не си, ще узнаеш по това доколко си в Покоя — или в безпокойството. Безпокойството има друг източник, вън от Бога.

Праведен е страхът, когато се боиш да не загубиш Бога. (Този страх е красив, той е намясто.)

Бог действа — казва Майстер Екхарт — Бог действа Просто, Мъдро и Любящо. (Никакви сложни термини, никакви усложнения, никакви философии.)

Бог е бликащ: Той споделя Себе Си с всички неща.

Бог е Свръхсъществуващо Небитие, т.е. Неограниченост.

Бог е създал смъртта, защото тя е чудна: тя отнема на човека всичко преходно, тя чисти човека от всичко преходно.

Колкото повече имаш Бог — казва Майстер Екхарт, — толкова повече Го искаш.

Ако човек не е намерил Бога, не му е достигнало Смирение или Стремеж.

Само вътре в Бога ние обладаваме Истинско Знание.

Само този познава Бога, който Го вижда във всичко — и във врага си, и в смъртта, включително и в смъртта на близък човек, и т.н.

Чистият живее в Скрито Познание на Бога. (Това е мярката за Чистота — Скрито и Дълбоко Познание на Бога. Разбира се, Бог му го дава.)

Когато заради Бога си се отказал от всичко — и външно, и вътрешно — тогава ти си направил нещо значимо за Бога. (След време ще дойде ден, когато човек ще трябва да се откаже от Душата си, защото Бог е по-дълбок.) Всичко — значимо за Бога... Но това е Тайна Наука.

Майстер Екхарт казва:

Ако ти си се доверил напълно на Бога, Бог никога не би допуснал ти да се спънеш, без да извлечеш най-доброто за себе си. (Значи, колкото и да си напреднал, ако Бог допусне някоя тънка слабост, тя е, за да те извиси още повече, а не е падение. Това е за тези, които са Предани на Бога.)

Без Бога, ти си неспособен на нищо.

Който постоянно търси Бога, всички грешки го извисяват.

Ако здравето ти е по-мило от Бога — казва Майстер Екхарт, — това означава, че Бог не е твой Бог. (Ти си се объркал.)

Който вижда Бога, той не вижда нищо друго.

Истинската Любов никога не може да се съмнява. (Там съмнението е несъществуващо, вярата е излишна — тук става въпрос за тотално Доверие в Бога, не за вяра и неверие.)

Не търси знание, нито познание — казва Майстер Екхарт, — нито Покой (даже Покой!). Търси единствено Волята Божия; другото ще се придаде.

Всели Бог във всички свои дела — това е Тайнство.

Извън Волята Божия, всички неща са нищо.

Човекът трябва да бъде ненаситен, в смисъл: да мисли само за Бог — защото, когато мисълта се измести от Бога, Бог си отива от нас.

Блажен си, когато осъзнаваш колко си близък с Бога.

Защо Бог е станал човек? — казва Майстер Екхарт. — За да мога и аз да стана Бог.

Има място, където Бог няма име... И това е Бездната. Тя е съградена от Могъщо Безмълвие. (Там няма нужда дори и от чисто Слово — Могъщо Безмълвие!)

Бездната е Древен Покой, Безвремие, Безветрие. Тука няма нито Бог, нито дявол — само една Велика

Мистерия, Велик Полъх, Тайнствен Полъх, от който са произлезли всички неща.

Ако съм Нищо — казва Майстер Екхарт — (или Нищо, т.е. Дълбоко Смирен), аз съм заживял в Тайната на своя Дух; и тогава Бог става Едно с моя Дух.

Само Нищият е Нищо и поради това той е обиталище на Бога и на Бездната.

В Нищото няма нито време, нито Вечност. (Това са все ограничения.) Тука Нищият е отвъд всичко сътворено и несътворено. Тук той е Велика, Древна, Изначална Пъанота. (Нещо, което нямат нито Ангели, нито Архангели, но на човека е дадено да постигне тази Пъанота.) Тази Пъанота не се нуждае нито от Вечност, нито от време.

Любов има само онази Душа, която се е превърнала в Нищо, за да може Бог да влезе в нея. След Нищото, тази Душа има всичко — и пак е Нищо.

МАЙСТЕР ЕКХАРТ: ЗЛОТО И ЛУЦИФЕР

(Трета идея за размишление)

Луцифер е станал Сатана и зло не по своя воля — той въобще няма избор. Той е станал такъв, за да изпълни Божията Воля. Той разбрал, че тази Воля е по-дълбока и правилна от всичко, защото е Божия Воля.

Ако Луцифер беше отказал да стане Сатана и зло, той щеше да бъде изхвърлен от Божията Воля и щеше да изгуби Единството си с Бога. Няма по-голямо поражение от това. Той щеше да влезе в голямо падение... Но Луцифер разбрал, че чрез злата воля, той след време щял да се съедини със скритата Мъдрост на Бога, а това било дадено Доверие от Бога към него. Ако не беше така, хората всички щяха да осъждат Бога и да изпрацат проклятието си върху Бога. А така Луцифер поема всичко, защото иначе кармата щеше да стане от тежка — жестока (тези, които осъждаха Бога). Това било голямо Доверие към Луцифер. По-късно той разбрал, че злата воля упътва разумните и мъдри Души към Бога; и така той узнал, че без тази зла воля, хората щели да изоставят Бога все повече и все повече, до най-големите пропасти на празнотата и безумието. Самият Луцифер разбрал, че злото е само идея на Висшата Реалност — и така Луцифер узнал колко Велика е Божията Любов: защото тя иска завръщане. Луцифер е разбрал, че нещастните и обременените ще търсят все повече Бога; а щом Го търсят, Той все повече ще заживява в тях.

Познаването на това зло носи Пътя към Бога, а това ще донесе и благото.

Луцифер е непълна светлина, а Бог е пъанна, тотална и цялостна Светлина.

Ония, които много постят, будуват и вършат големи дела, не постигат тази Пълнота. Те сами себе си заблуждават — казва Майстер Екхарт — и стават за смях на Дявола.

Ако само Бог държиш в ума си, Той ще направи всичко за тебе.

И казва Майстер Екхарт: *О, Господи, помогни ми да надрасна всичко онова, което не е Бог!* (Става въпрос за всичко второстепенно.)

И още някои добавки от Майстера:

Съвършената Отреченост е, когато Душата се откаже и от Вечността заради Бога. (Това са по-дълбоките нива.) Защо? Заради Предвечния.

Нищото е най-висшата творческа Сила на Бога: тя е създала Душата; и както в Бога, така и в Душата няма вещество. (Има една много фина материя в Душата — 33 грама, но това не спада към веществото. А в чистия Дух няма и нито един грам. А да не говорим за по-дълбокото от Духа... Друг път ще говорим и за него.)

В Тайната на Нищото, човекът познава Бога в Дълбините.

Дълбоката природа на Бога е Нищо — и от там произлиза *Нищ*: това е нещо много по-дълбоко от смириението — нищо не обладава, а пък има всичко. (Такава е идеята.)

Само в Нищото може да действа Съвършеното. И затова Христос е Велико Нищо, затова е Син: защото е станал инструмент на Бога. (Той не пречи на Бога с никакви умствени неща; Той е изпразнен, за да може Бог да работи в Него — и затова се нарича *Син*.)

Всички обреди на Църквата — казва Майстер Екхарт — не са толкова важни, както вътрешното усвояване на Бога.

Добротелта никога не е Добротел, ако не идва от Бога, чрез Бога и в Бога.

Бог ни е обичал още когато ни е нямало — казва Майстер Екхарт, — преди да бъдем създадени.

Разбирането — казва Майстера — е изблик от този Божествен Разум: то е поток, изтичане от Него.

Този Висш Разум е излят от Бога в Душата; умът не знае нищо за него. В Мистерията на този Висш Разум, човекът вкухва Бога.

Смириението е Висше качество, но Отречеността е по-дълбока от него. Ще обясня... Смириението възприема най-дълбоката Мъдрост и Висшето Знание. Отречеността възприема само Бога: тя не възприема Мъдрост, тя отива на по-дълбоко ниво. Това е друго измерение, много дълбоко измерение.

Чистата Отреченост е голяма Тайна — тя надминава всички Добродетели. Няма такава Добродетел, която да се равнява на тази Велика Отреченост, която е тотално сливане с Бога.

Бог — казва Майстер Екхарт — Той ми предлага нещо толкова сладко, че целият свят не може да ми предложи нещо подобно: Бог отдавна ми е предложил Себе Си.

АУМ

2 юли 2019 г.

**САЙ БАБА: ПРОСТИТЕ НЕЩА —
ПРОСТИТЕ ИСТИНИ**

(Лекция 1)

САЙ БАБА: БОГ

(Първа идея за размишление)

**САЙ БАБА: ПРОСТИТЕ НЕЩА —
ПРОСТИТЕ ИСТИНИ**

Продължение

(Лекция 2)

САЙ БАБА: БОГ

Продължение

(Втора идея за размишление)

ИНДИЙСКИ АФОРИЗМИ

(Лекция 3)

ИНДИЙСКИ АФОРИЗМИ

Продължение

(Трета идея за размишление)

Да си направим ограждащата формула.

Днес сме в Индия...

САЙ БАБА: ПРОСТИТЕ НЕЩА — ПРОСТИТЕ ИСТИНИ

(Лекция 1)

Промяната на човека е много по-важна от строителството на храмове.

Без характер не може да се постигне образование.

Посредством съзнателни усилия могат да се променят навиците.

(Знаете: навикът е голяма сила, но съзнателните усилия могат да го променят. Това означава, че се променя и човекът, и звездите, и всичко — стига човек да влезе в този поток.)

Сай Баба казва:

Разбери себе си и се коригирай!

Способността винаги да бъдеш радостен, е резултат на това добро, което си направил в предишни прераждания.

(Значи, тука не зависи от никакви медитации, а от това, което си посял.)

Старите навици приковават човека на Земята.

Всички добри качества се събират около човека, който практикува контрол над речта, ума си и постъпките си, и постоянно мисли за Бога. Трудността на човека се състои в това: да се очисти умът, който е замърсен от заблужденията на света.

Всичко, което ни е изгодно, ни се струва правилно, но това води до безкрайни усложнения.

Създателят на истинското знание е Незримият Бог. Бог е Даряващият Истината: Той Я възплътява в Чистото Сърце. Свързаният с Бога е единственото разумно Същество в този безумен свят.

(Тука се сещам — за малко се отклонявам — какво казват Суфи: *Само един миг да се отклониш от Бога — ти вече си в отделеност.* А една мисъл някой път може да те закара на такива места и да те върне назад в развитието! Една мисъл — понеже е жива...)

Усърдието във възпяването на Божието Име ще ви предпази от извършването и на най-малкото зло. Злото побеждава само в отсъствието на Бога.

Ако всички обстоятелства са благоприятни, егото ще пуска още по-дълбоки корени, отколкото при неблагоприятните условия.

Коренът на всички беди е необузданият и неправилен насочен ум.

Първата крачка в Пътя е очистването на словото. Истинското поклонение се явява, когато очистиш себе си.

(Дотогава е — мога да кажа — никакви упражнения.)

Защитата от всички болести е мярката в храненето.

(Разбира се, тази мярка трябва да се тренира, за да се изпила. Всичко това е много ценно за волята — волята, която променя всичко.)

Търпението е истинската красота.

(Ако човек търпеше другите религии, щеше да ги разбере. Търпението е по-дълбоко от религиите.)

Характерът се цени много, и то — много повече от самия живот.

Без истинско знание, каква е вашата практика, каква е вашата медитация?... Въобще, какво можете да практикувате?

Истинската Радост струи от сърцето: тя не е свързана с външни обекти, тя не зависи от света — тя идва от скрития Извор.

Истинското образование идва от вътре, а не от вън: тука са истинските ценности.

Колкото и да си богат, животът без Бога не е Истинен. Истинен е Животът само в Принципа, в Принципа на Единството.

Ако нямате Истината в себе си, във вас не може да сияе Любовта.

Само Чистотата е култура. Само Единството е Чистота.

Животът на тази Земя е безпокойство. Светът е причина за безпокойство.

(Ето защо — тука само ще дам една идея, — когато искате да помагате на някой болен, трябва да искате много Бог да го успокои и да го лекува; а пък той трябва да е много благодарен, за да може да възприема тези, които се молят за него: изключителна благодарност, не знание! Благодарността е по-дълбока от знанието. Учителя казва: Само благодарният

се развива. Може да имаш всякакви знания, но ако не си дълбоко благодарен, това е вече друга посока.)

Предаността към Бога е универсалното средство срещу всички безпокойства.

Само това, което прилагате в живота си, ще стане част от вас.

Когато Любовта и Покоят са ръка за ръка, тогава царува ненасилието.

(Значи, тези две неща — става въпрос за истинската Любов и Покой — тогава царува ненасилието.)

Да не причинявате зло или болка на никого — това вече, само по себе си, е велико Служене на Бога.

(Значи: да нямаш способност да обиждаш. Тебе да те обиждат — добре дошли! Говоря за: да нямаш ти способност да обиждаш. А пък, ако те обиждат, разбира се, трябва да се увеличава радостта ти и благодарността. Дали тайно, или явно, това е друг въпрос...)

Придобивайте знания, които ви преобразяват.

Отдавайки се само на човешката любов, вие ставате измамници.

Любовта в нас може да преодолява и най-могъщите демони — казва Сай Баба.

Без характер, знанията са безполезни.

Колкото повече колежи и университети, толкова повече е отсъствието на Покой. Високообразованият човек е пълен с безпокойство. (Елементарно, но той е изпуснал...)

Науката е илюзия. Сай Баба казва: Научните знания не са способни да разкрият Същността на Духа. Учените разгадават тайната на Вселената, а нямат осъзнаване. Науката без Духовност е голяма опасност.

Само Чистото Сърце постига Висша Мъдрост.

Няма Космос, това е илюзия — казва Сай Баба — има само един Абсолют, Велик Бог, и Той е Неделим.

Робството на човека има една причина: отсъствието на правилното разбиране.

САЙ БАБА: БОГ

(Първа идея за размисление)

Това, което ви е най-близко, е Всевишният. (Някой път човек може да помисли, че е някакво кученце, някакво животно, някакъв символ, някакъв човек... Не — това е скритият Бог.)

Дали знаете, или не, Бог е всякога вашият вътрешен обитател — Той винаги е с вас.

Бог е самата ваша Сърцевина. Вие сте Негови, а не на родителите си.

(Обяснявал съм: някои мислят, че майката ражда детето... Няма такова нещо. Бог решава какво да се ражда, как да се ражда... Казвал съм: майката не може да създаде нито един косъм, нито око, нито нищо. Тя е само врата, да слезе тази Душа и да върви по своя Път. И затова, ако това дете умре, то не е твое. Бог има по-дълбок план за тебе, отколкото твоите планове. Ако умре, той изкупва нещо, за да може после да влезе в развитие. Ако не разбереш това, все ще страдаш, поради привързаност. А Божият План е по-дълбок от нас.)

Непривързаността премахва света. Такъв човек направо пада в обятията на Бога — непривързаният човек.

Имате право само на действия, които да радват Бога; не да угаждат на хората и на света — които да радват Бога!

Ако не следвате нравствените Принципи на Бога, няма голяма полза от повтарянето на мантри, практики, йога, ритуали, аскетизъм.

Ако сте в Принципа, т.е. във Великия Закон на Истината, в Правилността (така ще го кажа) — всяка практика е на място. (Тогава вече може да практикуваш и смешни неща — и те ще са правилни, защото Бог ще е с тебе.)

Бог можете да Го радвате само със своето Чисто Сърце.

Всичко, което получавате, ви го дава Бог.

Истинен е само онзи, който люби Бога.

Повтарянето на Божието Име е най-висшата Духовна практика; но ти трябва да търсиш и своята Чистота.

Бог се постига само с много усилия във вътрешния живот.

Вкоренете Божието Име в своето сърце и се слейте с Него.

Истинският човек е онзи, който осъзнава своето Единство с Бога.

Бог е Източникът на всичко, което се случва в този свят — абсолютно всичко. Цялата Вселена се движи по Неговата Воля и Повеление. Даже и демоните се покланят на Бога, но — Сай Баба казва — действията им са демонични. Те имат друга пътека, друг път.

Богат е само този, който е осъзнал връзката си с Бога.

Не се заблуждавайте, че това или онова е станало само по ваша воля: всичко се движи само съгласно с Божията Воля. (Ако вие мислите, че е по ваша воля, това е, защото се е случило съвпадение с Неговата Воля, но не мислете, че това е ваша воля.)

Каквито и грешки да сте имали във вашите предишни животи, започнете нов живот днес и сега с Любов и посвещаване на Бога. (Няма значение какво сте правили и колко е тежко вашето минало: отдайте се на това!)

Зад всичко, което Бог прави, стои Божествена цел, която вие не сте способни да разберете. Каквото и да допуска Той, това е за ваше благо.

Любовта към Бога никога няма да ви предаде.

Развивайте чувството, че Бог е винаги с вас. (И Мохамед го казва: *Представяй си, когато се молиш, че Бог е до тебе*. Ти може да не Го виждаш — Той е пак до тебе; но въпросът е да стигнеш някога до осъзнаване.)

Бог е навсякъде: няма нужда от Неговото търсене.

Това, което е станало, Бог го е осъществил, а не някой. Бог е Действащият, но Неговата Воля и Сила често остават скрити за човешкия ум. Стихиите на природата действат само по Волята на Бога.

Няма по-ценна награда от самия Бог — Бог да ти дари Себе Си. За истинския човек, Бог е неговият непосредствен опит.

С всичко и всички се разпорежда Единственият Бог.

САЙ БАБА: ПРОСТИТЕ НЕЩА — ПРОСТИТЕ ИСТИНИ

*Продължение
(Лекция 2)*

Съвременните хора мислят, че много знаят, а нямат Блаженство.

Да изследваш Космоса, звездите, а да не познаваш себе си — това означава да губиш своето Цялостно съзнание. Без Цялостното съзнание, което го имат само Мъдреците, няма правилно възприятие. Без Цялостно съзнание, нищо не можеш да проучваш.

Какво връзва човека (въпрос — и Сай Баба отговаря): жената ли, децата, собствеността? Сай Баба казва: Не. Голямата причина за зависимостта на човека е неспособността му да познае себе си.

(Тука се сецям за Суфи какво казват... Ако се ожениш за една жена, за да я спасиш от греха — ето как ще угодиш на Бога: ако я превърнеш в сестра. Но ако се ожениш, за да удовлетвориш своите страсти, ти си се оженил за наказанието. Много просто казано!)

Онзи, който привлича това, което е Чисто, самият той е Чист.

И когато вижда, глупавият не вижда.

Истинският победител е овладелият своя ум. (Всъщност това е успехът — да овладееш своя ум.)

Само Чистото Сърце довежда до благоприятни резултати. Само Чистото Сърце е същността на образованието. (Тука никакви дипломи не важат: това е мярката.)

Много хора си въобразяват, че Духовността е медитация върху Бога, очистване в свещени води и посещение на святи места. Сай Баба казва: Не! Духовността — това означава разрушаване на животинската природа и събуждане на Чистото, Божествено съзнание. Без да си овладял своята животинска природа, твоето милосърдие е без значение — то ще бъде наказано, защото то е имитация. Истинското значение на жертвоприношението е да предадеш своята животинска природа на Бога. Принасянето в жертва на което и да е животно е нечисто, жестоко действие. Това се знае от хиляди години и никога е нямало компромис — но както знаете, хората продължават. Да принасяш животни в жертва, вместо твоята животинска природа, е всякога безполезно. Каквото и да практикуваш, ако животинската природа си остава, всичко е напразно. Привързаността и омразата са животински склонности. Всички Свещени Писания са дадени за развитие, а не за ритуали. Благотворителността никога не спасява човека, докато животинската природа си остава отвътре.

Милостта на Бога не може да се получи с йога упражнения, гимнастика, с акробатиката на йога... Само Любовта може да заслужи Милостта на Бога.

Всички духовни практики, с които днес се занимават хората, са свързани с ума — това е голямата беля. И почти всичко, в такъв смисъл, може да стане мода: и медитацията, и чистотата — въобра-

жаема игра, че работиш върху себе си, и т.н. Умът е голям майстор! Умът е подобен — казва Сай Баба — на крадец. От него не можеш да очакваш помощ в улавянето на крадеца. Упражнения, основани на ума, не могат да изведат човека от тъмнината на невежеството. Когато човек изпита опита на Духа, умът ще изчезне. В Реалността умът не съществува — само чист Дух. Духът никога не умира, а само се скрива. Без Дух не може да се разбере Реалността. В състояние на Самадхи, умът изчезва, защото ти вече се сливаш с Духа си. Гласът на Духа е по-тъпък даже от човешкото дихание.

Древните считали за образование само системата, която възпитавала самоконтрол. Само контролът е средство за достигане на Висша Мъдрост.

Умствените разсъждения не са Гласът на Истината. Истинският Глас излиза само от Чистото Сърце. (Умът може да имитира, но той винаги остава далече от Истината.)

Докато имаш животински качества, всички твои практики са само упражнения; всички медитации и ритуали са напразни — и един ден ще видиш, че си излъгал себе си. Всички тези практики са опит да излъжат самия Бог — но кой може да излъже Бога?

Ще обясня. Всичко Истинно и реално се постига с въздържание — но това е дълбока, скрита Наука: тя е свързана със Самадхи и с Бог, и там трябва да се подходи много честно. След въздържанието идват

вече високи степени на контрол на ума. *А контрол на ума означава контрол на Сатана и на Змията* — и след време има *Висша Брахмачария*, която надраства и истинското Аз. Трябва да се откажеш от истинското Аз, защото Бог е по-дълбок. (Това съм го обяснявал.)

Бог в човека е Тайната на въздържанието. Ако си постигнал, не си мисли, че това е твое качество: продължавай все по-дълбоко, но заедно с Бога.

САЙ БАБА: БОГ

Продължение

(Втора идея за размишление)

Истинската наслада идва само от Бога, а не от човешки наслади.

Един може да умре от ухапване на змия, друг — от мъания. Хората могат да си помислят: „Защо той умря по този нелеп начин? Защо Бог не го защити?“. Сай Баба казва: Но змиите и мъанията се изпращат от самия Бог. Те не са нищо друго освен посланици на самия Бог.

Истинското образование ви прави единни с Бога.

Умението да служиш — това го дава самият Бог.

(Ти не може просто да искаш: трябва да си узрял, трябва да си тренирал... И дори и това да си

постигнал, и голям контрол — пак трябва да го иска Бог. Ако ти искаш да служиш, ще стане бял. Може да поискаш да се смяташ за авторитет сред хората, вътре в себе си да смяташ, че си авторитет — и все повече ще потъваш, и един ден ще стане късно. Няма авторитети освен Бога!

Вашият стремеж е да привлечете Милостта на Бога — това е Предаността. Божията Сила може да се привлече само ако вложите в молитвата си Огън.

Съществуването на човека зависи от Волята на Бога.

Бог следи не нашите практики, а дали е Чисто нашето Сърце.

Свободната воля означава, че вашето истинско Аз изпълнява Волята на Бога — и тогава Бог става вашата Свобода.

Всичко, което получаваме и не получаваме, е Неговата Милост.

Всички професии са от Бога.

(Тук само ще обясня... Всяка работа е Негова: Той влиза в хората; Той ги прави майстори; Той ги прави лекари — истински; Той изпраща хората при фалшиви лекари, за да си получат и те „наградата“; Бог влиза и дава погрешните диагнози; Бог влиза и лекува когото трябва. Той знае кой какви уроци трябва да научи. Тука никакви лекари нямат думата, никакви майстори. Единственият Майстор действа

скрито навсякъде. Затова, ако ти спечелиш Доверието на Бога, Той няма да те изпраща при фалшив лекар или при екстрасенс и да те разкатава... Или както оня случай: отива един човек при един лекар и лекарят му казва: „Ти си тежко болен от рак“. Човекът се пропила... Отива при друг лекар, лекарят му казва: „Нямаш никакъв рак“. „Така и така се пропих, ще пия и още“... и т.н. Всякакви случаи има в тази област...)

Всяка работа е Негова, всяка професия е Негова: Той обучава хората, Той ги учи, Той ги разпределя. Той е Вселенският Майстор. Той е скрит зад всичко.

Единственият Приятел, способен да премине и най-суровия тест за приятелство, това е Бог.

Владеещият себе си е силно свързан с Бога.

Ако постоянно мислите за Бога, ще придобиете Чистота.

Бог е, Който помага всяка работа да бъде извършена по най-хубавия начин. Ако Той не влезе в тази работа, тя ще бъде свършена донякъде или ще бъде зле свършена.

Всичко, което Бог прави с вас, е Негов дар — иска нещо да научите.

(Познавах един зъболекар, голям специалист, голям професионалист, много добър... Но един път

извадил на една жена погрешния зъб. Самият той се чуди и дълго ми обяснява: „Как можах да направя...“. Жената го нарекла: „Убиец, при тебе повече няма да идвам!“ — но както знаете, Бог действа, а не зъболекарят. Той си имаше своите уроци, да ги научи и да не се възгордява, а тя трябваше да се откаже от едни опасни удоволствия, които обичаше... Но така или иначе, и двамата имат какво да научат, а Бог седи отзад и чака поуците. Най-хубавото нещо, едно от най-хубавите неща е, когато човек се поучава.)

Потопен ли си в Бога, имаш истинска защита.

Мъдростта не е религия: тя е Любов към Бога.

Виждайте във всичко случващо се Ръката на Бога.

(Има много самолети, които даже са съборени от врабче — и загиват целите екипажи; някои падат в блатата; други — от по-големи птици. Един руски учен казва: „Това не можем да го предвидим“. Разбира се! Учителя казва: *Бог ръководи и случайностите*. Това означава, че няма случайности.

Виждайте във всичко случващо се — пак повтарям — Ръката Божия. Няма място, където тя да не стига. Затова е много смешно да кажеш, че трябва да се молиш в църква или в джамия. Казаха на Ал-Халладж: „Трябва да отидеш в джамията и да познаеш Истината“. Той казал: „Аз Истината Я по-

скрито навсякъде. Затова, ако ти спечелиш Доверието на Бога, Той няма да те изпраца при фалшив лекар или при екстрасенс и да те разкатава... Или както оня случай: отива един човек при един лекар и лекарят му казва: „Ти си тежко болен от рак“. Човекът се пропила... Отива при друг лекар, лекарят му казва: „Нямаш никакъв рак“. „Така и така се пропих, ще пия и още“... и т.н. Всякакви случаи има в тази област...)

Всяка работа е Негова, всяка професия е Негова: Той обучава хората, Той ги учи, Той ги разпределя. Той е Вселенският Майстор. Той е скрит зад всичко.

Единственият Приятел, способен да премине и най-суровия тест за приятелство, това е Бог.

Владеещият себе си е силно свързан с Бога.

Ако постоянно мислите за Бога, ще придобиете Чистота.

Бог е, Който помага всяка работа да бъде извършена по най-хубавия начин. Ако Той не влезе в тази работа, тя ще бъде свършена донякъде или ще бъде зле свършена.

Всичко, което Бог прави с вас, е Негов дар — иска нещо да научите.

(Познавах един зъболекар, голям специалист, голям професионалист, много добър... Но един път

извадил на една жена погрешния зъб. Самият той се чуди и дълго ми обяснява: „Как можах да направя...“. Жената го нарекла: „Убиец, при тебе повече няма да идвам!“ — но както знаете, Бог действа, а не зъболекарят. Той си имаше своите уроци, да ги научи и да не се възгордява, а тя трябваше да се откаже от едни опасни удоволствия, които обичаше... Но така или иначе, и двамата имат какво да научат, а Бог седи отзад и чака поуците. Най-хубавото нещо, едно от най-хубавите неща е, когато човек се поучава.)

Потопен ли си в Бога, имаш истинска защита.

Мъдростта не е религия: тя е Любов към Бога.

Виждайте във всичко случващо се Ръката на Бога.

(Има много самолети, които даже са съборени от врабче — и загиват целите екипажи; някои падат в блатата; други — от по-големи птици. Един руски учен казва: „Това не можем да го предвидим“. Разбира се! Учителя казва: *Бог ръководи и случайностите*. Това означава, че няма случайности.

Виждайте във всичко случващо се — пак повтарям — Ръката Божия. Няма място, където тя да не стига. Затова е много смешно да кажеш, че трябва да се молиш в църква или в джамия. Казаха на Ал-Халладж: „Трябва да отидеш в джамията и да познаеш Истината“. Той казал: „Аз Истината Я по-

лучавам пряко от Бога в Сърцето си. Нямам нужда от джамия“.)

Повтарянето на Името Божие е най-доброто лекарство. Божието Име е най-действената медицина.

(Разбира се, някой път Бог може чрез много молитви да те изпрати при лекар; друг път може да не те изпрати. Може да те излекува вътрешно; може да те изпрати при точен човек — но след многото молитви, всичко си идва на мястото.)

Божието Име е действащо.

Любовта към Бога ви освобождава от постыпките, които не са Неговата Воля.

Бог Се скрива от тези, които нямат благодарност. (Подготвяме скоро четвъртата книга на Първия Старец, на Учителя — там казва Учителя, че ако един човек благодари искрено най-малко 4 милиона години, той ще постигне едно по-високо качество, по-дълбоко от благодарността: това е Благостта — много дълбоко нещо. Друг път, ако трябва, ще ви го обясня.)

Нищо не е страшно — казва Сай Баба — освен едно: да изгубиш Божиата Милост. Изгубиш ли Божиата Милост, каквото и да правиш, даже и да се молиш, вече е станало късно. Вие знаете какво означава зряла съдба: зряла съдба означава, че Бог не може да ти помогне, по простата причина че Бог се

отделя — няма вече помощ. И сто души не могат да ти помогнат, колкото и да са ти приятели: Бог решава този въпрос.

Даже да умре любимото ви дете — Сай Баба казва, — задайте си въпроса: „Нима заради мене се е родило това дете?“. То си има свой Път, своя собствена история, която трябва да осъществи — защото то е Божието дете, а не твое, не ваше.

За Търсача на Бога, този век е Златният век.

ИНДИЙСКИ АФОРИЗМИ

(Лекция 3)

Реч от хиляда часа не може да се сравнява само с един поглед.

Има поглед, с който Бог може да те погледне и да те промени за цял живот. На едно място Учителя казва, попитали Го: „Защо така гледате?“. Учителя казва: „Аз не съм те погледнал. Ако те погледна, ти ще бъдеш спасен“. Това е извън религии, извън всичко. Ако заслужиш тази усмивка, този поглед, това Доверие и ако Учителя се концентрира в тебе, това е Усмивка на Бога. Това променя многобройни твои прераждания... Но цялата работа е да се заслужи този Поглед.

Ако имаш голяма болка в сърцето си, можеш да я превърнеш в голяма Любов. В Истинската Любов всичко нереално умира.

Освобождаването от обществото — това е освобождаването от всички нечисти думи: от там трябва да се почне.

Ако животът, който си живял, можеш да го изразиш, това не е живот. В живота трябва да има нещо Дълбоко, нещо Неизразимо.

Тези, които не се чувстват благодарни, те са нещастни, нещастни хора.

Където и да се молиш, Бог е там. Никога няма нужда от църква и от джамия.

Молитвата е осъзнаването на Присъствието вътре в тебе. Това може да се случи и в пещерата, и в пустинята, а в църквата може да не се случи — въпрос на дълбоко съзнание.

Твоята молитва е твоего собствено разцъфтяване.

Динамизъм със спокойствие — това си заслужава да притежаваме. Спокойствие, което е активно, е решението на всеки проблем.

Безпокойството е липса на интензивност — то е непознаване на себе си.

Това е методът на ума.

Забележете: умът се тревожи. Ако няма причини, той ще ги измисли — и ако не може да ги измисли, пак ще се тревожи, просто той така е устроен; затова той е големият враг на човека, който трябва да бъде овладян. Когато е овладян, той става приятел: той вече няма избор, не може да се меси в нещата на Духа, на Душата и на Висшия свят.

Тревоженето е незнание, че има Висша Сила, която е с тебе.

Ако си в отдаденост, няма сила, която може да те спре. Истинският стремеж в тебе — това е самият Бог.

Когато си спокоен, и шумът е мелодичен.

Наблюдавай шума... Пред блока ти правят ремонт: вкарай го в Третото око* и го превърни в Слънце — много е просто. Не се поддавай на шума, той е разрушителен. Ако превръщаш така нещата, ще царуваш. Няма да кажеш нито една забележка на тези, които вдигат шума: просто ще благодариш и ще изработваш Царството в себе си.

Мъдрият, дори и когато го величаят, той си живее тихо и скромно. Това е нещо естествено.

Мъдростта е над всички доказателства.

* Те, вкарай самия шум в Третото око (бел. ред.).

Мъдрецът е щастлив и в лошия период на своя живот, а глупакът и невежият е нещастен дори в своя добър период. Ти правиш периода добър или лош.

Тези, които служат, имат добър период и в лошите времена.

Вярата е умение да се движиш в непознатото. Само Мъдрецът е отвъд вярата.

Ако чувствата ти са в Бога, ти ще виждаш чрез Бога.

Само отдаденият на Бога има власт, но той не я упражнява.

Забележете: той има голяма власт, но той се съобразява с Бога. Когато Христос лекува, Той се съединява с Бога и знае дали трябва да лекува, или не. Много хора е излекувал; други хора въобще не ги е докоснал — защото, ако ги излекува, а Бог не иска, Той ще тръгне срещу Бога. Тоест: всичко се решава от този Велик Бог. Защо? Той знае най-доброто, знае кармите, знае съдбите на хората и знае неща, които и хората не знаят.

Ако чувстваш Свобода, когато не си сигурен, това е истинска Свобода. Когато си в колебание, когато си в съмнение, но се чувстваш спокоен, свободен, това е истинската Свобода.

Когато си изцяло Любов, няма карма: цялата карма се разтваря в Целостта, в Осъзнатостта, в Пълнотата на човека — там няма карма.

Животът е създаден тайно. Никой не знае как са направени тези клетки на очите: това творение е изпълнено с Тайни.

Любовта е най-фината енергия, от която всички ние живеем.

Това, което ни дава напътствие, е Древното Знание.

Безпокойствата са подобни на мишки в дома на Покоя; затова бъди подобен на котката.

Ще обясня. Мислите и безпокойствата се появяват, защото ти си забравил, че си Древна котка. Котките са Древни Същества — част от Ниццото. Обяснявал съм: в Атлантида са спасили хората от народа на мишките. Мишките тогава са били големи като зайци; котките са били тогава като лъвове, много дълбоки, много — изключителни Същества, слезли от Бога, за да се справят с тежките събития в Атлантида.

Наблюдавайте как котката е будна за мишките и как мисли, и как ги лови. Котката е Покоят — това е Ниццото. Това е Тайното Познание, в което мислите изчезват. Котката застава пред дупката на мишката

като Буда — изчезва, понеже няма движение. Мишката е движение, тя е мисъл, тя е тревожена — излиза и изчезва, Нищото я поглъща. Нищото трябва да погълне всички тези ваши мисли, Покоят трябва да ги погълне. Това е идеята на Древната котка. Самите мишки са тревожни мисли. Котката е Покоят, който ги улавя. Безпокойствата нямат никакъв шанс пред Покоя — те умират в Покоя и това е цяла Тайна Наука. Природата на Бога е Нищото. Покоят е Несътворен. Тревоженето е сътвореност, състеност, умственост. Котката, Древната котка е от друг свят.

ИНДИЙСКИ АФОРИЗМИ

Продължение

(Трета идея за размишление)

Покоят — той винаги е тук, дълбоко в тебе: ти си Покоят. Ако намериш Покоя в себе си, ще го виждаш навсякъде.

Уповаваш ли се на Бога, не се тревожи за нищо: това вече е Негова задача. Ако ти имаш пълно Доверие, не се тревожи за нищо.

До Истината не може да стигне никой, ако не обладава огромно чувство на Смирение.

Истината е източник на характер. Стремещт към Истината е източникът на здраве.

Тайната на Живота е да станеш част от Бога — осъзната част.

Истината те прави красив, а не красотата.

Края на гнева кой го слага? Слага го Смирението. Истинското Смирение, истински смиреният човек няма такава способност — там изчезва.

Ненасилието е най-добрата религия.

Търпението е най-красивата молитва.

Ако ние виждаме само Бога, ставаме Изначални.

Ще обясня. Ако ние виждаме само Бога, тогава Бог ще се роди в нас. Това иска и Бог.

Когато познаеш Бога, не виждаш различия. Няма различни науки и религии — обяснявал съм — всички клони са от едно дърво, всички религии са от едно дърво и всички реки отиват в морето. Не можеш да кажеш, че „Само моето учение е правилно!“ — вече си извън Бога. Само това изречение, не две изречения: едно изречение е достатъчно.

Ако си Чист, ти няма да виждаш проблема, няма да виждаш времето: ти ще виждаш само Бог.

Ако умът ти е под контрол, той не може да те безпокои — няма как да влезе и да те безпокои. Коя мишка може да безпокои котката? Даже има древна египетска поговорка: *Мишките се страхуват*

даже и от статуя на котка — защото това е идея, Древна идея на Ниццото. Котките са много Древни Същества.

Когато няма ум, няма съмнение. Ако си умствен, мисловен човек, разбира се, съмнения и колебания колкото искаш — цяла фабрика.

Всичко, което се случва, е свършено: няма недостатък. Всичко е толкова точно изчислено, че не може да бъде по-добре, защото действа една-единствена Воля, няма втора воля.

Осъзнаването е извън пределите на ума.

Безпокойството е смъртоносна, отровна змия. Човек може да се разболее даже само от тревожене. Може да няма болести, но то ще му ги създаде: то е голям майстор.

Това, което истински обичаш, никога не те напуска.

Който е в Истината, даже и Боговете искат да го посетят.

Стремежът ще те отведе до там, от където идва.

Няма по-остро оръжие от това да си се отдал на Бога: тогава Той ще воюва за тебе. Няма друго по-дълбоко оръжие.

Ти самият си безценният миг.

Мъдрият извлича удоволствие от вътрешния си живот. Мъдрият, вътре в себе си, е нектар. Неговото най-голямо съкровище е вглъбяването.

АУМ

6 август 2019 г.

ГЛАСЪТ НА ЕГИПЕТ (Лекция 1)

ПИРАМИДИТЕ (Първа идея за размишление)

МЪДРОСТТА НА ЕГИПЕТ (Лекция 2)

ЛЮБОВТА (Втора идея за размишление)

ТОТ (Лекция 3)

АФОРИЗМИ ЗА ФЕНИКСА (Трета идея за размишление)

Да си направим ограждащата формула.

Днес ще говорим за Египет..

ГЛАСЪТ НА ЕГИПЕТ (Лекция 1)

Посланието на Египет е: *Безсмъртие* — те го виждат и в смъртта. Посланието на Атлантида е: *Древност*.

Древен Египет казва: *Да изричаш име значи да го възкресяваш.*

Този Древен Египет е по-жив от съвременния свят. Египет е чудо, пълно с Живот; и смъртта там е пълна с Живот. Египет е Тайна; Атлантида е Мистерия. В Египет смъртта говори силно за Живота и за Вечността — а не за умиране. В Египет смъртта е пленителна, защото тя дарява Свободата; но трябва да умееш да умреш, защото Чистият Бог в нас никога не умира. Това, което в Египет е било бляскаво, това е смъртта — това е преходът в Живота, в Духа, в Духовното Царство.

Смъртта е порталът към Живота.

И преди съм ви казвал, според Яджнавалкия, древния Учител в Индия: Ние сме безсмъртни и нищо не можем да направим по въпроса — просто нямаме избор. Така е и така ще бъде. Нищо не можем да направим...

Животът има смисъл, когато е насочен към Нечетвореното, към Безкрая. Истинската Цел никога не е била в този свят — тя е в Дълбините, в Скрытостта.

(Между другото, в неделя имах една среща с догоните: осем догони — прекрасна среща, час и нещо, както и да е... Но там им казах една тънка Мъдрост от един Мъдрец: Няма да намериш по-дълбока Безкрайност и Безсмъртие така, както на гробищата, там е... и т.н., говорихме си много хубави неща... Наистина много сърдечни хора, но това е друга тема...)

Благословен е този, който посвещава целия си живот на Мъдростта. Само истинският Мъдрец може да повдигне воала на Тайното Знание.

Пирамидите надживяват света, защото са преди него.

Казвал съм ви и за водата: водата носи живот, защото е живяла в Бога, иначе нямаше да има живот. Тя е била Прасветлина, после става енергия и чак после — вещество, и затова носи живот. Така е и с пирамидите: преди нещата.

Значи: надживяват света, защото са преди него.

Идеята за Един Върх и за Един Бог винаги е била преди света. Кой стои на Върха и кой може да се качи на Върха? Има някои, които се качват на някаква планина и мислят, че са решили... нищо! Това, което може да покориш, означава, че си пропаднал. Ако стигнеш до нещо Неизразимо — това е вече съвсем друго.

Искам да кажа: Върхът на пирамидата, това е Чистото Съзнание: Чисто Съзнание, без примеси — така, както е Буда, Христос и т.н.

Живее само този, който е в Единство с този Върх, с този Бог.

Мъдрият носи Бога в сърцето си до гроб — и после продължава...

Ако смъртта ти отнема целта, тогава за какво ти е такава цел?

Мъдрият има в себе си Дълбоки архиви.

Бог знае кой обича Истината и кой размишлява за Нея. При Мъдреца Истината винаги идва Пречистена. Самият Древен Египет решава какво да ти разкрие и какво да не ти даде.

Има място в пирамидата, което убива времето (и самият Безкрай също убива знанието) — убива времето и човекът влиза в преход, във връзка с Боговете. В пирамидите хората са се превръщали в

Богове и са се завръщали в Безкрая — но за обикновените хора и за туристите това е нещо друго, това е гробница... и т.н.

Древните казват, че да умреш с пирамида в ръката, е велико посяване — едно от най-великите благословения, което може да се случи на човека.

Сфинксът (също в Древен Египет) — това е Древно Величие от Зората на Живота. Това пък е нещо преди пирамидите...

Когато египтяните заставали до пирамидите, те вкусвали в Дълбините си Тайната на Живота. Това е Дълбоко, Дълбинно Преклонение. Те не го разглеждали като чудо, а като Мистерия на Древния Бог.

В Египет, Древния Египет, времето е спряло: тук египтяните слизат с Вечността си, живеят с нея и се връщат. Тук Животът е бил от Вечност във Вечност.

Това казват пирамидите: *Вие не сте от този свят.*

Древните казват: Вечността се намира в Любовета — но в падналия свят, Любовета се пресъздава чрез страданията.

Истинската Любов сияе повече от Слънцето, с нея са облечени Боговете.

В човека на Истинската Любов е скрита Мъдрост, по-древна от началото на времето. Казвал съм и какво казва Учителя — Мойсей говори за света, за сътворението на света, а Учителя казва: „Аз бях там“ — това е съвсем друг подход и друго нещо...

Египет е царство на Духа. Тук гробът е нещо, пълно с Живот, но ние не го виждаме. Ние не виждаме... Много хора се движат и мислят, че живеят и че движението е живот, а един будистки монах — те мислят, че той все едно не съществува; но кой съществува — това е друг въпрос...

В Египет казвали: *Когато Безмълвието говори, това вече е Слово.*

Нещо подобно казах и на догоните, че... Питаха ме как вървя аз към Тишината и към Бога; както и да е... Но искам да кажа: един Мъдрец казва, че когато навлезеш Дълбоко в Бога, в Тишината на Бога, Той ще ти отговори с една още по-дълбока Тишина — и там е отговорът.

Когато Безмълвието говори, това е истинско Слово.

В Древния Египет са лекували не болестите, а недостатъците.

За Египет, пустинята представя Отвъдното, но тук, на Земята — пренесено на Земята. Спомнете си: когато говорихме за пустинята, ви казах, че в пустинята най-важното е не водата, а Свободата. И там първо е жаждата за Бога, а после — за водата. Който разбере това, е разбрал много неща.

За Египет, пустинята е Отвъдното — пренесено. Само Мъдрият се разбира с пустинята и само той

може да изгръгне Тайната на пустинята, защото той има в сърцето си *Тайна стаичка*, а това е част от Нищото.

В Древен Египет прераждането се е смятало за голям дар, защото човекът е можел да се развива, чрез което да се спаси от собствения си застои. Тука само ще добавя: и най-тежката карма, и най-тежкият живот си струва, защото, ако беше останал в Другия свят, нямаше да можеш да вървиш към изчистване на кармата и към друг опит — щеше да си в застои. Всяко прераждане е голям дар.

На египетски *да виждаш* означава *да твориш*.

Тази Древна култура е култура на Свободата.

Имало е (в едно село са живели) майстори, които не са мислели за нищо друго освен да станат истински майстори, истински хора на изкуството. Носели са им храна, а те са си посветили целия живот на потънкостите.

Истинската култура е нещо пленително — тя идва от вътре, както истинското образование: никакви дипломи, идва истинската култура от Сърцето и там се намират ценностите — в Чистото Сърце. Това Сърце е Тайното Знание.

ПИРАМИДИТЕ

(Първа идея за размишление)

Пирамидата не е просто пирамида, а *Вътрешен Път към Истината*.

Пирамидите са само част от Древното, Тайно и Свещено Знание на жреците и Боговете. Пирамидите са Древна истинска култура, тяхна култура, култура на Боговете — когато хората са били Богове. Това е култура на Изначалното време.

Тот казва: Това е една универсална, Божествена култура. Тя идва от — той така го нарича — от *Морето от Светлина*. Животът е дошъл — казва той — от Древен, далечен, Таен Извор отвъд пределите на Вселената, тука той само е внесен. Пирамидата е място на преобразяването на човека в Дух и в Бог. Точно това е Себепознанието: да се преобразиш в Отвъдно Същество, в Божествена Същност.

Цялата Вселена — казва Тот — е ръкопис, огромен папирусов свитък, създаден от Бога и от Боговете.

За жреците пирамидата е място, откъдето са произлезли Вселената и животът — всичко от този Връх се е спуснало.

Целта на пирамидите и жреците е да се върнат хората към расата и културата на Боговете.

(Само като си помисля за тези събития, между другото, за свинете*, които... Страшна работа! Ще ви загатна нещо: Бялото Братство е поело атака срещу демоните, които са скрити в свинете, и хората даже не могат да разберат за какво става въпрос. Това е съвсем друга война: да се изчисти тази храна, защото тя увеличава демоните в човека, не дяволите. Другото месо увеличава дяволите, казвал съм, а в свинете живеят вкоренени демоните... Това е атака от Горѐ и ще бъде пометено; и тези, които не разберат за какво става въпрос, те в следващи прераждания ще имат изродени тела — които продължават да държат на свинското и т.н.; но да не се отклонявам...)

Значи, ще го повторя: *Целта на пирамидите и жреците е да се върнат хората към расата и културата на Боговете.* Целта на жреците е била да върнат времето назад към Първото време, Изначалното време — Безкраят: времето на Боговете, времето, когато хората не са били хора, а Богове.

Пирамидата е Храм от милиони години — и това е Духовен Храм от Безкрая. Идеята на пирамидата е *Сливане с Безкрая.*

Според Тайната Мъдрост на Египет, не вярата в Христос и не Възкресението в Христос са съществени, а Съкровеното Себепроникване в Себе Си. Ако

* Чума по свинете, която налага масовото им убиване (бел. ред.).

проникнеш в Себе Си, ако познаеш Себе Си, това е Възкресението. Всеки, който познае Себе Си, става Възкресен в Себе Си. Няма друго възкресение, няма външно възкресение, няма такова възкресение, което е подарък, както чакат в църквите — да възкръснат умрелите... Смятайте колко глупаци и идиоти ще възкръснат — милиони, ако възкръснат наистина. Дано никога да не възкръснат, но те няма да възкръснат. Ще възкръснат нови хора и други неща...

Истинският човек става Чист Дух и възкръсва в Бога: той открива Бога в себе си, той не чака. Както съм ви казвал: не трябва да вярвате в бъдещето, трябва да го създадете — то е във вас, Бог е във вас. А когато откриеш Бог в себе си, никога няма да вярваш в бъдеще, защото Бог е по-важен от всяко бъдеще.

Любовта е спасяваща сила, а вярата — казва Древният Египет — е само упътваща. Тя не е съпътствена, но все пак е важна — упътваща, но не е съществена: Любовта е съществената сила.

Тот казва: Само Съкровеното може да победи смъртта.

МЪДРОСТТА НА ЕГИПЕТ

(Лекция 2)

Мъдростта не е собственост на човека — тя е Дар, тя се дава заради благополучието на света.

Чистото Сърце — това е Слънчевото Око на Мъдростта.

Когато Бог даде на един човек Божествено Знание, той става вече Мъдрец.

Чрез Свещеното в себе си, Мъдрецът става силен в своето Сърце.

Само Бездната, т.е. Безкраят, е истинската храна за Душата и за Духа. Това Велико Тайнство е великата храна — и според Древната Мъдрост, така нареченият *мрак*, това е Тайнството на Непроявления Бог. Всъщност мрак въобще не съществува, пак ще го обясня: но Бог... Понеже Бог е толкова Ослепителен, че няма възприятие за Него — и се нарича *Божествен мрак*. (Много съм ви говорил за това преди.) Понеже няма възприятие... Но всъщност няма мрак. Който може да влезе съкровено в този мрак, узнава Бога и вижда, че мракът е само покривало. Този мрак може да бъде победен само от жив Огън — Огънят на Любавта, Огънят на Духа.

Сет, или *злото*, господства само в предопределението; но този, който избере Истината, отдалечава себе си от света, отдалечава себе си от мястото на предопределението.

Скрита причина поражда случайностите.

Казвал съм ви — и Учителя го казва: *Бог управлява и случайностите*. Казвал съм, пак ще го повтаря: ако една мравка на 10 км завие надясно, Бог знае защо завива надясно, а не наляво. Освен това, Суфите казват, че Той чува шума от крачката на мравката — толкова дълбок слух, толкова дълбоко Себепроникване във всичко, че който мисли, че нещо е скрил, значи, не разбира нещата.

Мъдреците знаят, че Бог е най-труден за откриване — дори и голяма Чистота някой път не помага; но голямата Чистота винаги се изисква, за да привлечеш Бога, защото тя ще те заведе към нещо друго: към Мъдростта. Тази Чистота има способността да се превръща в Огън, а Огънят има право да влиза в Мъдростта. Огънят е част от Същността на Бога — и този Чист Огън вижда Бога.

Такова нещо е Фениксът, за което ще говорим после.

Мъдрите живеят в Свещеното Слово и те все към него се стремят, защото то е част от самия Бог. Те знаят, че обикновеното слово е придобиване на бъдещия хаос в своя живот, затова Мъдрите казват: *За да излекуваш човека, трябва преди всичко да чуеш думите на неговото сърце и преди всичко трябва да се излекуват думите*.

Пътят на Разумните и Пробудените е очертан от Замисъла на Боговете, а не от съдбата.

Учителя казва: *За разумните има Промисъл; за неразумните има съдба.* (Знаете: съдба произлиза от *сѣд, осѣдени*.)

Тот казва: Който не може да придобие Чистотата на Словото, си остава смъртен, защото Безсмъртието е Чисто Слово.

Мъдрите не се интересуват от бъдещето и никога не са се интересували: те се интересуват от Истината.

Който е избрал Истината, изпитанията вече не могат да го разрушат — Бог му дава допълнителна сила. Някой път човек сам се чуди как е разрешил някой въпрос или някоя трудност: това е тайната допълнителна сила от Бога.

За Мъдрия има само една Чиста Наука и това е Свещеното Съзнание: само то дава нов поглед за света.

Секретът на Живота е — според Тот — да станеш подобен на Бога: само тогава може да познаеш Бога, а това е нещо вродено в нас.

Земните Църкви казват: „Ние сме грешни“; Древните Мъдреци и в Дзен казват: „Ние сме Изначално безгрешни“ — така е било. Това е нашето начало, а не грехът.

Ако искаш да владееш, ще се превърнеш в зло. Ако си овладян от Бога, ще владееш и себе си.

Който умее да пита — казва Древният Тот... (Който умее правилно да задава въпроси, а това е Тайна Наука. Само няколко души в България съм срещнал досега...) Който умее да пита, получава Душата си, получава Пътя си и Стремежа си.

Премъдрият съвет е загадъчен.

Думите на Пробудения са Пътища към Боговете — нещо повече от съвет.

Казвал съм ви този съвет на Учителя — попитал Го един брат за някакъв съвет и Учителя му казал три букви: *Учи!* Ако хванеш тази дума какво означава, какви Дълбини има, тя има над седемдесет степени на Дълбини, ще разбереш, че това превъзхожда Вселената, включително и Духовната Вселена, само тази думичка, ако разбереш — а това е... едни прости три букви... Но ако ги разбереш, тръгваш на такова Учение, в което ще надминеш и Боговете, защото има Същества и над Боговете.

Свещените сили на думите, това са Първичните енергии на Бога и на Боговете.

Свещената дума е хранилище на Божествената Сила. Има думи, с които... Само с една дума може да се постигне Безсмъртие, ако я повтаряш над 18

милиона пъти — думата АУМ. Учителя казва: Това е дума на Духа.

Един йога, много предан, е правил на ден по 50 хиляди формули, мантри: това е Преданост. Някои българи — направи една-две молитви набързо и той мисли, че много е предан и че много е разбрал. Искат се хиляди и милиони молитви, за да навлезеш дълбоко в Боговете и да ги разбереш, не само да навлезеш.

Сам Бог живее в тези Свещени думи. А думата АУМ е дадена от Него и тя е била Негово Древно Име — означава *Висшата Тишина, Скритото Име, или Думата на Единството*.

Преди време ви бях казал, че когато Боговете са победили демоните, не са успели да ги победят със сила, победили са ги с АУМ — сливане с Бога: това е начинът на победата.

Мисията на Мъдрия е само една: да живее в Сиянието на Бога.

Мъдрите се хранят с Бога — и точно това е Насъщният Хляб.

ЛЮБОВТА

(Втора идея за размишление)

Който има Истинска Любов — казват в Древен Египет, — има Вечен глас.

Любовта е Тайното Светилище на Живота.

Любовта е създател на Души — не на умствени хора, не на учени, не на религиозни: Души, Свещени, Съкровени Същества.

Любовта е изразът на *Златния век*: тя е Свещеното време за човека.

Любовта е Съвършеното Око, което осветява нашия Вечен Път.

Любовта е ритъмът на Вселената и нещото, което надминава Вселената.

Любовта към Бога е най-древното чувство в този свят.

Чрез Любовта, ние отваряме своето място в Невидимия свят — започваме да го разбираме, защото Невидимият свят е по-реален от видимия. Обяснявал съм... Някой казва: „Аз не го виждам“. Ти и вятър не го виждаш, но той е тука — като стане ураган, ще го видиш... И сърцето си не си виждал — то е тука.

Любовта не живее в миналото, в настоящето и в бъдещето: Любовта живее в Бога. В Бога не се говори за време — Той е всякога.

Любовта е Древен съюз с Бога — Древен печат.

Любовта е навлизане в Живота на Бога, включително и в тайния, и в интимния Живот на Бога. Бог също има интимен Живот, но той е съставен от Прасветлина.

Само Любовта и нейните Свещени чувства са жива Мистика и особена Радост за всеки Храм.

Любовта е Възвишеният език на Бога.

Когато човек преобрази енергията си в Любов, той става Бог: Чиста Божественост, Чисто Съзнание.

Любовта трябва да има поглед само за Бога.

Великият Бог се храни само с вечно увеличаващата се Любов.

Огънят на Любовта в човека е нещо, което изгаря всички препятствия — всички препятствия на света. Тоест: човек, ако може да задвижи с Любовта си Бога, каквото и препятствие да има настреща, няма значение дали е цяла армия... Цялата работа е да умееш да задвижиш Бога — но и Той трябва да позволи.

Любовта магически увеличава силата в човека.

Любовта е скрита в потаен Глас на сърцето.

Любовта е единственият Храм.

Душата е образувана от Свещеното Слово на Любовта. Много специално изричане на Древна дума — така се е създала Душата. Ето защо Свещените Слова превръщат човека в Душа.

Човекът е загубил своята история: той е произлязъл от Съкровеното, от нещо много Дълбоко. (А сега се говори, че някои са произлезли от маймуни, други — от папагали и... Нещо страшно!)

Любовта е Съкровеното течение на Бога.

Любовта е единствената, която може да помогне на света — понеже Бог тайно работи в нея.

Любовта е Свещена Земя, Древно Божие Място.

Раждането се случва поради Мистично течение на Любовта: така се раждат истинските Същества.

Това е Мистично течение на Любовта на Бога, т.е. там, където Бог потече, случва се истинското Раждане. Така е потекъл Бог в Мария, така се е родил Христос — пряко. Бог няма нужда от мъжка и женска енергия, че да се ражда нещо. Много често мъжка и женска енергия се съединяват и нищо не се ражда. Друг път се ражда нещо, което не е за говорене... А аз съм ви обяснявал, че дори и русалката ражда от себе си. Щом една русалка — понеже няма мъжки русалки — щом една русалка ражда, как може Великият Бог да не може да роди, както си иска! Всичко е в Негова власт.

Любовта твори Бог в нас — и тя е Окоето на човека, чрез което човек може да види Бога. Говоря за Любовта, която не се изкушава.

Само в Свещената област на Живота можеш да видиш Бога. Дълбоко в нас е скрита Душата, а зад нея е Любовта; а още по-дълбоко е скрит Бог, Който е Тайната на Живота.

ТОТ

(Лекция 3)

Тот — или така нареченият *Древният Хермес* — казва:

Чистите думи създават Духа на нещата. Естеството на Боговете е Чист Дух. Който е създаден от Истината, живее като Дух. (Такива хора, между другото,

живели в света, са милиони. Само Суфите са над 40 милиона, постигнали Висша реализация, само те.)

Значи: *Който е създаден от Истината, живее като Дух, а не като човек.*

Само най-мъдрите — казва Тот — отгатнаха Тайната Истина за Бога. Те отгатнаха Истината, но не Я постигнаха, но Тя стана техният Път.

Истината, колкото и да си Я постигнал, Тя продължава. Може да си Я преживял дълбоко, но пак тайно остава: продължаваш да Я търсиш на по-дълбоко ниво.

Истинският човек е нещо, което разклаща мрака. Неговото Слово създава Път, създава Светлина. С Духа в себе си, ти можеш да виждаш и в мрака, и отвъд мрака.

Тот казва: *Не ме въвеждай в заблуждение, дай ми познание за собствената ми* Същност* — едно от неговите обръщания към Бога.

Не ме въвеждай в заблуждение — защото Бог е Майсторът. Някои мислят, че Дяволът заблуждава хората. А кой движи Дявола? Всичко е Бог. Бог знае кой трябва да бъде заблуден и кой трябва да бъде упътен. Ако Бог реши да те заблуди, сто души не могат да те вкарат в Правия Път; ако Бог реши да те вкара в Правия Път, сто души не могат да те отклонят. Той решава тези неща, защото знае кое е най-

* Променено, след уточнение с Елеазар Хараш (бел. ред).

добро за човека. И наистина, ако един човек стигне до дъното на страданията, оттам може да тръгне на Истински Път към Бога, а не на полуистински път.

Виждащият слуша повече чрез Словото и чрез Великото Присъствие, отколкото да Го вижда.

Всеки, който не е очистил словото си, не може да види Светлината си и Пътя си. Той не може да се познае, защото само Чистото Слово е Син на Бога.

Тука наистина, само ще добавя, че който няма Чисто Слово, каквито и стремежи да има, те ще го заблудят. Няма как да имаш Стремеж без Чисто Слово. Започва се от Словото. Всички практики са в Словото — Словото ги ръководи. В този Син, в това Чисто Слово няма Змия, няма тъмнина.

На Сина е позволено да познае Светлината на своя Баща. Човекът е Син на Бога, а не син на съдбата. Съдбата е само очистител на всичко неразумно.

Само който е овладял Словото си, има право да има Истинско Знание за Бога.

Ако искаш да видиш Бога, трябва да си изработил Бог в себе си.

Пирамидата е главният Храм на Върховното Божество — казва Тот.

Всъщност пирамидите тръгват в света от Древно видение, което Бог дава на Тот, и той го разказва на жреците — и после започват със силата... Обединени със силата на мисълта, Боговете създават пира-

мидите. А земните хора мислят, че някакви роби са местили нещо...

Който е придобил своето Свръхчисто Съзнание, той е свободен от световите. Той знае, че тежкото е слязало от Лекото: Лекото е Дълбокото.

Казвал съм ви: *Лекото винаги е вярно*. Ако ти си в Лекота... След време ще говорим за Дзен — това е страхотно Учение за Лекотата: изключителна Мъдрост!

Който е придобил своето Чисто Съзнание — Свръхчисто, е свободен.

Съвършеното Слово е самото виждане.

Нищо друго не наричай *благо* освен Бог, защото ще изпаднеш в светотатство. Никой не е *благо* освен Него — всичко е проводници. Той е единственото *благо*.

Бог не е Дух — казва Тот; — Той е по-дълбоко нещо от Духа, но трябвало да слезе в Духа по необходимост: и Той е станал Дух; но в своята Дълбока Тайна, Той не е Дух, Той е Мистерия.

Той идва в Безмълвието и оттам ни упътва. Казвал съм: когато човек се посвети на Бога, Дълбокият Вътрешен Глас на Бога влиза, измества всички други гласове от човека (защото те са милиони) и така му говори, че няма никакво съмнение и има

дълбока Увереност, дълбоко Доверие: това го прави самият Бог.

Той идва в Безмълвието и ни упътва оттам.

Тот казва: Дошъл съм да ослепя мрака. Запечатаното е в мрак и то е ослепително. И който може да ослепи мрака, само той възкръсва, само той се възражда.

Това е направил и Христос на Голгота. Голгота е най-големият Дар: да направиш скок в Духа и да се завърнеш в Бога. Голгота е голяма привилегия за Избраните — а за земните хора, това е бедствие.

Това, което си направил с Любов — казва Тот, — това е твоето Тайно бъдеще. (Това е твоят влог, това е истинската банка — мои допълнения.)

Тот казва: Далече от Вселената държа злото.

(Между другото: Тот, в най-дълбокия смисъл, не спада към Боговете, а към нещо по-дълбоко: към Божествата. Той е създал египетския език и много неща... Това е изключително Същество от Дълбините. След време ще ви говоря за него, подготвям и книга за него.)

Казва: вътре във Вселената няма голямо зло; вътре във Вселената работи това зло, което превръща нещата в добро. А онова е заключено извън Вселената — говорил съм за него — Древното зло. Там няма прераждания, няма разкаяние, няма милост; но то е заключено от Абсолюта, Скрития Бог. В тази Все-

лена, в този свят работи само това зло, което е скрито добро, докато Древното голямо зло е завързано.

Ако в твоята голяма скръб — казва Тот — не се зароди Слънце, ти не познаваш Бога.

Тука само ще допълня: ако имаш голяма скръб, тя е нещо много по-дълбоко от радостта. Тя идва да засегне Дълбините ти, да познаеш дълбоко Живота и Бога; и после тази скръб може да ти донесе такава Радост, каквото я няма в радостта — защото скръбта е дълбоко нещо и тя зависи от Тайната... Радостта зависи от Тайната на скръбта, но обикновено само Мъдреци и Посветени имат дълбока Космическа скръб — и тя е нещо изключително. И ако те плачат за нещо, те плачат само за... Свещени съзиди — никакви съзиди на егото, никакви привързаности към света, те плачат заради изгубеното Братство и заради расата на Боговете.

Ако в твоята скръб не се зароди Слънце, ти не можеш да познаеш Бога.

Вържи събитията — казва Тот — със Слово. Свещеното Слово е такава Дълбочина, че може да завърже всякакви събития.

Истината — казва той — надживява световите.

Винаги съм го казвал и ще го казвам: Истината е по-дълбока от религията и въобще религията не е важна (запомнете!), а Чистият Живот. Чистият Живот е по-важен от религията. Влезете ли в него, ще

забравите религията. И затова ме намразиха много и религиозни, и учени, и т.н., разни закани... Ще ги обичам, ще ги благославям — те също са в Ръцете на Бога и т.н. Помня какво един учен писал за мене: „Ако го намеря този Елеазар, ще го рециклирам на части“ и т.н. Не искам да ви обяснявам... Той не знае как го обичам и не знае въобще за какво мисли... Но да е жив и здрав! И те не са малко, но няма да ви занимавам с тези неща...

Тот казва: Който се докосне до нашето Учение, рискува живота си.

Има риск — обаче, ако обичаш Истината, Истината ще преодолее този риск.

Моето Учение — казва — е Предълбока Бездна, в която оцеляват само тези, които обичат Истината докрай и Истината до смърт. Не можеш да обичаш Истината донякъде или 99 %. Истината е като Бога, Безмълвие! Тя те иска целия. Не можеш малко да Я обичаш, то е като малко да се ожениш — не можеш да се ожениш така.

Жреците казват за Тот: „Той говореше като Мъдрец и мълчеше като Мъдрец“ — това вече... Това мълчание е злато, защото има някои хора, които мълчат, но това не е злато. И рибите мълчат, ама това не е злато.

Тот е бил наричан *Маахеру*: на египетски означава *Правилен по глас*.

Тот казва: Всичко е Сияние — който разбере това.

Който се е посветил на Бога, има друга кръв, други Тайни в себе си, друг скрит мироглед. Който е видял Бога, е получил нещо, което е по-дълбоко от света и от Вселената — това, което казва и Учителя: „Мога да ви дам нещо, което го няма и във Вечността“... Такова нещо е Учителя!

Който е видял Бога, той е зърнал победата над мрака: мракът вече е поразен. Само за един миг да си видял Бога, това е достатъчно, не ти трябва втори миг. Моят съвет е: Не искай! Ако Той реши, може да ти даде, но не искай повече — това е всичко!

Истината трябва да извира от твоето говорене и от твоето мълчание. Когато говориш, трябва да създаваш злато; когато мълчиш, трябва да пиеш злато.

АФОРИЗМИ ЗА ФЕНИКСА

(Трета идея за размисление)

И накрая завършвам с Бену, или Фениксът: афоризми за Феникса. (Бену — на египетски Феникс.)

Жреците я наричат, тази Птица (говорил съм ви и друг път за нея), *Умеещата в Извисяването*.

Преди бях ви обяснил, че това е много Древна Душа, която милиони години е търсила само Бога: никакви храмове, никакви църкви, никакви светове, нищо друго, никаква Вечност — единствено Бога. И накрая Бог Се вселява в нея, дава ѝ от Своя Огън и тя става истинска Птица.

Много биолози са казвали: „Не съм виждал такова нещо, няма такава Птица“ — че тя на тебе ли ще се покаже! Тя... Има и жреци, не са я виждали; но има и жреци пък, пред които тя се е явявала, и т.н.

Така, наричат я: *Умеещата в Извисяването*.

Един египетски жрец казва: „Видях Бену — тя беше и Вихър, и Покой“.

Преди да стане Огнена Птица, тази Душа постоянно е търсела Бога. Като Душа, тя се е наричала *Азара-Айра* — това е на древноатлантски език, *Аразума*, означава *Съкровеноотърсеца*, т.е. не по човешки, а по съкровено — истинска Душа, преди да стане чист и сияещ Огън. Дълго време тази Душа е била търсеца, после е станала пламтяща, пламтяща Птица, т.е. *Осъществената*.

Жреците казват: „Душата на Бену (на Феникса) винаги е търсила цялата Истина“ — това е Пътят. Много хора са стигнали до полуистина и там са се провалили. Тя е търсила цялата Истина: това е Търсачество.

Бену ни разкрива, че Огънят е Вътрешната Същност на Живота и че там, навътре в нас, Животът сияе.

Всеки човек има Бену в себе си — тази Огнена Същност.

Птиците са постигнали стремежа, а Фениксът е постигнал Тайната.

Птиците летят по закона на своя стремеж — Фениксът лети по закона на своята Любов към Бога.

Птиците са странстващи души — Бену е пристинала Душа. Бену е Птица на Преобразяването, а Преобразяването е изкуство на Висшия свят, те от нисш човек да станеш Висш. Ето нещо, с което трябва да се занимава човекът!

Бог странства в летиците птици, но във Феникса, Той е породил Себе Си: там Той живее — Той не влиза от време на време, не странства, а това е Негов дом.

Птиците са красиви; Фениксът е изящен.

Бену е Птица, скрита в Сърцето на Бога и произлязла от Сърцето на Бога.

От Безсмъртие в Безсмъртие, Бену носи в Сърцето си всякога Бога и нищо друго, никакви примеси. Смешно е да питаш такава Птица: „Ти кръстена ли си?“ или „Палиш ли свеци или тамян?“ — това е трагедия!

Дълбоко в своето Сърце, Бену е създала Храм за Бога — и тука сам Бог е запалил Своя Огън.

И соколът, и орелът, и лебедът излъчват следи от царственост и от някаква дълбочина, но Фениксът излъчва Божественост. (Преди бях ви обяснил защо орелът е загубил своята Божественост.) Бену знае Тайни, които другите птици не знаят: тя е повдигнала воала на Тайната.

Фениксът — това е Древен Път, това е самият наш Древен Път, това е нашият Древен Път към Бога. Фениксът е замисъл на Бога. Бог е Учителят на Феникса. Тя не е учила в училища и в университети

— мога да кажа — затова е спасена. Да се спасиш от образованието е велико нещо, огромно нещо!

Бену е Птица, омагьосана от Бога и от Безсмъртието.

Тот казва за нея, че Бену е разбила типината на Древния мрак.

Смята се, че тази Птица е излетяла от Сърцето на Бога. Тази Птица има Мистично виждане за нещата, тя е Мистична Душа. Тази Птица се движи като вятъра: незримо, без време. Това е единствената *Птица Душа*, която е Посветена на дълбоко ниво. Тези птици, за които ви казах (соколът, орелът и лебедът), са частично посветени, но тази Птица е изцяло Посветена. Понеже е Посветена, тя никога не изпада в самота. И да я изпратиш в пустинята, тя общува с Бога, тя има Бог в себе си. В тази Птица тече нещо и от Вечността, и от Безвремието. Тази Птица е посланието за Пътя на всички птици: тя е Древен глас, тя е образ на Висшия свят. Тази Птица е повече неизвестна за света, отколкото известна.

Има предание:

Паунът и орелът отишли при един от Боговете и казали:

— Искаме да се учим!

Отговорът бил:

— Не!

— А защо?

— Защото сте взели егото със себе си.

А когато Бену отишла, каза:

— Искам да придобия не знание, а Чистота!... Защото, ако не се очистя, ще остана враг на себе си.

И един от тези Богове, Древноегипетски Богове, той е бил и Жрец, той ѝ казал:

— Ще бъдеш обучена!

Орелът и паунът са отишли с ума си, а Бену е отишла с Душата си: само там може да има Учение.

Бену е част от Мистерията на Огъня.

Учителя казва — преди време, в един разговор с Него, Го питах да ми каже нещо Дълбоко за Феникса — и Той ми каза нещо много просто: „Фениксът е Птица, която е прелетяла над себе си, докато другите птици летят в себе си“.

Всеки, който се е завърнал в своята Първична Любов, става Феникс, става Свещен Огън, който е над света. Само в Свещения Огън на Любовта може да бие Сърцето на Бога.

АУМ

3 септември 2019 г.

ТЪНКИЯТ ДЗЕН

(Лекция 1)

ТРЕВИЧКАТА

(Първа идея за размишление)

ТЪНКИЯТ ДЗЕН

Продължение
(Лекция 2)

ДЗЕН МЕДИТАЦИЯТА

(Втора идея за размишление)

ДЗЕН МЪДРОСТТА

(Лекция 3)

ИСТИНАТА

(Трета идея за размишление)

Да си направим ограждащата формула.

Днес ще говорим за Дълбоката японска Мъдрост. И друг път съм говорил: как Бог действа там, Неговият Подход. Там въобще не се говори за Бог, за Дявол, няма разделение... *Дзен* означава *Великата Реалност* — няма нужда от разделение, няма нужда от авторитети, няма нужда от Писания... и целта се постига. Ще разберете за какво става въпрос... Това е (между другото) Учение за Лекотата, Учение за Съкровеността, за Същността, то живее пряко в Целта. Такива са Дзен Майсторите и голяма част от техните ученици.

ТЪНКИЯТ ДЗЕН

(Лекция 1)

Що е Дзен? Дзен е състоянието да виждаш Лекотата във всичко. Дзен е такова заживяване в Лекотата, че този свят отстъпва мястото си и става лек като вятър. Между другото, в Дзен няма никакъв ум, никакви умствени игри, никакви теории.

Ние сме потопени в Лекотата, както рибата във водата.

Да си в Дзен значи да си уловил *Гласа на Живота, Гласа на Съкровения, на Истинския Живот*. Смъртта винаги се е смущавала от Лекотата.

Дзен използва думите, за да лети с тях. Лекотата е Мировият език на Духовния свят. Значи: в религията няма да срещнете Лекота; в земния живот — няма; но в Дзен, в Съкровеното, в Священото — там е Лекотата.

Дзен е просто Небесният Живот, пренесен на Земята по един много тъпък начин.

За Дзен, пустинята е съставена от Лекотата на всяка песъчинка.

Що е *Лекотата*? Това е съкровището на твоя живот.

В Христос... Той също е Лекота, в Него няма бреме. Защо? Защото е в Лекотата, защото е в Бога.

Дзен е езикът на нашата Небесна Душа.

Дзен няма нужда от Писания и от отричане на света: той си живее постоянно в своето изумление, в своята чиста Безкрайност, както е детето, защото наистина всичко е Безкрайно.

Светът е състен, но Сърцето на Дзен е съставено от чудни Небеса.

Дзен е заживял в Безкрая и в Същността, и затова той нищо не търси. Тука няма никаква идея за Спасение, за Възкресение — той просто живее във Великата Реалност, няма нужда от тези неща.

Дзен е най-странното Учение в света, защото той на нищо не иска да те научи — той само посочва. Дзен иска само пробудено да вървиш в своя Път. Дзен държи на твоята бдителност и дали ти си Истинен човек — а каква религия изповядваш, е наистина толкова незначително!

Ако светът наоколо се разпада, Дзен се разчуфтява.

Дзен никога не се въплъщава в знанията и в ума — а в Пробудеността, в изумлението, във Великата Бдителност, в Лекотата, в Покоя: там живее Дзен. Дзен се въплъщава в Неизразимостта. Наистина, при един разговор това, което не можеш да кажеш, е най-дълбокото — което не можеш да изречеш.

Дзен е Лек: Лекото е Леко, защото е видяло аромата на Безкрая. Лекотата е ефирна, защото Лекотата е от Древен род. Както съм ви казвал, Чуан Дзъ казва: *Лекото е винаги вярно!*

Дзен казва: *О, Лекота, ти си моят любим звук, моят аромат!* Вие знаете какво казва земният човек, човекът на ума: „Ох, имам много проблеми!“. И така нататък... Той е недоволен, неблагодарен... Защо? Лишен е от Лекотата, лишен е от Същността. На наш език казано: лишен е от Бога, лишен е от Божията Милост.

Лекотата — това е Изначалната Любов, Естеството, това е Простотата... Но нека да не забравяме: това е тънка Мъдрост.

Дзен не различава светско от Свещено — за Дзен всичко е толкова Единно и Цялостно. Наистина, ти ако си честен и Истинен, няма да делиш нещата: и земното, и светското, и Духовното, и Свещеното — всичко става едно Цяло. Ум, сърце, воля, Душа и Дух стават едно Цяло — неделимо. Няма, в тази Дълбока Осъзнатост, никога няма грях. Тук всичко е Чисто. Ако се случи потоп, Дзен ще каже: *Потопът е Свещен*. Много просто: потопът в Дзен означава ново, още по-хубаво и по-красиво начало, защото за Дзен всичко е Безкрайно. Дзен ще нарече потопа *красиво начало*, но аз не говоря за земните японци.

Дзен не е логика, не е религия, не е философия... Дзен е състояние на Пустотата, състояние на Безкрая.

Дзен казва: *Дойдох, летях и изчезнах*. Абсолютно никакво недоволство! Най-голямото бреме, дето казва Учителя — недоволният човек: цялата Вселена да му дадеш, отново ще е недоволен. Той е изпуснал, изпуснал е Същността.

Само човекът на Лекотата може да променя хората. Лекотата е Свещен съюз с Небето, съюз с Душата на нещата. Лекотата е жезъл, тя е Първородната, Първородената Сила на Живота. Лекотата е съставена от Мъдрост, а Простотата в Дзен е съставена от Любов.

Знаещите хора са тежки, някои от тях са свръхтежки: точно проблемът им е знанието. Те са стана-

ли повече знаещи и са обърнали нещата наобратно: вместо повече Истинни, вместо повече Същностни, те са станали бreme — и за себе си, и за другите. Ще обясня: Бог е Ваятелят на Лекотата. Чистото съществуване е подобно на пеперудата: то се храни с полъха на нещата. А вие знаете: земният човек, гъсеницата, как се храни и как се приземява...

Познавах едни хора, които се хранеха за вечеря от първо до седмо — както и да е, единият почина, нали... Това беше огромно хранене, огромно отделяне за храна. А на човек му трябва толкова малко, и Учителя го е казал просто: *Малкото храна дава повече енергия*. Лекота — летиш.

Гъсеницата е приземяване; пеперудата е извисяване — тя е отлетяла от земното. Лекотата е Мистична пеперуда, привлечена от Любовта. Чистото съществуване е един прекрасен, невидим свят.

ТРЕВИЧКАТА

(Първа идея за размишление)

Какво казва Дзен...

Жестокият и силен вятър не може да изкорени тревичката, защото тя не се бори, не казва, че вятърът е зло; тя не се бори, тя танцува с вятъра, за разлика от гордите дървета — и тя оцелява. Тя е същество на Лекотата. Големите дървета се чупят, падат, а тя сякаш е като дервиш: танцува си радостно и въоб-

ще не забелязва вятъра, ураганът нищо не може да ѝ направи.

Искам да кажа: тревичката — това е фината енергия в човека, тънката, която е изгубил; отново говорим за Същността и Лекотата.

Що е тревичката? Тънка енергия (в човека), фина енергия: тя е чудо за урагана. И той се чуди как така тя танцува тихо и игриво, докато големите дървета (тоест: големи религии, големи учения, големи авторитети) ще бъдат съкрушени от самия Бог. Казано по друг начин: всички големи учения и религии (за партии въобще да не говоря, те предварително са си отишли) — те ще бъдат сразени от Божия Вятър, но тревичката — това е онзи тих, скромнен, Съкровен, Истинен човек. Той не е вярващ, забележете! Не бъдете вярващи, не бъдете религиозни, а Истинни — това е Същността в Дзен. В Дао е малко по-различно, след време ще говорим и за това.

Този човек — Истинният, Лекият, той ще устои. И тук въобще не става въпрос за оцеляване, а за Себепознание: това е друга Пътека. Учителя го е казал: „Тези, които живеят за едното оцеляване, никога няма да Ми станат ученици“ — тъй като най-важното нещо не е оцеляването, а да си посветиш живота на Бог и на Истината; оцеляването е нещо второстепенно.

Силният вятър няма метод срещу тревичката: той е безпомощен, нищо не може да направи. Тя е Истинност, ефир, отвъд вятъра. Тя се е посяла на

друго място, посяла се е в Истината и в Безкрая. Тук е много смешно да питаш тревичката: „Ти кръстена ли си? Палиш ли свещи?“ — това е трагедия! Тази тънка енергия няма корен в този свят, тя е от ефира — както казах, — тя е неуловима, тя е химн на фината енергия. Тази тревичка дори се покланя на вятъра и така го отстранява — той даже не може да разбере за какво става въпрос. Тя го отстранява с поклон: това е фин извор на жизнената сила — в нея е Възходът. Вятърът знае, че има Тайна в нея, но не може да си я обясни — това е Мистерия. Силата на тревичката е в нейното Смирение. Само ще обясня: смиреният човек няма знания — той е Любов, той е в Бога, той е Нищо. Казвал съм: не можеш да обидиш смирения човек, защото него го няма. Кого ще обидиш? Не можеш да обидиш вятъра. На обидите той танцува, той пие Нектар... А Истината е всякога близо до Смирението. Тревичката казва на силния вятър: „Бог е Единственият Господар, само на Него се кланям!“; а голямото дърво (или гордият човек) казва: „Аз съм силен! Аз съм авторитет! Аз съм *Титаник*!“ Вие сте чували: *Титаник* е правен от професионалисти (сега се за една шега) и затова се сгромолясва; *Ноевият ковчег* е правен от аматьори, почти не са разбирали нищо, каквото им каже Простотата — и те царуват. Значи, казва: „Аз съм *Титаник*“ и се сгромолясва; и от нещо голямо става нещо малко; но тревичката е малка, а малко-

то расте. Малкото става смирено и все повече расте. Нищо не струва ураганът пред Тайната на Смирението. Тревичката — това е Смирението, което е уловило Покоя в себе си. Тревичката живее леко, тихо и смирено, без бремене в себе си.

В Библията е казано, в *Матей*,* Христос казва: „*Защото Моето иго е благо; и Моето бремене е леко*“ — Той живее в Същността.

Да внесеш Лекота в едно бремене е тънка Наука. То е нещо от Висшия свят; това нещо не можеш да го измислиш, трябва да го носиш в себе си, трябва да носиш Бог в себе си — защото Бог е Лекотата, а Христос Го носи. Това е нещо от езика на ефира. Дзен е Учение за Лекотата — и Той е уловил Гласа на Висшия свят.

Любовта е живата сила на Лекотата. Тревичката е безкрайна Лекота — това е Царство Божие.

Наблюдавайте учените, философите и свещениците: това е тежка категория, те са тежки, те са във времето.

Един голям учен философ искал да отиде и да намери Буда, за да спори с него... Отишъл, намерил го и като го погледнал — Буда бил в Нирвана, в Безкрая (Буда въобще е от там. След време ще говорим и за Буда...) — той занемял. Буда сякаш бил от друг свят: извисен, неземеен, царствен и Божествен. Той разбрал, че тука спор и философия нищо не струват.

* Виж *Матей* 11:30 (бел. ред.).

Буда е отвъд всяка ученост и философия — в него няма спор; в него е Нищото, Великата Реалност, Тоталната Истина. Как може да спориш с такова нещо! Буда — това е Пустотата, Безкраят. Не можеш да спориш с Пустотата и с Безкрая. Тази Пустота, тази Лекота е Тайнознание: тя не е от времето, защото е Несътворена; тя е във всеки човек.

ТЪНКИЯТ ДЗЕН

*Продължение
(Лекция 2)*

Дзен е едно много тънко живеене и приятелство с Тишината.

Дзен казва: Докато ти не си Истинен, Лек и Безпределен, все едно е каква е твоята религия.

Тишината в Дзен е много важна, тя е по-дълбока от живота и смъртта, тя ги предшества. Тишината е *Чиста земя*, в Дзен я наричат *Чиста земя*. Тя е свободно пространство, изпълнено с Величие и тиха Красота. За Дзен, Тишината е неописуемата Красота на Истината; тя е Величието на самата Истина.

Дзен казва: Пробуденият човек не е будист, не е мюсюлманин, не е християнин, не е китаец или арабин и т.н... Пробуденият човек е Чисто Съзнание, той е Чист Дух — Изначалност. Истински Пробуденият човек няма дипломи, никакви дипломи не му

трябват: той има Същност, той има в себе си Реалност, той има в себе си Дзен.

Който е влязъл в Дзен, в своята Съкровена Същност, той е трансформирал своята тъмнина, своя ум, а сърцето му е тихо, светещо.

Казвал съм ви: един християнин отишъл да проповядва на един Дзен Учител (много е смешно), взел да му говори за Христос — и Дзен Учителят му казал: „Стои! Това е достатъчно! Той мисли като мене — няма нужда...“ Той продължил да проповядва... Разбирате за каква глупост става въпрос: той не може да усети въобще за какво става въпрос.

Дзен вижда това, което умът не може да види. В Дзен няма проповеди: тука пиеш директно от Извора. Великата Същност на Живота е Абсолютно Чиста, тя е Изворна. Изворът дава и не говори, той е като Слънцето. Ако Слънцето беше много разговорливо, нямаше какво да дава. То просто грее и само по себе си говори безмълвно, то е достатъчно. *Изворът дава и не говори.*

На Чистия човек, Истината сама му се разкрива: Тя просто го търси, Тя отива при него.

Дзен казва: *Твоето Чисто Сърце е твоето спасение* (няма друг спасител, няма какво да се очаква) — *а не това от коя религия си. Имаш ли Чисто Сърце?* — това пита Дзен, обаче безмълвно, тъй като Дзен никога не се натрапва.

Без Чистота, ти никога не можеш да получиш своята Същност, своята Душа.

Дзен казва: Когато дълбоко навлезеш в своята Същност, в своята Тишина, ти няма да срещнеш нито едно слово. Тук, в тази Дълбока Тишина, няма слово, има само една Велика Пълнота — това е Чистата Същност. Чистият е осъзнал Източника в себе си, в своите корени. Когато пречистиш ума си и го овладееш напълно, той вече е отстранен и той става приятел. Защо е приятел? Защото няма думата, защото вече ти го владееш — контрол. Той не може да се бърка в работите на Душата и на Духа* и да пречи, и да разваля Съкровенията неща. Иначе умът е голям „майстор“, но когато го овладееш, вместо враг, става голям приятел — просто защото няма думата. Той нищо не може да каже на Духа и на Свещеното. На егото има какво да каже, на света и на времето, и на земните хора има много какво да говори, но умът пред Тишината, там умира. Докато умът на човека не е пречистен, човекът все ще е враг на себе си. Целта на Дзен е да превърне човека в поток от Чиста енергия, Чиста Светлина. А *Сатори* в Дзен, т.е. *Просветлението*, това е едно много тънко отделяне от ума. Това е Просветлението: да се отделиш от ума и той да ти стане слуга.

За Дзен същественото е да намериш и да откриеш своето Чисто Сърце — не да пътешестваш на Луната и да не знаеш защо си отишъл, или да

* Тук думата е променена впоследствие по указание на Елеазар Харап (бел. ред.).

обикаляш света, а да намериш чрез вътрешното си пътешествие себе си и своето Чисто Сърце.

Какво казва Библията в Псалмите: „Сърце чисто сътвори в мене, Боже“*. От тука почва Тайната Наука.

Павел казва: „За чистия всичко е чисто“**.

В Лука, Бог казва: „Бог знае сърцата ви“***. Няма как да се представяш за Чист... Той поначало Чистият не се представя. Даже има Суфи, които представят някои свои глупости, представят свои слабости, а вътре се крият, в Чистотата си.

Дзен казва: Да намериш своето Чисто Сърце — това е Висшата Реалност. В Дзен нищо друго не проучваш така, както себе си. Ако ти намериш своето Чисто Сърце, можеш ли да намериш в него гняв, зло, омраза? Не. Там няма такава способност. Това Сърце е Сърце на Пустотата. В Безкрая няма такива неща, защото в Пустотата, в Чистотата те умират.

Например: ако ти правиш правилни постъпки с цел да не**** влезеш в Ада, ти правиш фалшиви постъпки. Или да влезеш в Рая — отново фалшиви... Ти не действаш Чисто и Осъзнато, а действаш от съображения. Дзен никога не действа от съобра-

* Виж Псалми 51:10 (бел. ред.).

** Виж Тит 1:15 (бел. ред.).

*** Виж Лука 16:15 (бел. ред.).

**** Тук думата е добавена впоследствие по указание на Елеазар Харап (бел. ред.).

жения, както умът; Дзен действа с Любов, с Лекота, Същностно.

И така: Бог, Великото, тази Велика Реалност, наречена Дзен, гледа твоята Пробуденост, твоята Осъзнатост, твоята Същност — тя всякога е по-важна даже от твоите постъпки и дела. Мъдрецът е по-дълбок от своите постъпки, от своите дела. Той може да влезе в тях, да постъпи просто и леко, но той ги превъзхожда. Умът действа със съображения, а Същността действа с Пълнота, с Чистота и с Любов.

ДЗЕН МЕДИТАЦИЯТА

(Втора идея за размишление)

В медитацията няма ум, а само Дух, който много тънко наблюдава нещата. Този Чист Дух е самата Истина в нас. Медитацията е вглъбяване — скриваш се навътре, а това означава смърт за ума: в Дзен това е смърт за ума. Той няма за какво да се хване: няма фалшиви желания, няма какво да направи, защото умът е влюбен във външните неща и в показните неща. Всяко нещо, което е показно, е лицемерие.

Докато твоят ум не бъде напълно разрушен и овладян, ти никога няма да разбереш кой си ти.

Питат Бодхидхарма: „Що е това умът на Буда?“. Бодхидхарма казва: „Умът на Буда е не-ум, Неограниченост. Буда е Чиста Същност без ум, Чист Дух, Чисто Съзнание“. Тук няма никакви желания и амбиции,

никакво въображение, никакви умствени теории. Чисто, Изначално Съзнание — това е Буда. Когато имаш такова Чисто Съзнание, възниква Безкраят, Нирвана — изчезването в тази Велика Истина. Изчезваш в Нищото, Великата Пълнота: това е пълната Истинност. Пробуденият създава около себе си Реалността — но то е за тези, които имат Сърце за това, които имат пълно Доверие. Медитацията в Дзен не е действие, а състояние: Чистото състояние на съзнанието. Има някои хора, седат, затварят си очите и мислят, че това е медитация. Ако ти си нечист, може да затваряш очите си хиляди пъти, може и да ги отваряш — все едно.

Истинската медитация е рядко явление, защото тя е състояние на Будовост, Пустота и Безкрайност. Тоест: тук вървиш от Духовност (това е най-ниското ниво), вървиш към Съкровеност, Божественост и други три степени на Нищото. Такъв човек естествено влиза в медитация. Той не я прави, той влиза в своето естествено състояние, защото има Дълбочина, има Същност. Медитацията трябва да се превърне в Истина и в преживяването на тази Истина. Истинската медитация е твоята Съкровена Същност; и ако ти си Съкровен, много естествено влизаш в тази Същност, включително и с отворени очи. В тази Съкровена Същност, в този Несътворен* свят, умът престава да съществува. Пробуденият човек, Съкро-

* Тук изречението е променено впоследствие по указание на Елеазар Хараш (бел. ред.).

Любовта си към Бога и към тази Велика Реалност. Искам да кажа: когато се посветиш на Бога, започваш да създаваш Бог в себе си; започваш да създаваш тази Велика Реалност и няма значение какви са имената: дали го наричаш *Бог*, или *Нищото*, или *Безкраят* — все едно.

Той е в блазото и празнува: *Лотосът* е — казват в Дзен — той е Дзен Учител. Това е Посветено, Посветено Същество. Бодхидхарма са го наричали *Жив Лотос*.

Мъдрият Живот е състояние на мъчалива Любов и тиха Добродетел — и всичко това е без показ.

Дали Мъдрият човек говори, или мълчи, това е все Еликсир, защото той е в Същността си, а не в ума.

Дзен не учи, а посочва.

Дзен казва: Всяко събитие, което ви спохожда, е абсолютно най-доброто. Няма друго събитие, което да ви донесе по-голяма полза. Обаче човекът иска да му се случи нещо друго. Много е хубаво, че Бог не го слуша. Ако Бог слушаше човека... Човек не знае какво иска.

Единствено ние сме, които даваме сила на събитията, които са привидно лоши в момента; но ние можем да ги направим съвсем лоши — това е техника на ума. Умът, знаете, може да направи от мухата няколко слона и няколко крокодила, и няколко

кита — майстор е да уголемява малката трудност и малкия проблем да го направи нещо огромно, да не можеш да му видиш края.

Единствено ние сме — казват в Дзен, — които даваме сила. Умът е... много умее да преувеличава.

Великата Реалност не греши, всичко се случва според Нея и всичко се свежда до нашите възприятия.

Тука само искам да кажа, че тези, които възприемат Бога, трябва да благодарят, че Бог им е позволил да Го възприемат, защото има хора, на които не е дал възприятие, не е дал Лекота. На тях е дал бремене, за да се учат от бремето си, защото те обременяват и други.

Това, което ни причинява разбиране или неразбиране, това е нашето възприятие — то решава какво да изпитваме и какво да не изпитваме. Ако нашето възприятие е погрешно, ние ще изпитваме бремене; ако то е чисто, ще изпитваме Лекота. Ако ние сме в ума, ще подозираме всичко.

Имах един приятел, който казва: „Аз не вярвам в твоя Учител“ — няма проблеми. Кой те кара да вярваш? Аз му викам: „А ти вярваш ли в Ботев и Левски — защото и тях не си ги виждал?!“. „В тях вярвам!“ „Браво!“

Ако имате Мъдрият Подход, животът ви става изумление.

Великата Реалност усеща всичко, което изпитваме, Тя знае нашите състояния. Никой не може да заобиколи Законите на Великата Реалност. Ако вашата мъдрост не е в единство с Великата Реалност, тогава в кой път ще вървите, в коя религия? Все едно е в какъв път вървите, ако не сте в хармония с Дзен — Великата Реалност. Буда Го нарича *Великата Дхарма*, т.е. *Великият Закон* — едно и също. След време ще говорим и за Буда.

Дзен казва: Великата Реалност е жива, съзнателна, дишаща Същност. Тя диша в тебе и знае твоето най-малко състояние. И затова Дзен казва: Осъзнатостта е величествен дар от Великата Реалност и затова преминете през всичко, което се случва, и останете свободни. Ситуацията става благоприятна, ако я възприемете с Лекота и правилно. Събитието е просто събитие — а какво да бъде това събитие, тежко или леко, това се решава от самия човек.

Ако се откажете да бъдете опечалени — казва Дзен — от скръбта, тогава скръбта ще бъде опечалена в себе си, а вие ще се радвате. Тя няма къде да си изпрати скръбта, тя ще стане тежка, а вие ще станете Леки. Разбира се, може да я поздравите, така постъпват Посветените: „Извинявай, но живеи си в своята скръб!“ — защото тя има какво да научи...

Дзен казва: Проблемите са тренировъчни ситуации. Събитията са езикът на Великата Реалност.

На тези, които са избрали Пътя, Пътят им дава силата си, Лекотата си и възприятието си, разбирането си. Туй може да го наречем *Дълбоко чувство* и *Дълбок усет*, както е при делфините: делфините са същества на много Дълбокия усет.

Щом практикувате Почит — Дзен казва: Великата Реалност ще ви забележи.

Ето едно хайку:

*Зимна река.
По камъните бликат цветя
от водна пяна.*

Все едно е казано нещо, пък сякаш нищо не е казано, но тече Лекотата. Такава е поезията в Дзен.

Ще загатна: Дзен не е отношение към света, а към Тънкостта на миговете. Дзен е Изначална Жизненост, той има отношение към Изначалната Жизненост, към Чистотата на нещата. Дзен е Душа, Чиста Душа — и в тази Душа всякога има разкош, който е по-дълбок и е отвъд Космоса и Вселената. Пред тази Душа, пред този разкош — мога да кажа с чиста съвест — Космосът е беден, но хората ще продължат да пътуват, ще се пренасят... Някои искат да живеят на Марс. Ако им кажа каква грешка... Но ако видя, че много искат, ще им пожелаая „Добър път!“ и знам какво ги очаква... Защото той не е отишъл в себе си. Може да обиколиш цялата Вселена — все едно! Въп-

росът е дали ще отидеш в Бог, Който е в твоя Център, а не някъде навънка... Навънка е всякога грешка. Космосът е беден — и точно това казва Дзен: *В Дзен погледът е насочен към неизмеримата Красота на вътрешния Космос*, т.нар. Душа, Дух, Искра и т.н. В тази Душа, в този непознаваем Космос, това е Дзен: там се намира Дзен и Същността... Но хората продължават да търсят навън: говорят за космически кораби и за безброй човечета, и т.н.

Дзен е Чистата Пустота, Чистият Дух. Това е липса на „Аз“ — ето го Освобождението, ето я Великата Добродетел.

Онова, което е — казва Дзен — зад нас, и онова, което е пред нас, е маловажно в сравнение с онова, което е вътре в нас. Това, което е вътре в нас, е по-дълбоко от Вселената и от света.

В Мъдреца никога не расте знанието — а Чистотата и Реалността. Мъдрецът никога не прави такава грешка.

В Дзен казват: Изчезването на въпроса — това е неговият отговор.

Пътят е лек, но ако го правиш труден, това означава, че ти си труден, а не че Пътят е труден — това е твое мнение.

Когато си до един Дзен Учител, винаги ти става леко: нещо от времето си отива. Мъдрецът е вкусил от Същността. Той пие Еликсира на Живота. Мъдрецът

е *Сатори* — Просветлен. Ще обясня. *Сатори* — това е да срещнеш Себе Си, своята Изначална Простота. Някои мислят, че Просветлението е нещо велико. Това е твоята Изначална Простота, това е твоето Чисто Съзнание — и всеки, рано или късно, ще се срещне с него. *Сатори* — това е Мъдро извървеният Път, защото Просветлението е преживяване на Себе Си, на своето Изначално Чисто Съзнание, и точно това е наречено ДЗЕН.

ИСТИНАТА

(Трета идея за размисление)

В Дзен, Истината се разбира отново по тънък начин. Дзен казва: За да разбереш Дзен, трябва да имаш мистична интуиция.

Дзен сее в човека безмълвни Истини. Дзен казва: Истината е Съвършеното състояние на Безмълвното Небитие.

В Дзен няма никога ритуали. Тука цялата енергия е насочена в това да станеш Истинско Същество. Никаква загуба на време, в нито един миг. Дзен върви навътре с голямо Усърдие и Бдителност.

Дзен означава да откриеш Безкрая и Пълнотата в себе си.

Без Дълбоко, Свещено и Чисто Безмълвие, ти не можеш да се докоснеш до Величието на Истината. Дълбокото Безмълвие е един много Истинен свят.

Дзен означава да направиш себе си много Истинен, а не много знаещ — това е капитална грешка.

Всеки Просветлен сияе в своето Безмълвие, в своята Пълнота. Ще обясня. Нека да знаем това: той не притежава Истината, но Тя го е приела в Себе Си, в Своето Присъствие, и Тя живее в него, защото Тя го е избрала. Истината... Той не е господар на Истината, но Тя го прави все повече господар на себе си, защото Дълбоко го приема. Никой не може да бъде господар на Истината.

Фалшивият човек никога не може да отговори — казва Дзен — на правилен въпрос. Мога да допълня: той не може да отговори и на неправилен въпрос. Един отговор е правилен само когато — Дзен казва — когато си го преживял; когато Дълбоко си го преживял. Ако си преживял Истината, само тогава можеш да дадеш правилен отговор... Но Дзен казва: не е казано дали отговорът трябва да бъде с думи; може да бъде с Безмълвие и Присъствие. Всеки Мъдрец, всеки Сатори, всеки Просветлен и Учител има такова Безмълвие — и в това Безмълвие растат Душите: достатъчно е Присъствието, достатъчна е Същността. Сам се променяш, сам започваш да мислиш Духовно — чудиш се от къде мислиш Духовно, но това е естествено, това е твоята Природа.

Когато се освободиш от нисшата си природа, тогава постигаш Висшата Реалност... Но Дзен отива и по-нататък: Когато се освободиш и от Висшата си

Реалност, тогава постигаш Абсолютната Реалност — Нищото, Великата Пустота, Великата Безкрайност. Тази Пълнота е напълнена само с Истината и нищо друго. Тогава никога няма да питаш каква е Истината — защото Дълбоко в себе си... Истината е в тебе. Тук, в тази Дълбина — Дзен казва, — няма го говора, няма го и мълчанието: случила се е най-дълбоката Реалност, случила се е Истината.

Твоята Пробуденост, твоята Истинност — казва Дзен, — това е по-важно от всички науки и религии и от всички Писания. Мога с чиста съвест да кажа: Бог в мен е по-дълбок от всички Свещени Писания, без изключение, няма изключение! Той е Важният.

Истината — казва Дзен — е безмълвна, но е преизпълнена с Покой и тиха музика: музика, пееща Същността на нещата.

АУМ

1 октомври 2019 г.

РУМЪНСКИ АФОРИЗМИ
(Лекция 1)

РУМЪНСКИ АФОРИЗМИ
Продължение
(Първа идея за размисление)

ЧИСТИЯТ СМЯХ
(Лекция 2)

СЛУЧКИ – БИСЕРИ
(Втора идея за размисление)

ЧИСТИЯТ СМЯХ
Продължение
(Лекция 3)

СЛУЧКИ – БИСЕРИ
Продължение
(Трета идея за размисление)

Да си направим ограждащата формула.

Преди да почна с традицията „Чистият смях“, първата лекция ще бъде „Румънски афоризми“ – един Мъдрец, Посветен...

РУМЪНСКИ АФОРИЗМИ
(Лекция 1)

Истинският човек не е човечен, а Божествен.

Не търси Истината в този свят – защото няма да Я намериш.

Само Истината може да излекува илюзиите на живота.

Хората са се превърнали в бедствия, защото са се провалили в Свещеното.

Чувството е Светлината на мисълта.

За да бъдеш, трябва да си Любав.

Слушай своя миг и никога не вярвай на времето.

Не се оплаквай от живота, а от съня, в който живееш.

Бог е Универсалното Събитие, Универсалният Миг.

Като не познаваме Истината, ние не познаваме стойностното и същественото.

Мнозина искат да избягат от себе си чрез смъртта, без да разбират, че смъртта, както и животът, са вътре в тях.

Безкраят те чува само ако ти не го питаш нищо. Безкраят те разбира само ако ти не можеш да го разбереш.

Безкраят не може да познае нищо друго в човека освен Любовта, която, на свой ред, не може да бъде позната. Безкраят познава само една Истина — Абсолютната Истина.

Къде другаде ще срещнеш повече Безкрайност — освен на гробищата?

Само с очите на Любовта можеш да откриеш Безкрая.

Какво можеш да проучиш без Бога?

Каква красота ще да има върхът на живота (*на твоя живот, на живота ти*), ако можеш да го покориш?

Мъдростта е преди всичко Усет — и едва след това, тя е знание.

Щеше ли да бъде по-добре за нас, ако познавахме Абсолютната Истина?

Големият разкол в света е отделянето на човека от собствената му Реалност.

Къде другаде можем да се скрием от времето, ако не в сърцето си?

Най-истинското Слово е онова, което не е изречено.

Стремежът на страданието е да ни спаси.

Душа без Стремеж е Душа без себе си. Стремежът е най-ценният дар от Бога. Който няма Стремеж, отрича живота си. Стремежът е смисълът на живота.

Това, с което истински живеем в този свят, е Стремежът — той ще остане с нас и в смъртта.

Има ли в този свят нещо по-истинско и по-искрено от неосъществената Любов?

(Става въпрос за несподелената: *тя е точно съхранението на Любовта.*)

Има ли нещо по-тихо от Истината?

Бог може да бъде чут единствено в най-дълбоката Тишина вътре в тебе, където Той ще ти отговори с друга, още по-дълбока Тишина.

Да бъдеш близо до Бога означава да бъдеш по-близо до Себе Си.

Грешката е Божествена, когато живее в Любовта. Грешката е дар от Бога, а не проклятие.

(Ангелите не правят грешки, но не се развиват.)

Грешката не е нещо „добро“ или „лошо“: тя е нещо необходимо.

Цветята увяхват само в живота и никога — в Смъртта. Смъртта никога не може да умре.

Религията ще продължи да съществува, докато човекът продължава да не познава себе си.

Любовта никога няма да приеме да бъде разбрана.

Истината никога не брои годините, а само миговете.

Истината ще разбере само нещата, които не могат да бъдат разбрани.

Когато любиш, се научаваш да раждаш Безкрая в себе си.

В Любовта всички имаме Един и Същи Бог.

Сатана е част от Бога, но друг вид енергия.

Приятелството с Бога означава Мир със себе си.

Ако искаш да узнаеш Истината, стани жертва на Постоянното Търсене.

Реалността се изгражда в Търсенето.

Търсеца Душа — това се нарича *Предопределение*.

Свободната Воля е Върховното Търсене на човека, изправило се пред Бога.

Истинският Мъдрец слуша Тишината, за да разбере Смисъла на своята Безкрайност.

В един свят на празнота, с какво друго можем да нахраним Душата си, ако не с молитва?

Който вярва в късмета, ще бъде нещастен.

Ако отречем жаждата за Любов, ние сме заплашени да изгубим „последния знаен адрес“ на Незнайния вътре в нас.

Когато Любиш, ти придаваш Смисъл на света.

Очите са това, което е останало в нас от Първичния Океан.

(Става въпрос за Прасветлината.)

Какво чудо е този свят с безкрая на неговите Вечни Мигове!

РУМЪНСКИ АФОРИЗМИ

Продължение

(Първа идея за размишление)

Съдбата те чака винаги вътре в тебе и никога —
вън от тебе.

Любовта към Бога произлиза от необходимостта
на човека да открие Себе Си.

Бог е Първичното събитие на човека.

Богатството не е в парите, а в копнежа по Бога.

Когато любиш, разбираш, че Безкраят не може
да бъде разбран.

Безкраят вярва само в Любовта.

Който никога не е любил, не се е хранил с Без-
края в себе си.

Интуицията не мисли, а усеща мисълта.

Колкото по-голямо е знанието, толкова по-мал-
ка е Истината.

Всичко е суета — освен Любовта.

Бог е Всичко зад всичко, което се случва.

Истинската религия не означава поклонения, а
Свещеното в човека.

Религията не трябва да бъде професия, а Дъл-
бока Любов.

Животът иска да ни изостави, а не Смъртта. Ако
Смъртта е осмислена, животът е чудото, което ще
последва.

Смъртта е изворът, от който животът черпи вода,
за да съществува.

Смъртта — тя прави цялото ни знание да изчезне.

Само в този свят ще намериш истински мъртвяхи.
Смъртта не убива; животът е, който убива.

Няма по-голяма суета от живота, както няма
по-голяма Истина от Смъртта. Ангелът на Смъртта
не вярва на илюзията на живота.

Не се страхувай от Смъртта, а се страхувай от
изгубената Любов в себе си.

(Това вече е дълбока, реална смърт.)

Любовта е Истинската Светлина на Отвъдния
свят.

От живота можеш да се отделиш по всяко вре-
ме, но не и от Смъртта.

Няма да намериш смърт само в Смъртта.

Раждането е осъждане на смърт. Само животът
може да те нарани, а не твоята Смърт.

Ако не беше Смъртта, щеше ли Фениксът да въз-
кръсне?

Само Смъртта може да те излекува от смъртта.

Свободният човек е човек, редом до Бога.

Никога не се опитвай да разбереш Бога. Неразбраният Бог е жив Бог; докато разбраният Бог става мъртъв Бог.

Бог е Всичко, Коего определя всичко.

Бог не е позволил да бъде разбран. Бог никога не може да бъде намерен напълно, защото търсенето щеше да бъде убито.

Има Същества, които отиват в много по-висши степени — отвъд Светостта.

Човекът е част от Бога, но не е Бог. Бог винаги ще бъде отвъд човека, както е и при Боговете.

Зад всяко нещо винаги се крие Нещо Вечно и Безкрайно.

Бог е Всичко зад всичко.

Когато искаш да избереш път, по който да тръгнеш, остави на Бог в тебе да го направи, за да не съжаляваш след това.

ЧИСТИЯТ СМЯХ

(Лекция 2)

Живял някога един принц. И веднъж той попитал прекрасната принцеса от съседното кралство:

— Ще се омъжиш ли за мен?

Тя казала:

— Не, за нищо на света!

И принцът живял дълго и щастливо.

Габровец се пазари в хотел:

— Не може ли да ми дадете тази стая малко поевтино?

— Ама как, с този прекрасен залез към морето!?

— Ами ако обещаая, че няма да гледам залеза? Няма да гледам през прозореца!

Добрият юнак отишъл да се бие с лошата ламя, замахнал с меч си и отсякъл главата ѝ. На нейното място поникнали две глави. Отсякъл и тях — поникнали четири. Пак ги отсякъл — осем. Отрязал главите — станали 16. Помислил си юнакът и казал:

— Тука без калкулатор няма да се оправя.

Седял под вековен дъб триглав змей. Минава странстващ рицар.

— Бъди добър — помолил го змейт, — отсечи ми третата глава!

— Че защо? — пита рицарят.

— Ами ние, двете глави, искаме да гледаме екшън по телевизията, а другата иска да слуша чалга — и тази глава ми пречи.

Шофьор спори с катаджията:

— Какви 120 км в час: вижте ми колата — едвам вдига 30 км! Повече не може да вдигне!

— Айде бе, Вие сега ще вземете да ми кажете, че сте били спрели!

— Ами да, така си беше!

— Тогава 50 лв. глоба: тук спирането е забранено!

Изпращат килър (убиец) при нередовен длъжник:

— Обектът е Иван Иванов.

— Депутатът ли?

— Да, депутатът.

— Няма проблеми! Ще го разстрелям!

— Много внимавай само в главата да не стреляш

— трима колеги пострадаха от рикошетите.

— Подсъдими, осъждам Ви да платите глоба в размер на 500 долара за обида на държавен служител! Искате ли да кажете нещо по тази присъда?

— Искам ми се, господин съдия, но при тези високи цени...

Един габровец поканил свои приятели на чай. Сипал им гореща вода, донесъл едно малко пакетче и го топил по веднъж във всяка чаша. След една седмица пак ги кани, само че този път им сипва вода и само прокарва пакетчето чай върху чашите във въздуха, като заявява:

— Така, така, миналия път бях много щедър и ви направих чая много силен. Цяла нощ не можах да мигна, че толкова много съм се раздал!

Осъдили двама на смърт. Водят ги на мястото да ги убият, палачът пита единия:

— Какво ти е последното желание?

— Ами аз слушам чалга, искам да ми пуснете една песен, за последно да я чуя.

— Добре — казва палачът и се обръща към другия. — А ти какво искаш?

— Искам да ме обесите първи, преди него: не искам да чуя тази песен!

Министър блъснал с колата си на пешеходна пътека двама души с голяма скорост. После говори със своя приятел, съдията, за двамата тежко пострадали.

— Е — казва съдията, — предполагам, че този, който с главата си е разбил страничното стъкло, може да получи около 5 години за увреждане на чуждо имущество и за опит за кражба, защото е искал да нахлуе в колата — това е грабеж... А вторият, който е отлетял в храстите, той е друг негодник. Той може да получи 8 години присъда за опит за бягство от местопроизшествието.

Накрая министърът казал:

— Абе, малко са 8 години, ама да е жив и здрав!

На юбилея на един столетник, журналистка го пита:

— Господине, каква е тайната на Вашето дълголетие?

— Няма никаква тайна! Останах вдовец преди 68 години. Нямах кой да ме мъчи. Съдбата ме пожали.

Срещат се двама митничари:

— Разправят, че си си купил самолет.

— Вярно е, много е удобно!

— А колко струва?

— 5 милиона.

Другият казал:

— Брей, срам нямат! За такива пари цял месец трябва да работи човек!

СЛУЧКИ — БИСЕРИ

(Втора идея за размисление)

Полицията атакува дома на заподозрения, в къщата няма никой. При акцията има двама убити и трима ранени.

— Здравей! Отдавна не съм те виждала, колко си възмъжал!

— Здравей! И ти си се сбабичосала, сбръчкала и чак не ми се говори!

— О, солта се разсипа — това е на караница!

Мъжът казва:

— Може да се размине...

Жена му казва:

— Не, няма да се размине, вече се настроих!

На един некролог пишело: „След многогодишно, мъчително здраве, бай Иван реши да умре и сега си е много добре“.

Тъкмо свикнах с лошия живот, а той взе, че стана още по-лош!

Говорят си двама приятели:

— Ставам днес и гледам, че имам две пропуснати повиквания... Те са били от простатата.

По новините:

— А сега — културните новини. Вчера беше застрелян директорът на филхармонията...

— Келнер, тази пържола да не е конска?

— Не, господине! Конското месо свърши, това е парче от каруцата.

— Скъпа, бижутерияният магазин беше затворен и ти купих едно кисело мляко!

Две риби плували. Едната казала:

— Жадна съм.

Другата ѝ казала:

— Наздраве!

Аз никога не влизам в криза, защото винаги съм в нея и тя винаги е в мене. Да му мислят другите!

— Докторе, вече 10 години пия от Вашето лекарство, а то не помага.

— Ами че аз не съм го дал да Ви помага, а да си платите за всички дяволии.

Журналистка пита в интервю пилот:

— Среждали ли сте някога летяща чиния?

— Да. Две чинии, малко след сватбата ми...

Срепнали се два скелета. Единият пита другия:

— Ти кога умря?

— Аз още не съм умрял — казал вторият.

Пийте червено вино, за да сте здрави — а здравето ще ви е нужно, за да пиете ракия.

Японски кантар за жени. На него не се изписват килограмите, а излиза надпис: „Затова пък си най-красива!“.

ЧИСТИЯТ СМЯХ

Продължение

(Лекция 3)

От фронта съобщават в щаба, че готвачът на третата рота е убит: прегазил го е танк.

— Иди да събщиш на жена му — казва офицерът на редник Томов. — Но внимавай, глупако, как

ще го направиш, защото трябва да е меко, тактично и много внимателно.

Редникът отива в дома на покойника. Посреща го съпругата. Редникът казва:

— Мила госпожо, Вашият мъж беше нисък и дебел, нали? — пита войникът.

— Да.

— Защото сега е висок и слаб...

Из полето вървят двама души. По едно време единият гледа — на пътя лежи човешко ухо.

— Това ухо ли е?

— Да, ухо...

Вървят по-нататък, гледат — човешка ръка.

— Това ръка ли е?

— Да, ръка...

Вървят, гледат — човешка глава.

— Да, ами това е главата на Пешо! Дано да не му се е случило нещо лошо!

(Между другото: Шри Ауробиндо казва, че чистият смях е солта на живота и води до равновесие — и тези, които го разберат правилно, нали, те ще разберат, че това е нещо важно.)

Американец и българин решили да направят състезание пред публика: кой ще издържи по-дълго време под вода. Първо влязъл американецът във во-

дата; стои 4 – 5 – 7 – 10 минути, излиза: публиката – във възторг. Журналистите го питат:

– Как постигна такъв успех?

Той казал:

– Аз непрекъснато работя върху себе си.

Скача българинът. Няма го 10 – 20 – 30 минути; на 45-ата минута излиза посинял, ядосан, вбесен, едвам диша. Българите са във възторг:

– Победа! Рекорд!

Журналистката го пита:

– Вие сигурно много тренирате, за да постигнете този рекорд – 45 минути?

Българинът диша тежко:

– Каква победа, какъв рекорд?! Банските ми се закачиха за един кол, не можах да изляза 45 минути!

(Който иска да се лекува, може и с такива неща. След време сигурно ще издадем и цяла книга. Това са стотици неща...)

Албанските учени изобретили нов тип ракета „Земя-земя“. На изпитанието присъстват висши политици и точно на старта нещо засича, ракетата не може да излети. Веднага към нея се спускат механизми и техници да огледат какво не е наред. По едно време един от техниците се провиква:

– Открих проблема: скъсал се е главният ластик. *(Голяма техника!)*

Стоят двама варненци на плажа, на вълнолома, и се любуват на морето. Изведнъж от морето се чуват викове:

– Help, Help, Help! („Помогни ми!“ – *Help**“)

Единият казва:

– Виждаш ли го: докато всички варненски деца се учат да плуват, този кретен е учил английски език!

В автосервиза дама пита монтьора:

– Какво ще кажете за моята катастрофирала кола?

– Ами засега мога да Ви кажа, че пепелникът Ви е напълно здрав... и имате една седалка.

Жената казала:

– Ха, на здраве! Дайте ми една цигара и да седна на седалката!

Разпитват четирима индианци, избягали от затвора:

– Как успяхте да избягате от затвора?

– Бяхме затворени – обяснява единият индианец – в килията ден, втори, трети ден... На четвъртия ден Орловото око видя, че едната стена я няма.

Затвор в Италия, затвор в Палермо:

– Синьор надзирател, бихте ли били така любезен да предадете тази бележка на адвоката ми?

* *Help!* – на английски език, като призив, означава „Помощ!“, „Помогнете!“ (бел. ред.).

- Да, разбира се! А как да се свържа с него?
- Той е в третата килия надясно оттук.
- Скъпа, колко силно искаш да ти направя кафето?
- Колкото е силна любовта ти!
- Да, разбрах. Така, значи: кафето ще бъде без вода, ти ще си го дъвчеш така, а ще бъде и без захар.

СЛУЧКИ — БИСЕРИ

Продължение

(Трета идея за размисление)

- В кръчмата:
- Казват, че истината е във виното, но не мога да я открия там.
 - Ами, тогава, пробвай с водка.
 - Защо се разделихте с мъжа ти?
 - Ами по религиозни причини.
 - Как така?
 - Не признаваше, че съм богиня.

Габровец имал две шпионки на вратата: горна и долна. С горната — да гледа кой идва, а с долната — какво носи.

Три дракона и един динозавър нападат една жена. Тя казала на мъжа си:

- Направй нещо!
- Той казал:
- Ще звънна на 112.
- Деца, вашата скъпа леля си тръгва. Какво трябва да се каже в такъв случай?
- Слава Богу, най-после!
- Тате, защо орелът кръжи така, без да маха с криле?
- Сигурно му е свършил бензинът.
- Психиатър пита пациент:
- Страдате ли от кошмари?
- Не, наслаждавам им се!
- В магазина влиза едно гномче и казва:
- Искam седем грама сирене.
- Моля? Ти да не се подиграваш с мене?
- Ако се подигравах, щях да го искам нарязано на 10 парченца.
- Колко е голямо богатството на Бил Гейтс?
- Нищо работа! По 40 долара на китаец...
- „Знанието е сила!“ — така казал един полицай, докато извивал ръцете на някакъв си професор...
- Аз пуша цигари за здраве!
- Как така — за здраве?

— Ами щом запаля цигара, тъщата излиза от стаята.

Линейка с вой си пробива път през задръстването. Вътре санитарят ругае пострадалия:

— Малъкни най-после! Хората не могат да чуят сирената!

Пред магазина за диаманти:

— Скъпа, да излезем отвън — виж пощата! По-хубаво е да ти подаря една звезда.

Двама адвокати разговарят. Единият казва:

— Какво ще правим? Страшният Съд дойде!

— Ще обжалваме!

АУМ

СЪДЪРЖАНИЕ

2 април	СУФИ (Лекция 1)	6
	ИСТИНАТА (Първа идея за размишление)	12
	ЛЮБОВТА (Лекция 2)	15
	САФА — ЧИСТОТАТА (Втора идея за размишление)	20
	БОГ (Лекция 3)	22
	МЪДРОСТТА НА СУФИ (Трета идея за размишление)	30
7 май	ЦИГАНСКИ АФОРИЗМИ (Лекция 1)	37
	АФОРИЗМИ ЗА УСМИВКАТА (Първа идея за размишление)	40
	АФОРИЗМИ ОТ ПУСТИНЯТА (Лекция 2)	43

	АФОРИЗМИ ОТ ПУСТИНЯТА	
	Продължение	
	(Втора идея за размишление).....	47
	АФОРИЗМИ ЗА ЗЛОТО	
	(Лекция 3).....	49
	АФОРИЗМИ ЗА ЗЛОТО	
	Продължение	
	(Трета идея за размишление).....	54
4 юни	ЯКОБ БЪОМЕ: БОГ	
	(Лекция 1).....	62
	ЯКОБ БЪОМЕ: ВЕЛИКАТА	
	МИСТЕРИЯ	
	(Първа идея за размишление).....	67
	МАЙСТЕР ЕКХАРТ: БОГ	
	(Лекция 2).....	70
	МАЙСТЕР ЕКХАРТ: СЛОВОТО	
	(Втора идея за размишление).....	75
	МАЙСТЕР ЕКХАРТ: БОГ	
	Продължение	
	(Лекция 3).....	77
	МАЙСТЕР ЕКХАРТ: ЗЛОТО И	
	ЛУЦИФЕР	
	(Трета идея за размишление).....	84

2 юли	САЙ БАБА: ПРОСТИТЕ НЕЩА –	
	ПРОСТИТЕ ИСТИНИ	
	(Лекция 1).....	90
	САЙ БАБА: БОГ	
	(Първа идея за размишление).....	95
	САЙ БАБА: ПРОСТИТЕ НЕЩА –	
	ПРОСТИТЕ ИСТИНИ	
	Продължение	
	(Лекция 2).....	98
	САЙ БАБА: БОГ	
	Продължение	
	(Втора идея за размишление).....	102
	ИНДИЙСКИ АФОРИЗМИ	
	(Лекция 3).....	107
	ИНДИЙСКИ АФОРИЗМИ	
	Продължение	
	(Трета идея за размишление).....	112
6 август	ГЛАСЪТ НА ЕГИПЕТ	
	(Лекция 1).....	117
	ПИРАМИДИТЕ	
	(Първа идея за размишление).....	123
	МЪДРОСТТА НА ЕГИПЕТ	
	(Лекция 2).....	125

	ЛЮБОВТА	
	(Втора идея за размишление).....	130
	ТОТ	
	(Лекция 3).....	133
	АФОРИЗМИ ЗА ФЕНИКСА	
	(Трета идея за размишление).....	140
3 септември	ТЪНКИЯТ ДЗЕН	
	(Лекция 1).....	146
	ТРЕВИЧКАТА	
	(Първа идея за размишление).....	150
	ТЪНКИЯТ ДЗЕН	
	Продължение	
	(Лекция 2).....	154
	ДЗЕН МЕДИТАЦИЯТА	
	(Втора идея за размишление).....	158
	ДЗЕН МЪДРОСТТА	
	(Лекция 3).....	161
	ИСТИНАТА	
	(Трета идея за размишление).....	167
1 октомври	РУМЪНСКИ АФОРИЗМИ	
	(Лекция 1).....	171

РУМЪНСКИ АФОРИЗМИ	
Продължение	
(Първа идея за размишление).....	176
ЧИСТИЯТ СМЯХ	
(Лекция 2).....	178
СЛУЧКИ – БИСЕРИ	
(Втора идея за размишление).....	182
ЧИСТИЯТ СМЯХ	
Продължение	
(Лекция 3).....	184
СЛУЧКИ – БИСЕРИ	
Продължение	
(Трета идея за размишление).....	188

Устремът е Пеперуга.

Чистият Устрем е Свещен: сам
Бог го води.

Пътят на Устрема е изчезване в
Пълнотата на Безкрая.

Само на Чистия Устрем е позво-
лено да се завърне в Бога.

Що е Чистият Устрем? Синът на
Живия Бог.

Елеазар Хараш

Цена: 12 лв.

www.svetanaknigite.com

ISBN 978-619-7449-41-9

9 786197 449419 >